

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVIII.

CHICAGO, 15. PROSINEC 1906.

Číslo 12.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Podle zápisu z minulé schůze V. V. N. J. S. nové tři sbory pod společný prapor náš vešly a zaslíbivše se práci opravdové s námi hotoví se k postupu. Jsou to sbory v Timken, Kansas, Newburgh, Ohio a Oklahoma City. Vítáme nové pracovníky do středu našeho a nadějeme se, že záhy tělocvičným průkazem činnosti nás překvapí. Sbor poslednější pak buduje si již vlastní stánek a potřebuje naší pomoci. Jsme skoro jisti, že dostane se mu ji ze sborů našich všech, povážíme-li, že Oklahomou a prospíváním sboru tam jsme na cestě na Jih do Texasu.

Na kolik se přidá vlastnímu umění, když toto na cestách svých provází se všelikou sensací, polehtáváním na lalůšku pod bradou lečjakého vyžilého chlapíka, aneb počítá se reklamou hrubého zrna na slabší čivy zhejralců a podobných lidiček — nevíme. Také nevíme co ten který list na vlastní hodnotě takovým a podobným oznamováním získá, ale tolik víme, že ten náš sledovník Kubelíka, mladistvý Kocian na pořadech se octi pouhých divadel vaudevill zvaných, divadel druhého řádu, kde sice dělají se a dělají se nechají peníze, co zatím ta musa velkého umění nad syny svými tam se octnuvšími — spráskne ruce.

Dětská práce stala se kletbou tohoto národa, jakž výtečně popisuje v "Cosmopolitan" známý spisovatel a básník Markham, líče ta různá a hrůzná utrpení sotva dětským střevíčkům odrostlé a do školy náležející mládeže, jež vykořisťována bývá v přádelnách, dolech, sklárnách a jinde, aby jen ten moloch dollarový se měl dobře. Žel pak, že v dolech pennsylvánských po většině jsou to děti bratří našich Slováků, již zapomínajíce vlastní krve dovolí, aby již od nejtělejšího mládí děti jejich dříti se museli tělesně, konajíce mnohdy práce dospělých. "National Child-Labor League" praví, že v Americe přes 3 miliony jest dítek pod 16 let stáří svého zaměstnáno v továrnách, dolech a jiných závodech.

Kdo vítr seje bouří klidí, tak směle mohlo by se říci o té zpropadené a drzé Proutovině v New Yorku, již česká svobodomyšlná škola nedala dobře

dělat a proto muselo se proti ní zatáhnout do tisku anglického. Nejdříve ti a podobní černí ptáci vyhodili Machara a Zolu z odbočky veřejné knihovny, čili knihy na které si i svobodomyšlní platili a sbírali a potom sáhlo se dále k bídnému udavačství, zostouzení lidu svého volného smýšlení a hanobení před tváří ciziny. Po delší již dobu pozorovali jsme a to dosti neradi, že v tom českém živlu svobodomyšlném v New Yorku jest něco hodně shnilého, když s Proutovinou kde kdo se puntoval, bratříčkoval, aby na nádrech svých si zmijí vchoval zrna nejhrubšího. A hle, nyní ti samí lidé, jimž zásady volné dnes pěkně sluší, aby zítra je jinými fábory katolickými a jiných věr za všemocný dollar ověsili, diví se té zpupnosti, té drzosti katolického siuhy páně, jenž do vlastního hnízda kálí. Ano, nejprve neměli jste mu hnízdečka postavit, vystlat a zpříjemnit a pak nebyl by strkal ten černý pták zobáček do hnízd vašich. Chápete? Nemyslíte, že již jest čas k osmělení se zmůdřeti?

Skoro u každého sboru náležejícího k naší N. J. S. máme několik odborů a mezi těmi najdete jistě ochotníky a zpěváky, co zatím jednotlivé výbory starají se o vzdělavatelnou část pořadu, jakž vyřčen jest ve stanovách naší veliké jednoty. Není tedy činnost našich sborů výhradně obmezena jen na tělocvik a my řekneme si zcela upřímně a přímo, že škoda že není. Rádi máme divadlo, ples, přednášky a vše to druhé co lidu našemu prospívá a k poučení jeho napomáhá, ale nade vše to stavíme tělocvik, protože vše to druhé konati mohou jiné spolky, jiná sdružení česká, jichž přece také jest povinnost o ten náš lid a mládež naši se starati. Jestli my udržíme členstvo a mládež naší silnou a zdravou, utuženou v každém ohledu snad dosti konáme, či není zdraví více jiného?

Na veřejných školách v St. Louis, Mo., za superintendenta Kindervatera nešetří se nikterak penězy jen, aby vyučování tělocviku bylo tam co nejlepší, aby co nejvíce mládeži obého pohlaví prospělo a tato jak náleží utužována byla. Takovýmto utužením všeliké schoulostivění snadno se vyloučiti

dá a dítky tak snadno nemocem nakažlivým nepodléhají, ba i jiné dosti těžší choroby spíše vydrží, jakž několikrát, již dokázáno bylo. A tu litovati jest jen, že tělocviku i jinde na školách veřejných se neučí, ano i v těch větších městech, kde naši jsou, kde trochu vlivu požívajíce mohli by zatlačit. Také divno nám jest, že v St. Louis naši ještě se ani nepokusili, aby také některý vynikající sokol a činovník náš požádal o místo učitele tělocviku na školách veřejných již proto, že superintendent třeba turner zná soustavnou práci českou.

Jsou skutky, které mluví samy za sebe a rozhodně nepotřebují nějakých fanfár, bubnů "národních" a reklamy vypočítané na to, aby z toho trochu dobra hned hodně třeba cestou nejmizernější se vytěžilo. Dáti chud'asovi dárek a hned v příští chvíli mu ho veřejně vyčítat, jen aby každý o tom věděl, není dobročinnost, ale pitomého a nafoukaného páva nejohybnějších nohou a ještě špinavějšího mozku vychloubavost. Ten pak, jako Carnegie, Rockefeller a jiní zbohatlí hňupové, kteří denně mnohé tisíce dělají z mozolů a krve ubohých svých obětí, není ještě dobrodincem dá-li z ukradeného denně cent, ba i více kdyby dal. A účel může býti sebešlechetnější! Tak tanulo nám na mysli, čtouce v posledním "Svojanu" asi dva nepatrné a zastrčené o tom řádky, že br. F. B. Zdrůbek daroval "Svobodné Obei" jeden tisíc dolarů na její účele, jakž byl pro ní z různých příspěvků a odměn ušetřil. O co šlechetnější, čím skromnější ten dar českého svobodomyšlníka a vůdce lidu svého!

Vyzvali jsme na těchto místech české kazatele a kněze v Baltimore, Md., přímo a nepokrytě, aby rovněž tak pověděli nám co proti listu našemu zásad volných mají k namítání a kdo z nich ten nanejvýš drzý a hanebný útok vedl na nás své doby v časopisu "Sun". Tušili jsme, že přece všichni nemohou býti tak podlí, aby jen jako zmiže z úkrytu dovedli denunciovati vlastních svých lidí. První dopsal nám Rev. Čada, zatračuje slovy nehledanými neoprávněný onen, přímo bestiální útok krajana na krajany, prohlásiv určitě, že s věcí tou neměl ničeho společného. Nechceme nikomu ublížiti a proto jen rádi konstatujeme, jako s tím větším ještě potěšením přijali jsme ústní vysvětlení celé aféry. Rev. Vaňka, jenž nás za účelem tím na cestě své na Západ se nalezaje, vyhledal, rovněž sprostý útok v "Sunu" odsuzuje nanejvýš. V článku tom jmenováni byli však kněží tři a jeden z nich byl vlastním původcem celé té slátaniny, aniž měl by dnes tolik cti a mužnosti a vrženou mu rukavici v tvář osmělil se zvednouti.

Pochybujeme, že případ tak okatý, důkaz drzosti tak hanebný udál se kdy v česko-americkém no-

vinářství a podán byl veřejnosti české vůbec, čin nanejvýš nebratrský, jako onen pokud se týče orgánu Č. S. P. S. Každý z nás čekal na vysvětlení br. Paldy proč se z pořadatelství poděkoval, již proto, že slavná úřadovna, vlastně předseda, měla slovo v čísle posledním. Jedna strana tedy se obhájila a straně druhé obhajoba tonem slušným psaná a na vysvětlení všem bratřím jednoduše byla úřadovnou, recte předsedou potlačena, třeba již vysázena a k tisku připravena. Tot' opravdu vypadá jako nějaká censura duchamorná. Či opravdu u orgánu jest pořadatel pouhý nádeník? Pole toho znění nové smlouvy aspoň se tak podobá a podle tohoto potlačení obhajoby Paldovy, dokazuje se, že v St. Louisu na prestolu předsednickém volné jednoty sedí paša, neomylný a člověk, jemuž veřejnost česká, české novinářství, jestli ještě trochu na cti stavu jeho mu záleží, měly by zvolat vstříe: "Až sem a ne dále!" Jestli přejdou bratři Č. S. P. S. bez protestu velice pochybujeme.

Jest jen pravda co píše nám činovník nad jiné dobrý: "S tím Vsesokolským sletem v Praze mohlo jít vše jako na drátkách. Kdo pak se před dvaceti lety tázal po penězích ze společné pokladny, každá jednota houževnatě pracovala, aby mohla aspoň jednoho borce vyslati na své útraty do máti měst, zlaté, slovanské Prahy. Dnes však kouká se jen u nás na peníze společné N. J. S., peníze, které mají být rozhodně a výhradně mezi námi upotřebené a nejinak. Z peněz těch má V. V. právo pouze vysílati organizátory, evičitele atd., když malé jednoty jsou pouze a jen na sebe odkázány. Jestli těm se nepomůže, jak rychle vznikly, tak i rychle zaniknou. Mimo to mají se z obnosů těch nashromážděných pořadati kursy pro vzdělání evičitelů a p. a ani to se neděje. Ještě, že ujal se věci New York, kde pracuje se plnou parou a co hlavního pod dohledem našeho V. V. N. J. S." — Tak a nyní, když přečtli jste si tyto řádky, přečtete si i to oficiální pozvání Č. O. S. z Prahy, jakž na jiném místě je přinášíme a povězte nám s dobrým svědomím i všichni ti, kdož ještě dnes proti zastoupení našemu v Praze by jste býti chtěli — můžete-li, máte-li tolik odvahy, kdy jedná se o manifestaci věci tělocvičné, věci Tyršovy, tak ohromných rozměrů, říci ještě jen jedinkého slůvka. K dílu voláme a k práci všichni do jednoho, čas kvapí a kdo z vás chtěl by býti poslední?

Nevíme koho měl nejlepší list odborný a svobodomyšlný, úřední orgán Turnerského Bundu v Americe asi na zřeteli, jako také nevíme, jestli má prvý pořadatel na někoho nějakou "osobní zášť", ale tolik víme, že si v čísle 45. v listopadu, dne 11. t. r. vzal na mušku podvodnou výrobu patentních meducín a o uzdravení členstva svého pečuje, varoval před všelikými universálními léčivými humbuky

všemi šmahem. Článek nadepsán jest "Der Kampf gegen das Patent-Medicin Uebel" a čte velice šikovně levity německému zaprodajnému tisku, který za dollar uveřejní jakoukoliv nejmnizernější a nejpitomějši oznámku, ano i kontraktem se zaváže, že proti této zdraví lidské poškozující bídě hydře, ničeho nenapíše, když se zaplatí. Povídá se tu, že zlem tím hlavně trpí chudí, jež nesvědomy vyrahitelové všelikých obarvených vod a hořkých odírají a p. Nezdá se vám, že tohle vše jste již někde četli? A vidíte byl list to váš, jenž konaje svou povinnost varoval, pracoval a uvědomoval, pomáhaje všude kde bylo lze na vzdor zběsilému téměř proti němu řádění a hanobení a dnes mimo "Colliers' Weekly", "Ladies Home Journalu" přichází i "Turnzeitung" a co více i nejnověji "Besídka Sokolská." Tak zdá se nám, že svítá, jenže ten svit od nového roku začne také trochu z Washingtonu přičiněním presidenta a jiných, již usilují nejen o čisté potraviny, ale i čisté, nepadělané léky.

Člověku při tom všem pronásledování, hanobení a útisku, když za pravdu se bil, jest přece jen snáze, když z pod perutě sokolů, již mnohý z nás zdál se mítí za podlomenou, vetchou a unavenou dostane trochu toho povzbuzení a u vědomí poctivě vykonané povinnosti slib, že odborné, staré a dobré péro již déle váhati nehodlá, znovu promlouvati chce na prospěch toho celku našeho. Jest péro to br. Dr. K. Štulíka, jenž píše nám mimo jiného a zajímavého: "Bojuj kozáče, bojuj, ale nelámej dřevce marně. Svět se točí a pokračuje. Prospět lidu svému úkol jest veliký a prospět mu listem naším v každém ohledu i směru, práce šlechetná, jako veliké činy lze dosíci v tělocvičnách. Jen více toho pochopení! Žel jsme Češi, máme české leby a české mozky, vedli jsme kdys Evropu a máme nyní, jakž dobře víš celé řady dobrých mužů všude, ve všem po celém světě. Probouzí se ve mně starý sokol a uvidíš brzy, že mé péro nebude zahálet pro "Sokol Americký". Mám tolik a tolik látky a tolik toho sdělití těm mladším, již jsou lepší, než jakými jsme byli. Pokračujeme, rosteme, třeba nebylo ještě vše dokonalé — jakž vidět o každém našem veřejném vystoupení. Vždy srdce moje poskočilo radostí jak v St. Louisu o výstavě, hlavně nad pokrokem sokolek, tak v Coliseum v Chicagu nad pokrokem žactva a všude nad pokrokem těch našich nadějných káňat i zaradoval jsem se vždy i z těch vytrvalých některých šedivících a již sešedivělých veteránů, mezi které se mi pořád a pořád nemohlo, ale nyní slibuji, že se mezi ně navrátím i že budu s nimi pracovati pilně, starý Karel Štulík."

Zdá se od nějaké doby, že "Borec" chce být stůj co stůj, čemu říká Američan s útrpným úsměvem na rtu "cute", ne-li ještě více. Tak vysmívá

se bratru, který jako host, pravíme výslovně jako host, zavítal kdys pod střechu jejich Sokolny a protože mladík to zde vychovaný, nedovědl zrovna správně mluvit česky. Omluvil se, přítomní bratři potřásl mu, jako hostu z druhého tábora, upřímně pravící, dobře chápající mladého borce našeho snahu býti s námi a učit se, jen "Borec" po něm hodí kamenem, a aby více vydalo, protože onen host a borec byl ze Cedar Rapids dělá si pořadatel šoufky z ideálního prý br. Paldy a na konec z nás, již také náhodou jsme v "městě pokojů a kostelů." A aby posadilo pořadatelstvo sokolského listu korunu své nemotornosti i u výběru oznamů, aby dokázalo, jakž dovede pečovati o **uzdravení lidu a členstva svého zvláště**, nejen že přijalo oznámku universálního také léčiva, jako jiné listy "businessové", ale přímo tyto a podobné humbuky bere v ochranu. Třikráte Sláva a hodně Nazdarů bratřkově náhodou za stůlek pořadatelský se dostavši, gratulujeme vám, jako přímo obdivujeme výklady vaše hesel Tyršových, vedle té přímo úžasné ochrany "nádenické práce redaktorské", jakž zařídili si páni bratři u orgánu Č. S. P. S., zásluhou nesmrtelného "svobodomyslníka" a hlavního předsedy, slavné pověsti zástupce jediného svobodomyslných řad na katolickém novinářském sjezdu v St. Louisu, Mo. At' dlouho žijete na prospěch všech těch, kdož červenou máte košili, jen dále tak bratři draží, ontě na červené košili lečjaký ten flek není tak znatelným, jako sluší vám, velice sluší jen co jest pravda, když o Coliseum a výsledcích tam, kde přece i vaši byli, řeknete, že se kradlo. U nás obyčejně, nežli vystřelíme, nabíjíme a proto znovu s obdivem smrtelníků ubohých před umem vašim skláníme hrdou jinak svoji šíj a přesvědčivše se, jakž povinností každého upřímného jest bratra, píšeme vám toto ve váš vlastní štít, vzhledem na poznámku naší redakční své doby o Coliseum a pracích dotyčného výboru. Sbor Sokol Čech na Křížovatec nesložil určitou půjčku dollarů pět napřed do podniku vlastního, jako učinily všechny sbory súčasnělé vůbec a následkem toho neměl jej pokladník br. Dibelka zařaděn ve svém seznamu, dle kterého se později peníze z čistého výtěžku rozdělovaly. Nechráníme nikoho, nikomu ničeho nevyčítáme, ale sokolské jméno českého Chicaga také poskvrnití ne necháme a byt' tak činilo pořadatelstvo listu také sokolského, již proto že víme a seznali jsme, že zodpovědnost v celé této nemilé záležitosti spadá stejně na veškeré zástupce bez rozdílu v onom celku, bez rozdílu ku kterým sborům přináležejí a hlavní vinu, že peněz nedostal, jako na podíl, toho nesou vlastní zástupci dotyčného sboru, již u vykonávání svých povinností, jakž píše nám tajemník tělesa br. Fr. Klepal, zachovali se s úplnou netečností. — Tak a nyní koho svrbí at' se škrábe, tou radou jsme těm, kdož snaží se rozeštvati šíky sokolské, jež

neradi by měli zcelené, jakož i těm neprozíravým, již namáčí péra svá v čern proti vlastním bratrům, již náhodou jsou na druhé straně.

LIDE ČESKÝ!

Sokolstvo, sdružené v mohutný svaz České Obce Sokolské, vědomo povinnosti své k drahému národu svému, jehož štěstí, slávě a svobodě zasvětilo práci svou, hodlá v době nedaleké vydati účet ze svého konání. Chee národu svému i všemu světu slovanskému dokázati, že jen jediná cesta — cesta vytrvalé, neúmorné práce, jdoucí za mravním i tělesným povznesením lidu, živěná láskou k němu nejoddanější, může národu zaručiti budoucnost velikou a slavnou. Sokolstvo chce výsledky své práce ukázati světu veškerému, jednak aby v obdiv stavělo nádherný obraz nesčetných šiků junáckých, jednak aby dalo důkaz, že kázeň, láska bratrská a práce vytrvalá tvoří divy síly a křepkosti mužné, že probouzí nespočetné šiky úhodné k ochraně otěiny vytrvalé, nepodajné a tvrdé v zápase za čest a slávu její, chce skutky svými hlásati celému světu velikou pravdu dějinnou, že jen národ mravný a silný s horoucí láskou k otěině ku světlu pravdy a pokroku spějící ve světovém zápolení může uhájiti budoucnost svou!

Ne velikém zápasišti práce sokolské nepřehledné řady junáků sokolských prodehnuté tímto duchem, nadšené touto pravdou, ze všech končin drahé naší vlasti semknuté v pevném svazku se všemi bratry z dálných krajů slovanských, v ušlechtilém závodu s milými druhy z přátelské ciziny, slétnou se v jediný mocný proud, velebný svorností a kázní, úchvatně krásný jednotlitostí a ladností, ohromující silou a mohutností svou.

K tomuto nádhernému divadlu zdatnosti, kázně a síly Sokolstvo české zve národ veškerý z duše nejupřímnější! A spoléhá pevně, že drahý lid náš, který nejúčinnější podporou a jásavými pozdravy provázal Sokolstvo české při všech jeho velikých dnech slavnostních, i tentokráte při pátém jeho sletu všesokolském s přízní neztenčenou, se srdcem nejoddanějším provázeti bude Sokolstvo, které jediné jeho spásu a zdatu práci svou zasvětilo. Slavnosti sletové ve dnech 28., 29. a 30. června a 1. července 1907, jichž se účastní četní naši přátelé z ciziny a k nimž zavítá junáctvo sokolské ze všech končin slávkých, budou mohutným projevem vzájemnosti slovanské v srdeci staroslavného našeho království.

V naši zlatou, slovanskou Prahu, veškeren lid český voláme, aby svědkem jsa velkých, slavných dnů sokolských, čerpal z mohutných výsledků práce sokolské pevnou naději v obrozený život český, svobodný a šťastný, nezdolnou víru, že pod jasným praporem pravdy a práva, rovnosti a bratrství, síly a

zdatnosti národní zase bude volná, svobodná a slavná drahá jeho domovina.

NA ZDAR!

Ve Slovanské Praze, v říjnu 1906.

PŘEDSEDNICTVO A VÝBOR ČESKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

Slavnostní výbor Pátého Sletu Všesokolského:

JUDr. Josef Scheiner.

starosta Č. O. S. a předseda slavn. výboru.

JUC. Fr. Mašek,

jednatel Č. O. S. a slavnostního výboru.

Eda Waraus,

pokladník Č. O. S. a slavnostního výboru.

JUDr. Peregrin Fiša,

I. nám. starosty Č. O. S. a II. nám. starosty slavn. výboru.

JUDr. Jindřich Vaníček,

II. nám. starosty a náčelník Č. O. S.

ZÁŠTITA PÁTÉHO SLETU VŠESOKOLSKÉHO

Rada Král. Hlav. Města Prahy

JUDr. Karel Groš,

starosta král. hlav. města Prahy.

MUDr. Antonín Štych,

I. nám. starosty král. hlav. města Prahy.

Josef Jirousek,

II. nám. starosty král. hlav. města Prahy.

FEUILLETON.

Chicago, v listopadu.

Máš děti, milý čtenáři?

Uč je česky. A nemají-li příležitost choditi do školy, uč je doma. Třeba se tak nenaučily podle mluvnice správně hovořit a psát, jen když se doveďou česky vyjádřit.

A co mne k tomuto napomenutí pohnulo?

Dvě zcela nepatrné vzpomínky.

V jisté osadě — nu, nazveme tu osadu třebas zase Postoloprtnem — žila zcela řádná česká rodina. Otec mluvil dobře anglicky, matka také a tu bylo přirozeno, že se doma mluvilo víc anglicky než česky. Synové sice česky hovořili, ale tak zvanou "anglickou češtinou", jako: "nedělej mne smát" — "rozbil jsem si tkaničku u botky" — "jejich zasnoubení bylo zlámaný" — atd. atd. Vždyt' víme všichni, jak ta naše mládež tu češtinu z angličiny si překládá.

Tu stalo se jednoho dne, že do oné obce přibyl mladý Čech, jenž při spolkovém lod'stvu strávil několik roků a nabaživ se služby u Strýce Sama, zavítal do Postoloprtnu, kde první jeho myšlénkou bylo dáti se k Sokolu. Byl tedy podle obvyklé formule navržen, starosta ustanovil "vyšetřující výbor" a v nejbližší schůzi měl býti nový člen po zprávě "vyšetřujícího výboru" přijat.

Ale co kozel nechtěl mít — na výbor jmenován byl syn oněch manželů, o nichž jsem učinil s hora zmínku.

"Zprávy o čekancích," zvolal pojednou starosta, "má výbor nějakou zprávu o čekanci M.?"

“Já sem byl za ním,” oznamuje mladý člen výboru.

“A vyšetřil?”

“Yes Sir.”

“Čím se onen pán zabývá?”

“On je podvodníkem,” zněla zpráva.

“Podvodníkem?”

“Ano — sám mi to řek —”

Přijetí nového člena ovšem bylo odloženo. Který pak sbor by přijal člověka, který sám se přiznává, že byl podvodníkem?”

A vyšetřovalo se.

Ještě štěstí, že nedošlo k soudu pro urážku na etí. Nebot' výbor, který “si tu věc vzal na starost”, oznámil v nejbližší schůzi, že onen bratr, který o čekanci zprávu podával, měl oznámit, že byl obě M. u spolkového lod'stva — potápěčem.

* * *

A ještě jedna malá vzpomínka.

Bylo to v době, kdy jsem bydlil v rozkošném new-yorském předměstí Morrisanii. Zde seznal jsem rodinu přímo ideální. Starý manžel svoji družku miloval posud jako v době líbánek — a děti — statní to hoši a nadšení sokolové — tvrdili, že hodnějšího tatínka a lepší matičky nemá žádné dítě na světě. A ti hoši měli právě takovou nesnáz s českou řečí, jako onen člen vyšetřujícího výboru jednoty postoloprtnovské. Špatně se vyjádřovali “po česky”.

Stalo se jednoho nedělního jitra, že hodná ta matička vyšla na zahradu a volala nejmladšího syna. Chtěla aby jí něco přinesl. Starší, stojí opodál, vida matku již po čtvrté marně volati, a jako hodný syn, ochoten přispěti jí, kdyby něčeho potřebovala, přikročí k ní a táže se něžně:

“Maminko, co řvete?” — — —

A proto opakují ještě jednou: učte děti česky.

č.

O PRVÉ POMOCI RANĚNÝM.

Při úrazu ve strojárně, továrně a na drahách.

Neštěstí, nehody a úrazy tohoto druhu obvykle mají za následek rozrušení souvislosti vaziv, vedle notného pohmoždění, rozervání, tkaně, aneb celé údy jsou odtrženy od těla jako ruce, nohy, prsty, aneb tytéž údy jsou rozdrceny, v okolí ran zduřeny, aneb krví podlity, kdežto rány samy jsou tržné, zhmožděné, otevřené nerovných, zubovitých, roztrpených a pohmožděných okrajů. Jako vždy i tu platí hlavně zastavení krvácení a zamezení otravy v ráně samé. To pak děje se jakž byli jsme udali v odstavcích dotyčných o “Zlomeninách”, “Rány” a “Krvácení” atd.

V případech vážných jest vždy důležité, aby někdo převzal na se celé vedení a zachování prvních pravidel první pomoci čili jednoduše, aby se postaral o poraněného. Pakli úraz nějaký se stane v tělo-

vičně, tam již cvičitel svědomitý ví a dnes již ze všeho toho co na místech těchto jsme podali, měl by vědět co a jak zařídit. Cvičící členstvo pak pracuje-li kdo v tom či onom závodě dobře učiní, když soudruhům svým spoludělníkům za v čas dají na jevo, že něco o první pomoci raněným vědí, že dovedou pomoci, aniž by ztratili hlavu, jakž obvykle v takových a podobných případech již bývá.

Poraněný, aneb poranění musí se ihned, pokud lze je opatrně a co nejrychleji z trosek, aneb z pod strojů dostat, dopravit na bezpečné místo, kde není mnoho lidí a zvědavců a kde hlavně dosti čerstvého jest vzduchu. Bezvědomí následuje skoro vždy v těchto a podobných případech. A také smrt ovšem následovati může. Zachováme se pak tak jakž v dotyčném odstavci jsme si byli své doby pověděli, hlavně toho dbajíce, aby tělo zraněného položeno bylo pohodlně na záda a hlava níže, jestliže obličej bledým jest — jako při omdlení následkem vykrvácení, neb zakrvácení, čili jednoduše při ztrátách krve — hlavu umístíme však výše, jestli že jest obličej poraněného zarudlý.

Někdy však se stává, že najednou dělník a soudruh náš není ani poraněn a že pojednou klesne, protože trpí povšechným záchvatem padoucnice. V takovém případě obličej zmodrá a na ústech objeví se pěna a jazyk nezřídka mezi zuby se uskříne. Tu třeba ihned nemocného tak položit a podložit nějakou měkkou podložkou, přikrývkou aneb šatem, kabátem a p., aby se v záchvatu svém poranění nemohl. Mezi zuby jest dobře vpravit nějaký měkký předmět — zátku z korku, kapesní šátek, pryčovou rourku, kousek měkkého dřívka — abychom zakousnutí, aneb překousnutí jazyku zabránili. Rozhodně pak čekat klidně až vlastní záchvat přejde. Někdy zat'até pěstě nemocného nesmíme násilně otvírati vůbec, jakž některých bloudů jest zvykem, jakož i nesmíme se opovážit pracovati proti křečím, protože bychom nemocného tím více podrážditi mohli a stav jeho jen zhoršili. Takovéto záchvaty i na drahách se stanou za jízdy, práce a p. a v nastalém leknutí my vždy zachovejme naprostý klid.

Při úrazu na drahách a v dílnách, továrnách a p. obvykle ani není mnoho krvácení, protože jestli ten či onen úd byl utržen již cévy samy se zavrou, aneb se ztočí v té pravé chvíli co přet'aty, roztrženy, aneb natrženy jsou.

Malé rány, at' již řezy, aneb pohmožděné, rozervané musí se především vyčistiti, když krvácení bylo zastaveno a ošetřiti stejně jakž o ránách jsme si byli pověděli.

Obvykle stačí nám v případě takovém Johnsonova krabice pro první pomoc připravená, jakž v každé lékárně dostaneme — “Johnson's First Aid for Wounds Packet.” Pokrejeme ránu látkou Lintine zvanou, ovíneme obínadlem a pak položíme na vrch a zavážeme třírohý šátek, čistý ovšem zcela.

Musíme být velice opatrní, abychom se rány nedotekli v té chvíli co obvaz přikládáme.

Kdyby plocha rány byla znečištěna smetím, hlínou, prachem aneb oleji, černí, aneb kdyby v ráně vězel nějaký cizí předmět bude nejlépe, když opatrně gazou čistou otřeme pozorně, aniž bychom raněnému bolesti působili. Napotom přiložíme na ránu gazu iodoformovou a p. a teprve dáme obínadlo.

Cizí předmět z rány odstraníme pokud lze nejdříve. Pro lékaře a ranhojiče pošle se ovšem v čas. Pamatujme si, že hlavním pravidlem jest ránu neuškoditi, chrániti se nečistoty, zameziti vniknutí mikroorganismů a proto se nesmí použití k čistění rány, aneb obvázání, jakž v mnohých závodech nejdříve jest po ruce cupování, aneb bavlna, ba dokonce ne houby, zejména špinavé, nečisté plátno a hadry. Nežli na ránu sáhne sami umyjme si dobře ruce a vyčistíme nehty a použijeme k umytí svařené vody. Jestli rána není mnoho znečištěna a povážlivě nekrváčí jest lépe nechati ji v klidu, protože odloupnutím vytvořivši se sraženiny krevní, která jest výsledkem samovolného zastavení se krvácení, toto znovu mohlo by nastati. Tedy jen v případě kde ranhojič jest příliš vzdálen a sotva hned může být na místě a krvácení samovolné nepřestává, přikročí se ku zastavení jakž byli jsme již dříve označili.

Po vyčistění srovnáme rozervané části vaziva co možná k sobě, aniž bychom se jich však holou rukou dotýkali. To státi se může pomocí malých klíštěk naprosto čistých, jež buď měli jsme na chvíli ve vařící se vodě, aneb protáhneme je několikrát za sebou skrz líhového kahánce plamínek.

Nejprvé položíme na ránu gazu iodoformovou a sice načechráme v několika vrstvách, pak zavážeme obínadlem, jakž řečeno již několikrát na těchto místech, když promlouvali jsme o ranách vůbec.

Pakli jest nevyhnutelné použití dlahy, učiníme tak teprve až rána byla pokryta a třírohým šátkem opatřena.

V případech veliké a prudké bolesti studený, aneb teplý obklad podél poraněné části údu se může přiložiti, dle toho co zdá se, že raněnému lépe prospívá, studené či teplé.

Rozdrcené prsty, aneb rozervané části vaziva dolů visící, odehlíplé a p. nesmíme ustríhnouti, ale postaráme se o to, abychom dostali je na místo, srovnali co možná, tak aby lékař zachránil co nejvíce jen lze. Rozdrcené prsty zejména pomalu a opatrně srovnáme pokud lze do původní jejich tvaru a podoby. A kdyby prst visel jen na slabém proužku tkaně, aneb jen na kůži, ba i kdyby byl zcela uříznut dejme zpět a obváže co nejrychleji. hlavně tam kde jedná se o osoby mladší, zdravé jinak. neboť tu ranhojič pravé může konat divy, mnoho zachránit. Holou rukou však práci tuto záchrannou nekonáme, ale opět čistě a v gazu zaba-

lenou, aneb oblekneme si pryžové rukavičky ranhojičské, jež snadno ve svařené vodě se vyčistí. Rukavice takové lze dostati v každé lepší lékárně a mnoho nestojí. V tělocvičnách pak jest dobře míti jeden pár pro evičitele v lékárněce sokolské vždy po ruce. Pak prvá pomoc snáze a rychleji se poskytnouti může, zejména když rukavice ty po náležitém vždy vyčistění ve zvláštní krabici kyselinou borovou vysypané se na příště uloží a v lékárněce umístí vždy na místě určitém, aby dlouho hledati se nemuselo, tak jako i druhé všechny potřeby pro prvou pomoc vůbec.

Rána se obváže jako každá jiná, když jsme byli vyčistili a uražený prst, aneb pohmožděný na místo dali, přiloživše ovšem opět iodoformovou gazu v několika načechráných vrstvách a dávše obvaz s dlahou či bez jakž toho okolnosti vyžadují. Obvaz slouží jednak k ochraně proti zevní nákaze a škodlivinám, jednak za účelem tlaku, kterého jest nevyhnutelně třeba k přitlačení a stažení okrajů rány při stavění krve, jednak k podpoře raněné a obvázané části toho kterého údu.

Tolikéž jako o prstech na ruce platí i o poranění na noze. Také tu stejně si počínati musíme, když byli jsme se o pohodlí poraněného z důstatek postarali. Jestli noha, aneb jiná část její byla zcela utržena nadzvedněme úd, aby výše byl těla, co zatím nemocný odpočívá na zádech. Přiložíme opět trochu načechráné gazy, několik vrstev na ránu přímo a sice iodoformovou a p. na tu pak opět volně gazu bílou, aneb dáme z této gazy shotovené obínadlo, pak nějakou tu vrstvu čisté bílé vaty a konečně třírohý šátek.

Jestli dostal se soudruh náš dělník, aneb jiný mezi vozy a prsa mu byla smáčkuta, žebra rozdrčena, aneb byl-li poraněn v podbřiší při srážce vlaků a p. nemeškejme, ale ihned dopravme poraněného na místo bezpečné i uložíme jej tak, aby co nejvíce měl pohodlí do příchodu lékaře aneb příjezdu ambulance. Jinak ošetříme každé zevní poranění a ránu otevřenou, jakž předepsáno.

Omdlení, mrákoty a bezvědomí.

Máme za to, že bude jen záhodno zmíniti se u této příležitosti o stavu, kdy následuje zráta citlivosti a samočinné pohyblivosti spojenou se ztrátou sebevědomí.

Při pouhém omdlení není třeba mnoho námahy, leda že bylo by srdce choré, aneb slabé. Tu již třeba neodkladné pomoci. Někdy těsný oděv a zvláště sňěrovačka stav taký zavíná, zejména při tanci, ano stalo se již i při tělocviku mnohých sokolců, která bez sňěrovačky ani v tělocvičně obejiti se nemohla. Omdlelý aneb omdlelá položí se ihned na znak, hlava se skloní tak aby byla níže těla. Postarejme se ihned o čistý vzduch a otevrouce okna nařídíme kol stojícím, aby pokročili co nejdále. Odstraňme tísňící

šat, aneb uvolněme, jak límce, pásy, šňěrovačku, šle, povolme tkanice a j. Do obličejů můžeme lehounce rukou nakropiti vody, aneb čelo a tváře omýváti a při tom dát čichati trochu roztoku kamforového aneb čpavku, nozder se však přímo nedotýkáme, abychom je neporušili. Také musíme být opatrní, abychom ne příliš a na dlouho podávali. Údy, jestli třeba, nadzvedneme a třeme proti tělu, aby oběh krevní jsme zrychlili, aneb zavedeme umělé dýchání, jakž později si povíme a v jiném odstavei. Pakli omdlení déle trvá postarejme se o suché teplo, obklad teplé vody v pryžčové láhvi na žaludek, aneb dejme náplast' hořčičnou, jakž koupiti lze hotovou již v lékárně. Když probere se nemocný z mrákot podejme mu trochu teplé kávy, aneb čaje, aneb trochu brandy s vodou, ne mnoho však.

Jestli nemocná trpí hysterií počínáme si zrovna asi tak, leda že dáme hořčičné náplasti na paty nohou, aneb i do dlaní. Vehrstnouti celé proudy vody do obličejů, aneb podávání dávidel se nikterak neodporučuje. O padouenici a záchvatech téže zmínili jsme se výše. Naprostý klid po záchvatu.

Bezvědomí nastati může po zranění mozku úderem, pádem, nárazem na nohy a jinak s povrehu, aneb bez zlomeniny koštěné části lebky, jako při otřesení mozku. Dále při výlevu krevním na mozek čili jakž říkáme při mrtvici, aneb padouenici, při obrnách srdečních po uleknutí se, bolesti, vysilení, ztrátě krve, hladu, žízní, šňěrování a při obtížném dýchání, při zážehu a úpalu, aneb při otravách tak zvanými narkotickými jedy, jako jest opium, morhium atd. Takovéto otravy často se stávají i nahodile, když užíváme, aneb dáme užívatí všelijaké brečky patentované a jiné těm, kdož choří jsou. Valná většina takových a podobných přípravků, zejména oplátek pro bolení hlavy obsahují prudké jedy, poslednější zejména acetanilid, jenž zhoubně působí na srdce a často již přivodily náhlou smrt. Před takovými humbuky třeba varovati, již proto že dnes docela již i list jeden sokolský opovazuje se nejen oznámky toho druhu přijímatí, ale proto že jsou prý i české výrobky vlastenecké — sic — je doporučovati. Tak rozumí se u nás uzdravení lidu, utužení. Ostatně bezvědomí také při otravě líhem, při opilosti nastává, aetherem a chloroformem, jakož i při močokrevnosti — kde jeví se otrava zadržením v těle látek, jež onemocnělými ledvinami vyměšovány býti nemohou a jak Plouc správně podotýká, tím že tyto v těle zůstávají, vlastně s krví kolují jako jed na ústřední nervstvo působí. Pokud polohy těla se týče v takových a podobných případech poukazujeme na řečené již v odstavci předcházejícím. Hladovému, aneb žíznivému podáme jídel aneb vody. Vždy však v případech bezvědomí pošleme neprodleně pro lékaře.

NEVYCHOVÁVEJME ŽENSKÉ GYMNASY.

Od té doby, co povolání odborníci počali se zajímati o ženský tělocvik, vymýšlelo se z rozvrhů pro ženské odbory mnohé, co uznáno bylo nejenom za nevhodné, ale za nanejvýš škodlivé. Není tomu dávno, co v Německu ty nejpopovolanější autority lékařské i tělocvičné vedly spor o tom, neměla-li by evičení na bradlech z tělocviku ženského býti na dobro vyloučena a kdežto jedni bradla úplně zavrhovali, ostatní přidali se k tomu náhledu, že možno při ženském tělocviku bradel užívati, ale že nutno počínati si s největší opatrností.

Zkušený učitel tělocviku ví, že již sama stavba těla ženského není způsobila pro namáhavé eviky na bradlech (vyjma snad tam, kde děvče od nejútlejšího mládí tělocvik soustavně pěstovalo, ale víme, že takových jest posud málo.) Jest známo, že i mladíci, o nichž říkáme, že "mají ženské tělo" (slabé paže, silné boky a nohy), jen s velikou obtíží provádějí eviky na bradlech a každý ví, jak opatrně s evičením takovými nutno zacházeti. A kdyby i nestávalo nebezpečí, přece jen není účelem tělocviku ženského vychovávatí evičenky na nějaké gymnasy — neboť tím jenom šíříme propast' mezi širší veřejností a našimi ústavy, na místě abychom snažili se rozumným, zdravotním, krásným evičením v širších vrstvách lidu lásku k tělocviku šířiti.

A proto naplnilo nás nemalým podivením, když v jednom českém odborném listě setkali jsme se pro evičitelská ženská družstva s evičením na bradlech obsahujícím eviky v kliku. Možná, že ten, jenž evičení ona sestavoval, má vycvičené družstvo sokolek, které třebas následkem dlouholetého, systematického evičení může eviky tyto prováděti, ale ve většině případů zaviniti by mohla evičení taková více zla nežli dobra. Jmenovitě tam, kde má se za to, že prováděti lze vše, "co jest psáno", mohlo by takové odporučované evičení míti následky politování hodné. Ale hlavní příčina, proč se o tom zmiňujeme jest, že se obáváme, aby i u nás některý evičitel ženského odboru nedal svým evičenkám eviky podobné, neboť "často narážíme na důvod: "když to mohou dělat v Čechách, proč ne u nás?" "

č.

— V Omažské "Osvětě" čteme: "Výbor české svobodomyšlné školy usnesl se přestěhovati budovu školní na část nově zakoupeného lotu Těl. Jednotou Sokol. Budova české školy původně vystavěna byla na majetku obč. Městem zdarma k tomu účelu propůjčeném. Později přešel majetek ten v jiné ruce, a Těl. Jed. Sokol na své vlastní útraty dala přestěhovati školní budovu na svůj majetek, který byla mezi tím zakoupila. Nyní, jak vyrozumíváme, hodlá jednota na onom majetku, jakož i na části majetku dříve zakoupeného, zříditi zahradu a proto navrhla školnímu výboru přestěhování školní budovy na zadní část nově zakoupeného majetku, s průčelím na Martha ul. a sice nabídl — jednota nésti výlohy stěhování, když výbor postará se o podezdívku a ostatní úpravu budovy, kteráž tím způsobem nabyde pak trvalého místa."

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části těl. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Všechné dopisy pro "Sokola Amerického" budtež zasílány hlavnímu pořadateli:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, IowaSUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdělí tak rovněž i výpravčímu listu náleho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají delší, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL.

PŘEŽILO SE SOKOLSTVO?

Jako v Čechách tak i v Americe často slyšeti musíme, že Sokolstvo už dávno "vyšlo z módy", "že se přežilo", "že náleží minulosti" a "že ustoupiti by mělo spolkům užitečnějším."

Takových sýčků má každá česko-americká osada celá hejna a nalezne se také dosti takových, kteří tímto skuhráním dají se oklamati. Ba i v řadách našich setkali jsme se s takovými, kteří při tom jen pokrčí rameny a řeknou, že v tom jest dosti pravdy, že se jim samotným často zdá, že "Sokolstvo jaksi již u nás vychází z módy". A když se takového otážíme, dle čeho tak soudí, dostaneme tuto překvapující odpověď: "no, koukejte dříve — jaký to byly průvody sokolské — a což ty produkuješ teď uvidíte nanejvýš děti . . ."

A tu mu dáti musíme do jisté míry za pravdu. Sokolstvo takové, jehož jediným účelem bylo uspořádati jednou do roka veřejnou produkci, která co se kroje cvičicích, cvičení samého a vůbec celého uspořádání týče, nelišila se v ničem od nějakého laciného cirkusu (vždyť často ani paňáka nescházeli!) — Sokolstvo takové, které parádovalo ulicemi při každé veřejné merendě, již jsme přezdívali "národní

slavnost", které dalo sebou smýkati na každodenní piknikové průvody — takové Sokolstvo se už dávno u nás přežilo, čehož my ani dost málo ne-lituje!

Ale Sokolstvo, které chce plniti věrně odkazy svých velikých zakladatelů, Sokolstvo, které obralo si za svůj cíl tělesné obrození národa, Sokolstvo takové, které myšlenku výchovy tělesné dovede chápati v celé její důležitosti, v celé její kráse, Sokolstvo takové, které ve svých školách vychováváti bude lid silný tělem i duchem, v jehož školiích bude mládež šlechtěna tělesně, duševně i mravně, v jejichž školách rozumným, na vědeckých základech založeným těloevikem pěstěny budou nejen krásná těla, ale pěstovány budou silné povahy, vychovávány budou ryzí charaktery, takové Sokolstvo se u nás nepřežilo — poněvač teprv k tomu pracujem, aby takové Sokolstvo u nás v život vstoupilo! Č.

SOKOLSTVO SE STRÁNKY PRAKTICKÉ A ETHICKÉ.

Napsal Al. Janda.

I.

Veliká jest úcta k penězům za naší doby, to jest nepopíratelné a také každý syn a dcera doby naší uznává a ví, že jest jich nevyhnutelně třeba, nieméně nikdo rozumný nebude teskniti proto, že nemá kapitály, jen má-li dost, aby mohl slušně žít.

A veliký jest dnes v naší sportovní době respekt před silou a obratností tělesnou, té jest třeba k životu spokojenému mnohdy více, nežli peněz — zajisté však nikdo rozumný nebude se rmoutiti proto, že nelze mu uzvednouti nějakou stoliberní činku, nebo dělati na hrazdě nějaké záračné evoluce.

Nejsme každý pro všechno a všichni v jednom vyniknouti nemůžeme. "Špatný voják, který nechce být jenerálem", říkává se sice, myslím však, že špatně by to padalo s armádou, v níž by nikdo nechtěl být kmánem.

Pohřichu v Sokolstvu — mám nyní na mysli pouze praktickou, nikoliv ethickou stránku Sokolstva — bývá tomu často tak. Mnohý v sokolování vidí pouze přebornictví, ale to jest osudný omyl, neboť přebornictví má se k pravému sokolování asi tak, jako stimulant k řádné potravě. Zkoušky ve školách jsou sice náramně důležitou věcí, však pouze pro ty zkoušky děti do škol nechodí — tot' přece samozřejmo. A tak není také sokolování k vůli přebornictví, k tomu chtěl jsem předem poukázat.

Mnohý snad ze čtenářů mých se pamatuje, jak v Čechách, zvláště na venkově, zle katili se rodičové na školní těloevik.

"K čemu takové tatmanství", bručivali, "což z kluka má být nějaký komediant? Však se navzteká, rozjívě-nec venku dost!"

Třeba býti upřímným — ti venkovští rodičové měli s velké části pravdu a pro mnohé učitele bývala ze všech hodin vyučovacích hodina těloeviku tou nejtěžší, ačkoli jinak upříti nelze důležitost těloeviku při výchově mládeže a ve školách vůbec. Nehodlám však zmiňovati se o školním těloeviku, pro něco zcela jiného vyvolal jsem onu vzpomínku a sice proto, že i při těloeviku dospělých sledujeme se, ovšem poněkud v jiné době, s podobnou výtkou, jakou oni venkovští rodičové těloevik dítek odsuzovali. Přemnohým zdá se být těloevik dosud něčím jako

luxus, potřebný nanejvýš těm, kteří nic nedělají a mají strach, aby se jim nezkrátkily žíly. Jiní vidí v něm opět jen zábavu amaterů, nebo ctižádostivost přeborníků, upřímně však praktickou stránku tělocviku pro dělníka, pro člověka pracujícího, dosud nemnohý uznává.

“Však se ten rozjívence navzteká beztak dost”, říkali venkovští rodiče kdys o svých dětech.

“Však se dělník nadře přes celý den dost, k čemu tedy mu ještě tělocvik” — slyšíme mnohé dospělé dosud souditi o tělocviku dospělých.

A vidíte, oni rodičové, jak jsem již podotkl, měli s částí pravdu, vždyť vskutku venkovský hoch závoditi mohl někdy se zajíci a veverkami, za to však osudný jest omyl, že netřeba tělocviku dělníku našich dob. Jest sice dosud četná armáda těžce pracujících, jichž práce sama bývá tělocvikem až příliš tuhým, však největší armáda dělníků jest dneska na tom právě tak, ne-li hůře, nežli třeba diurnisté. Jsou to hlavně dělníci-řemeslníci, kteří úpí dnes pod hroznou kletbou jednotvárnosti.

Řemeslníci? Vždyť to slovo zdá se býti již jen pouhým zvukem za našich dnů, zvláště zde v Americe. Ty tam jsou časy, kdy řemeslník vskutku ovládal celé své řemeslo, kdy tvořil celý výrobek. Tehdy věru, aspoň s té praktické stránky, tělocviku, sokolování tak příliš nepotřeboval, neboť rozmanitost jeho práce zajistě výborně evičila i svaly jeho, i nervy i ducha. Ale dnes? Podívejte se jen do továren na ty řemeslníky! Podívejte se na tu jejich práci! U valné většiny jest to práce zdánlivě lehká, ano mnohý snad nazve ji i hračkou — a přece jen tato lehkost práce mívá osudné následky. Všecko zlé má své dobré, ale také všecko dobré své stinné stránky. Veliký věk náš se chlubí dělbu práce a vším právem se chlubí. Minulá pokolení s úžasem by zřela, jakou ohromnou spoustu všemožných i těch nejsložitějších a nejtěžších výrobků lze dnes vytvořiti tou dělbu práce. Nikdo také upříti nemůže, že tento systém dělby práce jest velikým požehnáním pro veškeré třídy lidstva, hlavně pak pro dělnictvo, avšak požehnání toto bývá také v mnohém kletbou. Nehodlám zmiňovati se zde o známém, pohříchu až příliš známém sociálním zlu, které za zvrácených útvarů společnosti ze systému dělby práce vyplývá, totiž o nadvýrobě, o klesání cen tovarů a hlavně cen mzdy, nýbrž hodlám věnovati pozornost otázce jiné, stejně důležité, však doposud zhusta ignorované. Jsou choroby, které hloďají v organismu zvláštně, bez prudkých příznaků, choroby zákeřné a nejnebezpečnější a podobné choroby vyskytují se i v organismu celé lidské společnosti. A dělba práce, při tom všem požehnání, které přináší, bývá příčinou mnohých takových zákeřných chorob, fysických i duševních.

“Práce již není tím mnohotvárným veselým kusem života, nýbrž zdánlivě lehkou, ve svých důsledcích však drtící činností”, napsal Dr. Max Popper, který sice nehleděl přátelsky na Sokolstvo, pokud stránky etické se týká, který však důkladně a jaksí s vědeckého stanoviska poukázal k tomu nebezpečnosti dělby práce i k ochraně před nebezpečím tím a tuto ochranu viděl jen v tělocviku pro dělníky. Dalek jsem toho, bych v tom jediném souhlasil s příkrými náhledy jeho o Sokolstvu, naopak, jak z dalšího pojednání vyplývá, vidím v něm stále pravou tvrz českého dělníka proti mnohým nebezpečím naší doby, nieméně s tím, co soudí Dr. Popper o nebezpečí dělby práce a o praktické potřebě tělocviku pro dělníka, souhlasím plně, jako zajisté souhlasiti bude každý nepředpojatý čtenář. Jde mi o to, bych v prvé řadě poukázal k praktické té stránce Sokolstva, k tělocviku, k tělocviku ne pro sporta jen, amatéra, přeborníka, nýbrž k tělocviku pro dělníka. Víť ovšem, že mnohý mi namítnouti může: “ale vždyť pro to nemusí dělník vstupovati v řady sokolské”, — o námitce té však

pojednám později i doufám, že u všech nepředpojatých podaří se mi ji vyvrátiti, jako padl předpoklad, že dělníku tělocviku netřeba.

“K tělocviku musilo dojiti v dělnictvu, došlo-li k obrození duševnímu”, prohlásil zmíněný Dr. Popper. Bez tělocviku byla by v dalším svém postupu moderní výroba zdraví lidskému právě tak škodlivou, jako hospodářským poměrům škodlivou bývá báječná její plodnost. Kdysi tvořil dělník celý výrobek, tu přirozeně chvíli seděl, chvíli stál, chvíli chodil. Vzpřimoval tělo a krčil je, činil zkrátka ony prosté pohyby, které jsou nejdůležitější podstatou tělocviku. Pohyby ty, které prováděl, aniž si jich téměř uvědomňoval, byly mnohotvárné, pracovalo tu, aniž by se člověk příliš unavoval, mnoho svalů, mnoho svalových skupin, člověk pak, vstávaje a chodě vztyčoval hlavu, dýchal hluboce i povrchně a oběh krevní zůstával čilým po celý den. Jinak jest tomu dnes, aspoň s největší částí jinak. Práce se dělí, jednotlivce koná ne celý výrobek, nýbrž část jeho. A dělba postupuje tím směrem, že práce jednotlivce obmezuje se nikoliv již na výrobu celé části, nýbrž jen částice této části. Je to jediný výkon, který jednotlivce provádí, ale tento výkon opakuje se bez ustání, dělník stává se částí stroje, jenž bere kus po kuse a zas kus ten v určité části zpracovaný vydává. Nebudu uváděti odborné líčení všeho toho nebezpečí, jaké vzniká zdraví dělníka z tohoto způsobu práce, neboť každý i beze všeho odborného líčení pochopí, že za těchto okolností práce nesílí, nýbrž vysiluje a oslabuje. Vysiluje orgány, které bez přestání pracovati musí a oslabuje ty, které při tom odsouzeny jsou k nečinnosti. Jako prostředek nejvýdatnější a téměř jediný proti tomuto nebezpečí dnešní výroby odporučuje se tělocvik, který má za úkol zaměstnati veškeré svalstvo souměrně, oživit ony síly člověka, které právě za té jednotvárné práce jeho dřímaly, který nedopustí, aby některá skupina svalstva zakrňovala. Arcit' musí býti evičeno rozumně, tělocvik dělníka nesmí býti atletickým sportem, jenž sesiluje rovněž jen určité skupiny svalové, musí býti promyšleným systémem eviků lehkých, při nichž vystřídá se veškeré svalstvo těla a ohýbají se veškeré klouby. Jsou ovšem lidé, kteří v tělocviku vidí novou únavu pro dělníka a tudíž novou škodlivost, však to jest těžký omyl, výtká tato, jak patrně, daleko jest neoprávněnější, nežli ona hořejší vzpomenuť výtká venkovských rodičů proti tělocviku dětí.

Známy jsou každému ty pohyby rychlé, zdánlivě bezděčné, jimiž příroda nadala živoucí tvory pro případ okamžitého nebezpečí. Pohyby ty pokládáme za bezděčné pro jejich rychlost v okamžiku potřeby, jako přimhouření oka, když muška o ně zavadí, ve skutečnosti nejsou však ničím jiným, nežli rychlým spojením mezi vůlí a činem — mezi nervy a svaly. Rychlost tohoto spojení jest velice důležitá, neboť co chvíli může býti člověk vydán nějakému nebezpečí, jemuž právě jen takovým “bezděčným” pohybem může se vyhnouti. Zvláště tovární dělník téměř stále jest ohrožován nahodilým úrazem — a právě u továrního dělníka ta ohromná rychlost v spojení vůle a činu, nervů a svalů, ta rychlost dělbu práce ochabuje. Ovšem, řada malých výkonů svalů ruky, tvořících dohromady onu manipulaci, kterou dělník stále opakuje v přidělené mu práci, odehrává se na popud vůle stále rychleji a zručněji. Čím déle člověk jeden výkon opakuje, tím více k sobě lnou jednotlivé částice výkonu a nakonec není už ani třeba vědomého popudu, člověk provádí přidělenou mu práci mechanicky, rychle, stále pravidelněji a dokonaleji. Naproti tomu však ochabuje rychlost spojení mezi ústředím naší myšlenkové činnosti a mezi ostatními výkonnými orgány těla. Spojení toto jest stále pomalejší a nedokonalejší, jsouc po celý den zanedbáváno. Výsledek všeho toho jest, že onen výkon, který děl-

nikovi jest přidělen, vykonává tento stále obratněji, ale obratnost celku klesá ode dne ke dni. Kdežto nebezpečí výroby strojové složitostí strojů den ode dne stopá, postupem dělby obratnost člověka, která má býti nejprvnější jeho ochranou, den ode dne klesá. Ocitli-li se člověk v situaci, která ohrožuje zdravé jeho údy, byl-li na příklad zachycen řemenem a pod., tu nutno, aby si co nejrychleji uvědomil nebezpečí a uvědomil zároveň ony pohyby, jež by nebezpečí to odvrátily, aby pak co nejrychleji dal popud svým nervovým aparátům oněm svalům, jež onen pohyb vykonají. Za dnešního systému dělby práce klesá stále více a více vývoj a cvik oněch pohybů, klesá rychlost oné dráhy, která probíhá mezi vůlí a činnem a tak za stoupajícího nebezpečí jest člověk stále méně obrněn odvrátiti je.

Systém nervový po této stránce evičiti, tot' jedním a možno říci nejdůležitějším úkolem prostých cviků. Dán je povel, aby učiněn byl pohyb, nebo několik pohybů zároveň — na evičícím se pak jest, aby povel ten rychle si uvědomil a aby ústředí nervové rychle dalo popud svalům, jež by pohyb ten, nebo pohyby-vykonaly. Tím prosté evičení stává se důležitým ochranným prostředkem v nebezpečném ruchu moderní výroby. Cvičí nervy člověka, udržuje a zvyšuje jeho obratnost, zrychluje dráhy, které od pocitů vedou ku vědomí a od vědomí ku svalům. Tito obratnější lidé, které vychovává tělocvična, dívají se klidněji na šum a ruch, dorážející na jejich zrak i sluch.

Tot' nepopíratelno, každý soudný člověk dá zajisté náhledům těm za pravdu a uzná tudíž náležitou potřebu tělocviku pro dělníka, uzná tím význam Sokolstva se stránky praktické.

Sokolstva! — Právě z tohoto slova vzejíti může ta nejostřejší námitka. Mnozí řeknou: "Dobrá, všecky tyto náhledy platí a byly také již většinou uznány i se stanoviska socialismu, proč však jen Sokolstvo by mělo míti tu výsadu, aby uvedlo je ve skutek? Což se snad nemůže dělnictvo obejít bez Sokolstva? Nemůže si zaříditi své vlastní ryze dělnické tělocvičny bez těch sokolských hesel, jichž zářivé nápisy beztoho smysl proud krátkých let, bez toho bratrství, jež vlastně tvořiti chce jakousi kastu pro sebe? Nestačí snad dělníku našich dob toliko třídní jeho uvědomění, třeba mu snad družiti se pod prapory vybledlé, pod perutě vypelichané?"

Sokolové drazí, ne já činím tyto námitky, proti mně však by se uvést mohly, neboť ožívají se stále častěji, tam v staré vlasti za mořem i tady. Mnozí z vás, zvláště z těch, kteří všímají si pozorněji sociálního hnutí, zajisté jste podobné námitky již zaslechli a naprosto si jich nevšímati nelze, to by byla politika pštroší, který před každým znepokojujícím ruchem strká hlavu do písku. Ne ignorovati námitky podobné nebo prázdňným rozhořčením je odbývati, nýbrž pozorně je vyslechnouti, uvážiti a mužně na ně odpověděti, to jest naší věcí.

A odpověď ta není tak těžkou, aspoň ne doposud, čím dále však by Sokolstvo s ní váhalo, tím by byla těžší. Doposud každý, i ten, kdo není právě myslence sokolské přízniv, jen je-li spravedliv, uznati musí, že zájmy a snahy Sokolstva nejen že v ničem nekřížují se se zájmy a snahami ryze dělnickými, nýbrž pravý sokol, již tím, že sokolem jest, musí státi v každém spravedlivém sociálním boji na křídle nejkrajnějším. Ovšem, opakuju — pravý sokol. Ne každý, kdo k církvi nějaké se hlásí, vede život nábožný a ne každý, kdo vstoupil v řady Sokolstva vskutku sokolsky také cítí a jedná. Zvláště v Čechách za posledních let ledacos se událo, co vrhlo na Sokolstvo stín jakéhosi měštáctví, odsuzovati však celou ideu pro jednání několika neupřímných vyznavačů její, to by zajisté nebylo poctivé. Snahy a tužby Sokolstva jsou dneska právě tak ryzí, jako

byly v prvních jeho dobách. Uznávám sice sám, že myšlenka ta neleskne se již jako kdysi — usadilo se na ní trochu, ba hodně prachu všednosti, ryzost její však se nezměnila, jako nemůže změnit se ryzost drahého kovu, třeba jen prach setřít a znovu zazářit v plném lesku. Uznávám, že i mezi bratry sokoly jsou mnozí bratři buržouvé, ba hodně jest jich — ale což v jiných řadách dělnických není tomu tak? Co jenom já sám znám lidí radikálních "červených", z nichž stali se během doby rozšafní tatíci, kteří, kdyby mohli, každé bujnější hnutí drželi by pod pokličkou.

Ale pozoruji, že vlastně obhajují Sokolstvo, což nijak není účelem mého pojednání, neboť na štěstí nemá Sokolstvo dosud tak příliš obhajoby jaké potřebí, chtěl jsem tím pouze říci, že dělník nemá nijakých důvodů, proč by v řady sokolské nevstoupoval. Naopak, měl by vstoupiti v ně již jen k vůli vlastnímu svému zájmu, z té praktické stránky, o níž výše jsem se zmínil — k vůli tělocviku. Zakládati mezi námi, americkými Čechy nějaká zvláštní sdružení mimo N. J. S., jichž účelem by byl dělnický tělocvik, bylo podle mého nejen zbytečným tříštěním sil, nýbrž hned v základu stěžováním myšlenky samé. Dělnictvu našich dob jest tělocvik nevyhnutelně téměř potřeba — ale vždyť Sokolstvo v N. J. S. sdružené i mimo zamýšleného "Svazu" otvírá mu brány svých tělocvičen, jen vstoupit v ně a vše jest hotova. A jaký úspěch oboustranný by v tom byl! Jestliže se dnes Sokolstvu vytýká jakási liknavost k věcem a zájmům ryze dělnickým, jest toho právě dělnictvo samo vinno, proč ehová se k němu netečně, proč nevstupuje hustěji v jeho řady? Jak záhy přivedilo by novou krev, nový život, nového ducha v celém tom tělese a jak záhy by pak těleso to proniknuto musilo být na veskrz jeho tužbami a směry.

A za jakou cenu by se to stalo? Za žádnou, naopak, ona praktická stránka Sokolstva — tělocvik, rázem by se stala jeho majetkem. (Příště dále.)

VZPOMÍNKY ZE IV. VŠESOKOLSKÉHO SLETU 1901.

Kreslí Q. M. Vyskočil.

Nezapomenu onoho velkolepého dojmu nikdy. — Byl takový zlatý, průhledný den.

Modré perutě firmamentu rozprostřely se daleko široko na českou vlast jako pohádkovitý posel, že veliká byla radost, kterou prožívala královská Praha v ony dny, v nichž syny všech téměř slovanských zemí objímala ve svém náruči. A bylo věru z čeho se radovat!

Radovat se z oněch statisic českých duší spojených jedinou myšlenkou národního uvědomění, radovat se z pohledu na velikou a silnou naši českou armádu, veseliti z oněch moeně vzrušujících dojmů, které přinášely sebou důvěru ve vítěznou budoucnost českého národa.

Ten den a následující znamenaly vzpruhu znaveným, posilu bojujícím i odměnu vítězům. Cítili jsme to všichni, kteří prožili jsme tyto sváteční chvíle v Praze a nebyl pouze chvilkový, přelétavý dojem, nýbrž obraz hluboce se rysující ve sval samotného srdce...

Již první den, kdy sjížděly se jednoty a hosté z ciziny, byl plným nebyvalého, slavnostního ruchu. Prapory národních barev, místy harmonicky laděné, s duhami slovanských a francouzských trikolor, vesele třepaly se prohřátým, rozžářeným vzduchem. V ulici pestřily se sokolské košile červánkově zapálené, bílé kroje francouzských hostů, míhaly se polské foederatky, chorvatské klobouky, bílé bulharské, typické ruské čapky i nádherně vyšperkované hávy Černohoreů. Celý sokolský svět tiskl se v ulicích pražských, hovořil, tiskl si ruce a sděloval dojmy.

A lid náš, veškeré obecnstvo vyplňující kde kterou mezeru, pozdravoval s nadšením stále přibývajících hosty, deputace zahraničních českých jednot sokolských, poselstvo Sokolstva amerického, municipální rady pařížské a t. j. v nepřetržitém proudu šumících a kypících cestou od nádraží.

Uvítání, kterého našim národem dostalo se vzácným hostům, hlavně francouzským, bylo již předem zárukou skvělého průběhu sletu, jehož počátek určen byl na jítro příštího dne. —

Tak tedy nadešlo ráno onoho dlouho připravovaného dne.

Praha oblékla se v nejkrásnější svůj plášť. V roucho utkané z ohňů junácké krve a z nadšení čistého jako voda v lesních studánkách. Slavobrány, duhy praporů, slavnostní guirlandy, nádherný výzdoby budov, lid všech českých zemí, radující se z požehnané národní myšlenky, dodávající sobě nové chuti k práci na vlastenecké lise — veliký obraz všeobecného sbratření — to byl první dojem, který Vás chytil přímo v srdci, a který Vám mimovolně oči zleštil nadšením opravdovým. A nad tím vším, jako modrý pás důvěry, kleula se obloha svátečně vymytá, se sluncem slavnostně zářícím jako v hrdém vědomí oné výrazné chvíle, v níž poskytovalo hojně radostných svých zlatých úsměvů . . .

Neviděl jsem nikdy před tím sokolského sletu, ale to, co jsem tenkrát užířel na pláni letenské, převyšovalo všechno mé očekávání.

Pestrý obraz evičičích mužstev, at' již obháječů trojdičné české vlasti, at' polských boreů s kopími, či francouzských gymnastů s palcáty, prostná evičení, kde tisíce paží jako v kouzelném doteku s přesností přímo báječnou provádělo své pohyby, neb evičení na nářadí v malebných skupinách, to vše i na nedůvěřivého a lhostejného k myšlence sokolské, muselo působiti pravou reakcí. Zde nebylo to již nadšení v obecnstvu, ale bylo to něco jako záchvat šílené radosti nad velkolepostí naší národní armády, radosti nakažlivé, která dráždila srdce vykřiknout evičičím jásavým pozdravem vstříc. Bez vaší vůle vloudil se vám výkřik uznání, radosti, vděčnosti a kdo ví čeho všeho na rty a nedal se více zadržet. A vy jste se také nenamáhal ho upoutat . . .

Ještě jeden dojem nezapomene zajisté nikdo z účastníků IV. sletu všesokolského. Myslím dopoledne druhého dne slavností, v němž Sokolstvo přinášelo srdci české země, stověžatě Praze, svůj veliký, národní hold. Všude, kamkoliv oko zabloudilo, hemžilo, se obecnstvo těsně sešikované, třepetaly se prapory, mihaly červené máky sokolských košilí. A když konečně u Musea objevuje se sokolská jízda zahajující nádherný průvod, plní se o překot okna, balkony, na kvap sdělané tribuny, ba i výkladní skříně bezpočetnými diváky nadšeně zdravícími předstupující oddíly.

Dešť květů zasypal téměř naše statečné borece, sta bílých šátků zavlálo na pozdrav; ozvaly se národní písně; jásání tisíců a tisíců přehlušuje chvílemi sokolské hudby, kráčejíci v čele svých šiků.

Uchvacující podívaná vyvrcholuje v obraze, který za hodinu na to zdobí staroměstské náměstí.

Nezažil jsem nikdy silnějšího dojmu!

Staroměstské náměstí, bohatě vyzdobené, s kyticemi praporů vlajících s mohutných stožárů, pomník slávy české i svědek nejkrvavější tragedie našeho národa, hostí a vítá svoje bojovníky a obrance, přijímá jejich hold jako vtělení myšlenky obrození, myšlenky, jejíž pomocí byl národ znovu povznesen k novému mohutnému rozmachu a k nové síle.

A když vystřídají se řeči, jako na potvrzení toho, co ve jménu všech bylo starostou Č. O. S. proneseno a starostou města Pražského slovy nejvroucenějšími uvítáno, zavzní ze statisíce hrdel bouřlivé "Na zdar!", které náhle přechází

ve velebné zvuky naší národní hymny, v plné nádheře rozlévající nad shromážděným zástupem krásu své melodie.

Nezapomenutelný okamžik.

Halvy se obnažují, les praporů sklání. Z věží týnských v tom ozvou se zvony jakoby k prohlášení nové síly a zdaru českého národa, české země. Ohlas letí po všech nivách a zvěstuje doma vzpomínajícím o radostném zápalu, který právě jest v srdci království zažehnout na znamení zdatnosti a rozvoje českého lidu utuženého a pevných řad.

Hudba doznívá, zvony také, ale vy odnášíte si domů ozvěnu toho velikého zpěvu, abyste na onu chvíli nezapoměli nikdy — nikdy. . .

Aby i po letech v hudbě vašich vzpomínek utvrzovala Vás ve vědomí a silné naději, že národ, který odchovává s láskou tak uvědomělé národní voje, s takovým vroucím nadšením, jehož byli jsme svědky v sletových dnech na náměstí staroměstském, dovede pouze stoupati k stálému většímu a většímu osvětovému rozpětí a může hledět v tvář budoucna s důvěrou a radostí.

A ten roj sokolů znovu přistupuje k práci, k novému průkazu sil svých, ku sletu pátému, kde ani my chyběti nebudeme. Tož: Naprej! Na zdar! Czolem!

ZNOVU V BOJI!

Jdem znovu v boj po odpočinku chvíli!
Nuž, k práci připraven z nás každý bud'!
Do výše vytyčme svůj prapor rudě bílý
a písní vítěznou naplníme hruď'.

Až Historie pozvedne své zraky,
at' na nás patří v němém nadšení,
at' s nebe siného rozvěje těžké mraky,
a šero v den at' slavný promění.

Cheem také úsměv, když se všechno směje;
cheem také květ, když vše kol rozkvétá;
cheem také hvězdy v noci svojí beznaděje
a štěstí hrst na cestu do světa.

Vše rádi snesem, co nám osud podá,
vše snesem rádi — s klidem na tváři,
at' srdce krvácí a život dále bodá,
jen když se jednou přece rozzáří .

Jdem znovu v boj a v dalších snah svých práci,
kž nezemdli nám paže před metou,
však do výšek se vznesou naši volní ptáci —
a rudá pole bíle rozkvetou!!

Joža Kotrbatý.

MEZINÁRODNÍ KONGRES VOLNÉ MYŠLENKY V BUENOS AIRES V ARGENTINĚ.

12. října 1906.

Volná Myšlenka znovu slavila své triumfy, jakoby na důkaz, že u ní není a nemůže žádných býti autorit, že spokojiti se nemůže se žádným dogmatem a každému kředu, že musí dát výhost, když po pravdě jdouc stezkami rozumu a vědou vykázanými, čerpá ze všech pramenů mysle lidské, stále se zdokonalující a pokrokem opravuje objevy dnešní objevy dne zítřejšího. Dle toho také nutno pohlížeti na výsledky mezinárodního kongresu Volné Myšlenky, jenž zahájen byl v Buenos Aires, dne 21. září. Byli tu zástupci téměř ze všech končin Ameriky, Němce, Belgie, Španělska, Francie, Italie, zejména však z Jižní Ameriky, ano byl tu i zástupce český Vojtěch Frič, co zatím pozdravy došly od vašich z Čech, od Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech, Stráže Osvojených z Chicaga a tamních Svobodných Obcí a Dělnicko-Amerického Sokola v New Yorku. Věřejný tisk ovšem nevěnoval sjezdu tomuto mnoho pozornosti, až

teprve při samém sklonku jeho, tak jako bylo své doby v St. Louisu, Mo., však tolik se přeci dokázalo, že kruhy zpátečnické ku velikému svému zděšení shledaly, že dnes navázány jsou již styky všech národů a lidí volných a jiný život, že počíná se probouzet mezi všemi národy celého světa.

Veliká Opera byla hned při prvním zasedání přeplněna, každé místo obsazeno a také zde ženy a dívky v počtu byly značném. Uvítací řeč Dr. Balestrova přijata byla s velikým nadšením. Jemu za mnohé ty hosty odpověděl Furnemont z Belgie, jenž ohnivými slovy zatratil zejména všeliké tmářství. Hned na to promluvil de Michelli z Itálie, jenž obral si stav věci v Argentině za předmět své přednášky, kdežto Lozano, redaktor španělského svobodomyšlného listu "Los Dominicales" vyslovil mnohé ty pozdravy volných lidí ze Španělska a Ital Zonna důkladně posvítí si na snahy zpátečnicků, jejichž moc od roku k roku všude poklesá a v Itálii zvláště již nyní hodně podlomena jest. Významnou řeč měla však Bellen Sarraga de Ferrero ze Španělska. Táž mluvila přímo k srdcím velikého shromáždění, dokazující, proč žena poživati by měla stejných práv s mužem. Přítomní zástupci, již byli své doby i na sjezdu v St. Louisu litovali, že přednáška její nebyla vyslechnuta tak mnohými turnery ze Spojených Států, již dnes ještě stejných práv a stejných povinností ženě v Bundu upírajíce, staví se za to Vaše Sokolstvo v N. J. S. sdružené. "Nesmíme se diviti ženě a činiti ji zodpovědnou za to, že namnoze ještě v náruči klesá náboženského fanatismu; vina jest tu na muži, jenž ji ze svých spolků a společností vyhostí. Tak jen, jakž zcela přirozeno vehnána jest do kostelů různých církví, jež jsou právě tou mocí, jež s otevřenou náručí ženu přijímá." V posluchačstvu bylo mnoho katolíků, již přišli se na tu práci těch neznabohů ze zvědavosti aspoň se podívat, ale po těchto slovech i oni bouří potlesku dali se strhnouti v uznání pilné pracovnice, takže skoro půl hodiny trvalo, nežli žena ta hlasem povzneseným pokračovati mohla: "Přivíňte žen svých k sobě, poďte jim ruky pomoci, nechcete-li aby tak učinili kněží a všeliká ta havěť zpátečnická různých církví, jež všude jsou stejné, všude stejně výbojné a všude stejně drzé a uchvatitelské."

Denní list "La Razon", jakož i místní list svobodomyšlných německý týdeník "Argentinische Wochenblatt" v referátu o kongresu velice pěkně se o ženě této zmínily, ba pravily, že předseda Dr. Balestra, vida ohromný ten úspěch ženy dobré, vstal a místo své řečnické postoupil, jako na souhlas a uznání. A tu teprve k veliké došle ovaci, jakož s nepochybnou pozorností vyslechnut byl dopis prof. E. Haackla v němž omlouvá se, že shromáždění tomu nemůže býti přítomen. Dr. Palacios mluvil o povznesení lidu dělného a Ed. Holmberg o vzdělání ženy.

Telegrafické pozdravy kongresu poslány byly La Haackla, Bertheleta, Denise a presidenty republik Quatemala, Estrada Cabrera a Uruguaye Battle y Orioneze, již oba přímo hlásí se k Volné Myšlence a nepokrytě dle toho v zemích svých se přičiňují a pracují. V odpoledním zasedání pokračovalo se opět v přednáškách. Frankenburg mluvil o škole veřejné, žádným vlivům klerikalismu nepodléhající, ale pokrokům moderním vyhovující.

Na sjezdu bylo mnoho zednářů, socialistů a také zástupců anarchismu, vedle mnohých žen pokrokových, mezi nimiž panna Moreauova rovněž vytříbeností náhledů svých se vyznamenávala. Pořád kongresu byl celkem uspokojivý, poučný a takový, že každému z účastníků mohl být k užtku, pokud se týče rozšíření obzoru vědomostí. Ve čtvrtek byli zástupci společně v Opeře, v pátek pak na vyjízdce městem v automobilech až do předměstí Palermo podél La Plata. Jen anarchistický zástupce Pasquez z Montevideo, jenž byl vy-

loučen způsobil trochu nepříjemností svým chováním a policii zbytečné starosti. Byl zatčen, ale na přímluvu předsedy kongresu z vazby propuštěn.

Pro Vás dojistá a všechny české lidi dobré vůle, právě svobodomyšlníky národa, jenž vždy statečně vzdoroval hierarchii a absolutismu, právě poskytna světu mučedníky za pravdu, zajímavé bude zvědět, že český delegát, V. Frič, cestovatel a muž nad jiné vynikající bystrým rozhledem a vlastní zkušeností, mluvil v pátek. A jak mluvil, máje za předmět, jakž zacházelo se tu, ano i ve Spojených Státech s tím praobyvatelem zemí neuhvácených, zacházelo se s ním jako se stády pouhého dobytka a ve znamení kříže šířila se mečem a namnoze i kořalou tak zvaná civilizace věřícího a boha uctívajícího bělocha. Přednáška jeho přijata byla kongresem velice pěkně, již proto, že přednášeč zástoj svůj znamenitě ovládal, cestuje v oblasti Indiánů po několik let. V posudku "La Razon" se píše mezi jiným: "Na tribunu vystoupil mladý ještě muž, přívětivého a vábného zevnějšku a předseda jej představil jako českého zástupce, slavného cestovatele Friče. Podmět jeho přednášky byl ještě zajímavější a vábnější: "Civilizace Indiánů". Načrtl v hrubých rysech život našich domorodců v Choco, vylučuje při tom ničivou činnost katolických misí, jež označil jako podniky pouze obehodní a semeníště nemravnosti. Kdyby americké republiky postaraly se o civilisaci těch ohromných množství Indiánů, kteří ve stavu polodivokém žijí v samém srdci Ameriky, byla by tím rozluštěna otázka nedostatku pracovních sil. Jako prostředek k tomu navrhuje řečník vydávání poučných spisů lidových a jmenování dozorců vládních, kteří by dohlíželi na působení misionářů vůbec." Po něm mluvil na téma: "Katolicismus jako příčina nepostupu Jižní Ameriky", Dr. Aug. Alvarez, na to Dr. Cardenas "O filosofickém významu pochybnosti" a panna Moreauova: "O výchově dítěte na základě a po stránce moderní." Veškeré nadpřirozené věci a učení v tom ohledu musely by se z osnov vyučovací odstraniti, tak jako pověry a věr různé nesmyslné nauky." Přednáška ta byla tak znamenitou, že kongres usnesl se vydati ji ve zvláštním otisku a rozšířiti do kruhů nejširších, lidových. "Daň z příjmů a odkazů církevních," odporučoval Dr. Ricanor Sarmiento a rozhovoru účastnili se u věci té Basaldua, Dr. Palacios a Dr. Balestra, již i poradili přímo, jak zaonačit a jak postupovati v tom ohledu proti jednotlivým sektám a církvím bohatým i klášterům. V sobotu a v neděli se v sezeních pokračovalo a tu již bylo trochu živěji, neboť živly nežádoucí způsobily hlavně po galeriích trochu více hřmotu, spoléhající bez pochyby na veřejný tisk, jenž pro vzdělavatelnou a výchovnou práci kongresu neměl příliš mnoho místa a pochvaly, jsa v tom ohledu zrovna takový, jako ten náš senační tisk americký, jenž dokud není zaplacen, se nenamáhá příliš. Známet' osobně ze St. Louisu a budete se jistě i vy sami pamatovati. V neděli přijímaly se resoluce a uspořádán byl veliký průvod městem, jakož i demonstrace na oslavu pádu světského panství papežství. Oslavy té účastnili se všechny živly pokrokové a volné všech národností města i okolí a pomníky Rivadavia a Mazziniho byly věnci a květy přímo zasypány. Tu se stupňů mluvili Balestra, Spada, Lozano a jiní. Lid jásal a chvíle ty byly v pravdě povznášející. Piazza Lorea hemžila se lidem a průvod rozešel se u místnosti "Diario". U večer byl banket v "George Hallu", kdež znovu se řečnilo a svátek Volné Myšlenky vzal své ukončení, jsa novým listkem v knize pokroku a vědění, zlatým a bohatým, třeba ani ne tak skvostným, jako onen v Římě a Paříži, za to ale významným v zemi, kde do nedávna hierarchie se roztahovala, vše volně ničie.

Dr. W. Kempf.

SPOLEČNÁ CVIČENÍ S CASTANETY.

Provedly Plzeňské Sokolky o závodech Župy Střední v Chicagu 1906. — Sestavil A. Haller.

Cvičení tato provedlo 48 cvičenek, ač i pro jiný počet snadno upravit se dají. Každá cvičenka drží v pravé ruce castanety, kterých používá se při všech mazurkových poskocích a valčíkových výponech, a tu opět pouze v prvních třech tříčtvrtečních taktach vždy v druhé a třetí době (čtvrti taktu). Ve všech případech, kde provádíme prostná (pohyby paží a nohou) na místě, castanety se neužívají. Konáme-li mazurkové poskoky v levo stranou, jest vždy levá ruka v bok a pravá paže vzhůru, v lokti ohnutá tak, že ruka nad hlavou se nachází, při poskocích v pravo stranou opačný pořádek se zachová. Pouze v odd. III. při cvičení B. H. zůstanou obě ruce v bok. Valčíkové výpony (viz další poznámku) spojujem ve všech případech s pohyby paží (kmitáním) a trupu a střídavě v levo a v pravo je provádíme. Odchylku od toho nacházíme pouze v odd. IV. ve cvičení B., C., F. a G.

Základním útvarem pro každý oddíl jest dvanáct čtyřstupů v rozstupu obnášejícím délku dvou a půl páže čelně a obyčejný volný rozstup (dotykem prstů v upažení) v zástupu.

21	22	23	24
17	18	19	20
9	10	11	12
13	14	15	16
5	6	7	8
1	2	3	4
I.	II.	III.	IV.
zástup	zástup	zástup	zástup

Při změnách útvaru porovnej číslice značící jednotlivé cvičenky. (Pro úsporu místa pouze šest čtyřstupů zde uvádíme.)

Celé cvičení provedeme bez přestávky, přecházejíce z jednoho oddílu v druhý beze všeho přerušení.

Provedeno při hudbě: España (Spanish Waltz) od Em. Waldteufela.

Základní postavení: stoj spatný, ruce v bok.

ODDÍL I.

Doby

- A. Stojem úkročným v levo výpon na levé a unožit v pravo — vzpažit zevnitř levou, odpažit pravou. 3
- Stojem úkročným v pravo, stoj zánožný v levo dovnitř a výpon na pravé — zapazit dovnitř levou, vzpažit pravou, obě paže ohnuty jsou v loktech, tvoříce oblouk — trup otočí se mírně na levo a slabě předkloní na levo 3
- Opakovat první tři doby 3
- Stojem úkročným v pravo přinožit v levo — ruce v bok 3
- 12
- B. Tři mazurkové poskoky v levo stranou — vzpažit pravou (paže v oblouku), levá v bok. 9

- Stojem úkročným v levo, přinožit v pravo — ruce v bok 3
- 12
- C. Opakovat cvičení A. 12
- D. Tři mazurkové poskoky v pravo stranou — vzpažit levou (paže v oblouku), pravá v bok. 9
- Stojem úkročným v pravo, přinožit v levo — ruce v bok 3
- 12

- E. Přechod v kruhy. Cvičenky utvoří šest kruhů. V každém kruhu stojí osm cvičenek čelem dovnitř. Členky 1. 2. 3. a 4. čtyřstupu v I. a II. zástupu (dle čísel: 1, 2, 5, 6, 9, 10, 13 a 14) utvoří jeden kruh a členky těch samých čtyřstupů v III. a IV. zástupu (čísla: 3, 4, 7, 8, 11, 12, 15 a 16) utvoří kruh druhý. Dle téhož výměru i druhé kruhy se utvoří. V kruhy přecházíme třemi valčíkovými výpony a jedním krokem ve stoj spatný. Valčíkové výpony konáme úkrokem, předkrokem a zákrokem (stranou, v před a v zad) dle potřeby, by každá cvičenka na patřičné místo v kruhu přišla a při tom členky 1. čtyřstupu konají celý obrat, členky 2. a 3. čtyřstupu půlobrat a členky 4. čtyřstupu čtvrt obrat. Všechny členky I. a III. zástupu začínají valčíkové výpony v levo členky II. a IV. zástupu začínají v pravo. V kruhu spojí se ruce a sice každá cvičenka drží levou rukou zápěstí cvičenky vedlejší, by volnému použití castanetů spojení nevadilo 12
- Viz obrazec znázorňující místa cvičenek v kruhu a poznámku na konci cvičení.

- F. Tři mazurkové poskoky v kruhu v levo stranou. 9
- Stojem úkročným v levo, přinožit v pravo 3
- 12
- G. Tři mazurkové poskoky v kruhu v pravo stranou. 9
- Stojem úkročným v pravo, přinožit v levo. 3
- 12
- H. Valčíkovými výpony přejde se z kruhu na původní místa v rozstupu. Všechny členky I. a III. zástupu začínají v pravo a členky II. a IV. zástupu v levo 12
- (Ve čtvrtém $\frac{3}{4}$ taktu ruce v bok)
- Celkem 96
- Příštích 96 dob to samé, pouze že v pravo provedené.

ODDÍL II.

- A. Tři mazurkové poskoky s podupem v levo stranou — vzpažit pravou, levá v bok 9
- Stojem úkročným v levo přinožit v pravo — ruce v bok 3
- 12
- (Při mazurkových poskocích podup konáme v první době, t. j. místo šinutí nohy po podlaze, tuto s mírným podupem na zem stavíme.)

- B. Tři valčíkové výpony, v levo, v pravo a v levo stranou (s pohyby paží a trupu, jak v poznámce udáno) 9
Stojem úkročným v pravo, přinožit v levo — ruce v bok 3
12
- C. Tři mazurkové poskoky s podupem v pravo stranou — vzpažit levou, pravá v bok 9
Stojem úkročným v pravo, přinožit v levo — ruce v bok 3
12
- D. Přechod v kruhy valčíkovými výpony. Proveďte se tak jako v odd. I. (Čelem dovnitř, ruce spojit) . . 12
- E. Tři mazurkové poskoky s podupem v kruhu v levo stranou 9
Stojem úkročným v levo, přinožit v pravo 3
12
- F. Výpad v levo v před — levou předpažit vzhůru, pravou zapažit 3
Celý obrát v pravo, poklek v levo — vzpažit (paže v oblouku. Cvičenky jsou pak čelem zevnitř kruhu) 3
Vztyk, celý obrát v levo, předhyb v levo — levou předpažit vzhůru, pravou zapažit. (Opět všechny čelem dovnitř) 3
Přinožit v levo — ruce spojit v kruhu 3
12
- G. Tři mazurkové poskoky s podupem v pravo stranou (v kruhu) 9
Stojem úkročným v pravo, přinožit v levo 3
12
- H. Valčíkovými výpony přejde se z kruhů na původní místa, provedení jak v odd. I. 12
Celkem 96
Příštích 96 dob to samé; pouze že v pravo provedené.

ODDÍL III.

- A. Stoj přednožný v levo zevnitř — levou předpažit dovnitř dolů, pol. hřbetní, paže v lokti ohnutá, pravou vzpažit, paže v lokti ohnutá — mírný předklon na levo 3
Stoj zánožný v levo dovnitř — levá vzpažit, paže v lokti ohnutá, pravou předpažit dovnitř dolů, paže v lokti ohnutá — mírný záklon na pravo, hled na zad k zemi obrácen 3
Opakovat první tři doby 3
Přinožit v levo — vzpřím a ruce v bok 3
12
- B. Tři mazurkové poskoky, I. a II. zástup v levo stranou, III. a IV. zástup v pravo stranou. Ruce zůstanou v bok 9
Úkrokem stoj spatný každý zástup ve směru poskoků 3
12

Touto přeměnou zamění zástupy místa, a sice: II. zástup přijde na místo, kde IV. zástup stál, zástup I. opět místo III. zástupu zaujme. Zástup IV. zaujme místo II. a zástup III. místo I. zástupu. Při setkání zástupů, členky čtyřstupu minou se, a sice zástupy I. a II. předem, III. a IV. zadem.

Postavení cvičenek vyhlíží pak takto:

15	16	13	14
11	12	9	10
7	8	5	6
3	4	1	2
III.	IV.	I.	II.

- C. Opakovat cvičení A. 12
- D. Valčíkové výpony. Cvičenky v prvním, třetím, pátém, sedmém, atd. čtyřstupu konají valčíkové výpony v levo, v pravo, v levo stranou a stojem úkroč-

- ným v pravo, přinoží v levo. Cvičenky v druhém, čtvrtém, šestém, atd. čtyřstupu konají valčíkové výpony v levo v před zevnitř (šikmým směrem) v pravo v před zevnitř, v levo v před zevnitř a stojem předkročným v pravo zevnitř, přinoží v levo, t. j. pohybují se v před a přijdou těsně k cvičenkám čtyřstupu lichých čísel, stojíce za nimi. Takto utvořené dvojice spojí ruce. (Cvičenky v předu stojící mají paže mírně v zapažení) 12
- E. Cvičení dvojic. Přední výpad v levo stranou, zadní výpad v pravo stranou — dvojice upažením zvednout paže vzhůru (ruce spojené) a jsou pak vnitřní paže v poloze vzpažení zevnitř, vnější paže ohnuté v loktu a ruka nad hlavou 3
Stoj spatný — dvojice paže spustit dolů. Přední levou, zadní pravou přinoží 3
Přední výpad v pravo stranou, zadní výpad v levo stranou — dvojice upažením zvednout paže vzhůru 3
Stoj spatný — dvojice paže spustit dolů. (Ruce dvojic po celý čas stále spojené) 3
12
- F. Opakovat cvičení dvojic v E. ještě jednou 12
- G. Valčíkové výpony. Dvojice pustí ruce. Přední konají valčíkové výpony stranou, v levo, v pravo, v levo a stojem úkročným v pravo přinoží v levo. Zadní přejdou valč. výpony na svá dřívější místa, t. j. pohybují se na zad, a sice šikmými směry začínaje též levou nohou. (V I. vzad zevnitř, v pr. vzad zevnitř, atd.) 12
- H. Třemi mazurkovými poskoky stranou a úkrokem přejdou zástupy na původní místa. Zástup I. a II. koná poskoky v pravo III. a IV. v levo stranou. Při setkání se zástupu vyhnou se cvičenky sobě jako v B. Ruce zůstanou opět v bok. 12
Celkem 96

Příštích 96 dob to samé, změníme však:

- A. Cvičí se v opačnou stranu.
B. Cvičí se beze změny.
D. Při prvním valčíkovém výponu všechny cvičenky vykonají celý obrát v levo. (Valč. výpon v levo v zad s celým obrátem). Členky čtyřstupu sudých čísel konají další výpony stranou a členky čtyřstupu lichých čísel šikmými směry v před, takže utvoří dvojice, všech nyní stojí v zadu.
E. Cvičí se beze změny. Rozdíl jest pouze v tom, že všechny obráceny jsou čelem v zad.
F. Cvičí se beze změny.
G. Při prvním valčíkovém výponu obrátí se opět všechny čelem v před. Obdobně jako v D. Liché čtyřstupy přijdou na dřívější místa.
H. Cvičí se beze změny.

ODDÍL IV.

- A. Zástup II. a III.: Jeden mazurkový poskok stranou zevnitř (ku krajním zástupům) dva valčíkové výpony stranou (první zevnitř, druhý dovnitř) a úkrokem zevnitř stoj spatný.
Zástup I. a IV.: Tři valčíkové výpony stranou a úkrokem stoj spatný. První valč. výpon koná se dovnitř, druhý zevnitř, třetí dovnitř a úkrokem zevnitř stoj spatný. Zástupy tyto zůstanou na původních místech, k nimž přidruží se zástupy vnitřní, takže utvoří se opět dvojice stojící vedle sebe spojené podáním si levých rukou 12
- B. Cvičení dvojic. Jeden mazurkový poskok v levo v před 3
Valčíkový výpon v levo v před 3

Valčíkový výpon v pravo v zad	3.
Valčíkový výpon v pravo v zad	3
	12

Při mazurkovém poskoku zvednou se ihned volné paže (pravé) ve vzpažení obloukem, v němž setrvají celých 12 dob. Obě cvičenky mají při poskoku i výponech trup na pravo otočený. Při výponech v zad v první době každého taktu mírně trup v před kloníme a v třetí době vzpřimujeme, zároveň s každým výponem volnou rukou ve vzpažení na zad mávneme.

- C. Opakujem předešlé cvičení B. ještě jednou, však v poslední době přejdou dvojice ve stoj spatný čelem proti sobě a spojí obě ruce, I. a III. zástup obráceny jsou pak v řad v levo čelem, II. a IV. v pravo čelem 12
- D. Cvičení dvojice. Popis udán tuto pro členky z I. a III. zástupu:
- Výpad v pravo stranou — vzpažit zevnitř pravou, odpažit levou 3
- Úhyb v levo — vzpažit zevnitř levou, odpažit pravou 3
- Úhyb v pravo — vzpažit zevnitř pravou, odpažit levou 3
- Přinožit v pravo — připažit 3
- 12

Členka zástupu II. drží se za ruce s členkou zástupu I., cvičí to samé v stejný směr a začíná tedy výpad levou nohou. Tak tomu i při dvojicích III. a IV. zástupu.

- E. Opakujem cvičení D., však začínáme v opácnou stranu 12
- F. Opakujem cvičení B. 12
- G. Opakujem to samé cvičení B. 12
- H. Zástup II. a III. Jeden mazurkový poskok stranou dovnitř (na původní místa) dva valčíkové výpony, dovnitř a zevnitř stranou a úkrokem dovnitř stoj spatný.
- Zástup I. a IV. Tři valčíkové výpony stranou, zevnitř, dovnitř a zevnitř a úkrokem dovnitř stoj spatný — ruce v bok 12
- (Všechny jsou na původních místech)

Celkem 96

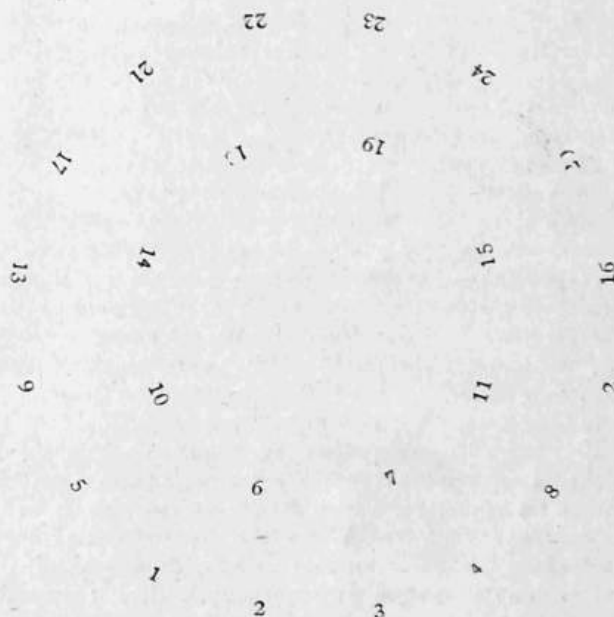
Příštích 96 dob to samé, mění se však:

- A. Krajní zástupy (I. a IV.) připojí se dovnitř ku vnitřním (II. a III.) zástupům.
- B. Cvičí se bez změny.
- C. Cvičí se beze změny.
- D. Cvičí se beze změny.
- E. Cvičí se beze změny.
- F. Cvičí se beze změny.
- G. Cvičí se beze změny.
- H. Členky I. a IV. zástupu vrátí se mazurkovým poskokem zevnitř na původní místa.

ODDÍL V.

- A. Stoj přednožný v levo — předpažit vzhůru levou, zapažit pravou 3
- Stoj zánožný v levo — zapažit levou, předpažit pravou — předklon. Obě paže se pohybují bočnými oblouky, levá dolů, pravá vzhůru na zad. Pravá podlahy se dotýká a levá s ní v jedné přímce se nachází 3
- Vzpřím, stoj přednožný v levo — předpažit vzhůru levou, zapažit pravou. Obě paže pohybují se opět bočnými oblouky, levá na zad dolů, pravá vzhůru. 3
- Přinožit v levo — ruce v bok 3
- 12
- B. Valčíkovými výpony přechod v kruhy. Členky prvních šesti čtyřstupů utvoří dva kruhy, a sice

všechny krajní (vnější), celkem 16 členek utvoří kruh velký a všechny vnitřní, celkem 8 členek utvoří kruh menší uvnitř velkého kruhu se nalezající. Cvičenky obou kruhů jsou obráceny dovnitř čelem (ku středu). Členky I. a II. zástupu začínají v levo, členky III. a IV. čtyřstupu v pravou stranu. Cvičenky v každém kruhu spojí ruce držíce opět levou rukou zápěstí vedlejší cvičenky. Rozstup cvičenek většího i menšího kruhu jest střední 12

Kruhy a postavení cvičenek prvních šesti čtyřstupů. Cvičenky druhých šesti čtyřstupů stejným způsobem v kruhy přejdou.

- C. Velký kruh: Tři mazurkové poskoky v kruhu v levo stranou a úkrokem v levo stoj spatný.
- Malý kruh: To samé, však v pravou stranu. 12
- D. Cvičí se jak v C., však velký kruh v pravo a malý kruh v levo. Cvičenky přijdou na dřívější místa v kruhu 12
- E. Opakovat cvičení A. 12
- F. Opakovat cvičení D. 12
- G. Opakovat cvičení C. 12
- H. Valčíkovými výpony přechod v původní postavení (původní místa ve čtyřstupech). Členky I. a II. zástupu začínají v pravo a členky III. a IV. čtyřstupu v levo stranou 12

Celkem 96

Příštích 96 dob cvičíme to samé, však:

- A. Cvičí se v druhou stranu (v pravo).
- B. Při přechodu v kruhy otočí se na poslední dobu všechny cvičenky čelem zevnitř kruhu.
- C. Cvičí se leze změny.
- D. Cvičí se beze změny.
- E. Cvičí se v pravo.
- F. Cvičí se beze změny.
- G. Cvičí se beze změny.
- H. Cvičí se beze změny, pouze v obrazech rozdíl, což samo se již v praxi vysvětlí.

Mazurkové poskoky provádí se všemi směry (stranou, v před, v zad, jakož i směry šikmými). Konají se při $\frac{3}{4}$ taktu mazurky, a sice: první $\frac{1}{4}$ taktu levá noha šine se po podlaze v l. stranou; druhý $\frac{1}{4}$ taktu pr. noha přirazí k levé patou k patě a levou rychle unožíme, takže zdá se, jako by pravou patou levou nohu do unožení jsme odrazili; třetí $\frac{1}{4}$ taktu

na pravé noze konáme výskok (pouze mírný) a v témž okamžiku levou nohu skrčíme tak, že levá pata za pravou nohou ve středu výše mezi podlahou a kolenem se nalezá (při lýtku pravé nohy). Z postavení toho další mazurkové poskoky provádíme. To dává nám mazurkové poskoky v levo stranou. V pravo stranou v opačném pořádku se provedou. Mazurkové poskoky v před liší se od těchto tím, že v první době šineme nohu v před a na dobu druhou patu zadní nohy za patu nohy v předu se nalezající přirazíme. Všechny jiné směry dle toho snadno se odvodí. Z poskoků mazurkových ve stoj spatný přejdeme ve dvou dobách, a sice: po posledním poskoku stranou (v levo) v době první konáme stoj úkročný v levo a na dobu druhou přinožíme pravou nohou t. j. úkrokem v pravo. Doba třetí jest výdrž. Při poskocích v levo v před levou stoj předkročný konáme a pravou přisunem.

Valčíkové výpony. Užíváme zde tohoto názvu pro eviky v cvičení tomto uvedené bez úmyslu tvořiti názvů nových pro eviky u nás méně obvyklé a známé a rádi spřátelíme se s názvem případnějším a snad i správnějším. Tak jako mazurkové poskoky i valčíkové výpony provádí se ve všech směrech, rovněž ve třech dobách ($\frac{3}{4}$ takt). Výponů valčíkových rozeznává se více druhů, k nimž připojují se pohyby paží i trupu, a též obraty. V cvičení tomto užívá se provedení následovně při valčíkovém výponu v levo stranou.

1. Stoj únožný v levo — upažit na pravo.

2. Váhu těla přenesem na levou nohu a celým chodidlem (1.) na zemi stojíme. Špička pravé nohy postaví se těsně před špičku nohy levé. Pravá noha v kolenu jest ohnutá a pata nad obvyčejný výpon od podlahy zdvižena. Páze obloukem spodním přejdou v upažení na levo. Trup jen málo na pravo se otočí a slabě se na pravo ukloní. Hled k zemi jest obrácen (jako by za patu pr. nohy směřoval).

3. Na levé noze konáme výpon tak, že pouze na špičkách spočíváme. Z valčíkového výponu v levo stranou opačným směrem ve výpon v pravo stranou přejdem, t. j. na 1. stoj únožný v pravo, 2. stoj přednožný v levo, 3. výpon na-pravé noze. Při tom páze opět obloukem spodním v upažení na pravo přejdou a pohyb trupu v levou stranu provedeme. Valčíkové výpony střídavě v levo a v pravo stranou (nebo opačně) konáme a z nich ve stoj spatný jako při mazurkovém poskoku přecházíme. Valčíkové výpony v l. (pr.) v před, neb v zad analogicky se odvodí. Konečně poznamenat nutno, že valčíkový výpon v levo stranou následovati může valčíkový výpon v pravo v před a pod., což v cvičení tomto se vyskytuje, kde při valčíkových výponech cvičenky obrat vykonati musí, neb místa jiná zaujímají.

K UKONČENÍ KURSU, POŘÁDANÉHO ŽUPOU VÝCHODNÍ

v Sokolovně Těl. Jed. Sokol v New Yorku.

Dne 8. a 9. září ukončili jsme kurs, v který jsme tak velkou důvěru měli, že bude přijat menšími jednotami s radostí, ale sklamali jsme se. Není více třeba v tomto směru se rozepisovati, jelikož jsme již jedenkrát si stěžovali v S. A. na nečinnost mezi námi panující. Doufáme ale, že bratři, kteří přednášky ony navštěvovali a do konce setrvali, důležitost jejich ocení. Byl první kurs Východní Župou pořádaný a byl br. Sekyra, toho času náčelník župní, který si vzal za úkol kurs onen pořádati. Ale za krátko se náčelník vzdal a tím práci počatou sám dokončiti nemohl. Br. Gregor, nynější náčelník zasluhuje plného uznání za námahu, s kterou kurs onen byl spojen a vzdor svému mládí v práci vlastní dokázal, že též ti mladší jsou schopní podobného úřadu, když jest trochu dobré vůle a trpělivosti, a když ti zkušenější bratři jsou s kritikou trochu zdrženliví a práci nestěžují. Jako přednášeče získala župa br. Martynyho, Hampla

a Jahodu a byli to nejlepší a nejzkušenější bratři, které jsme získati mohli a ti zaslouhují si jen nejlepší uznání od nás za práci, kterou konali s ochotou a ze srdce. Přednášky odbyvány následovně: V sobotu odpoledne od 2 do 5 hod., v neděli ráno od 8 do 12 hodin. Odpoledne od 1½ do 4½.

Přednášeči měli rozvrh následovní:

Br. Jahoda: Cvičení na nářadí a cvičení s tyčemi.

Br. Hampl: Cvičení pořadová a zápas.

Br. Martyny: Ženský tělocvik a hry.

Po zkouškách každý přednášeč podal zprávu z návštěv v přednáškách jim podávaných a děkoval všem za pozornost jemu věnovanou. Na to čten výsledek zkoušek, jenž jest:

1. Leo Pavlík (Těl. Jed. Philadelphia, Pa.)
2. Hugo Sekyra (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
3. Jos. Gregor (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
4. Jos. Zelený (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
5. Jos. Řezanka (Těl. Jed. v Bayonne, N. J.)
6. Fr. Slavětinský (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
7. M. Klein (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
8. Jos. Stehlík (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
9. Adolf Kliepera (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
10. Fr. Černovský (Těl. Jed. Fugner, Long Island)
11. Jos. Volman (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
12. Ant. Mysliveček (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
13. V. Filip (Těl. Jed. Fugner, Long Island)
14. Wil. Haizler (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)
15. Jos. Podolák (Těl. Jed. Sokol z New Yorku)

Na to br. Martyny jako starosta Výkonného Výboru N. J. S. měl řeč, ve které poukázoval na důležitost podobných přednášek a stěžoval si hlavně na menší jednoty, že vhodných příležitostí nepoužijí a tím své cvičitele si nezdokonalují. Na to br. Mysliveček jako starosta Východní Župy po krátké řeči děkoval posluchačům za pozornost a pořádek při přednáškách a přednášečům za ochotu a práci, která byla dosti namáhavá a vyžadovala trpělivost a delší dobu. Po společném rozhovoru se bratři rozešli a přáním všech bylo, aby se příštím rokem kurs zase odbyval.

Na zdar! Za Východní Župu Vinc. Vaněk, jedn.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

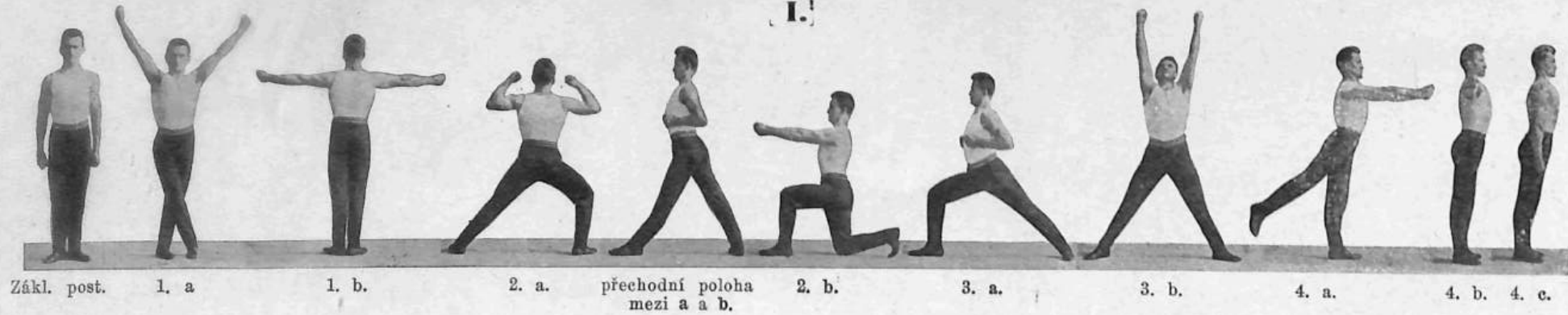
— V předměstí Chicaga v Hawthorne, Ill., založila se tělocvičná jednotka pod názvem "Hawthornští Sokolové". Jak se dovídáme čítá asi 25 členů. Tělocvična jejich nachází se bude v nově postavené budově Fr. Soukupa. Se cvičením se bude moci začít teprve začátkem ledna. — Přejeme jim mnoho zdaru a doufáme, že budou se též hlásiti o členství N. J. S.

— T. J. S. Praha v Town of Lake v Chicagu získala za cvičitele br. Kotrbatého, jenž nedávno přijel z Čech, jest sokolem tělem a myslí svou a dojistá přičiní se již, aby naděje sborem v něho kladené nikterak nesklamal. Že za tak opravdu smutných zjevů a ještě smutnějších okolností nastoupil v úkol mu přidělený dojistá nevádí, leda že jest ku necti těch, kdož v té naší veliké N. J. S. vyvolali první — považte jen první sokolskou stávku, jako na důkaz divného pochopení kázně sokolské. Bývalý pak cvičitel bratr Beránek může si dnes klidně lehnout na dobyté "vavříny", aniž by snímal hříchy toho sokolského jeho světa, neboť při dobré vůli mnohé se dá ještě napravit, ano i odpustit. Pokud nás se týče víme a jsme přesvědčeni, že trochu toho koření v listě našem neškodilo, ano mnohé spíše se získalo, z drámy probouzelo.

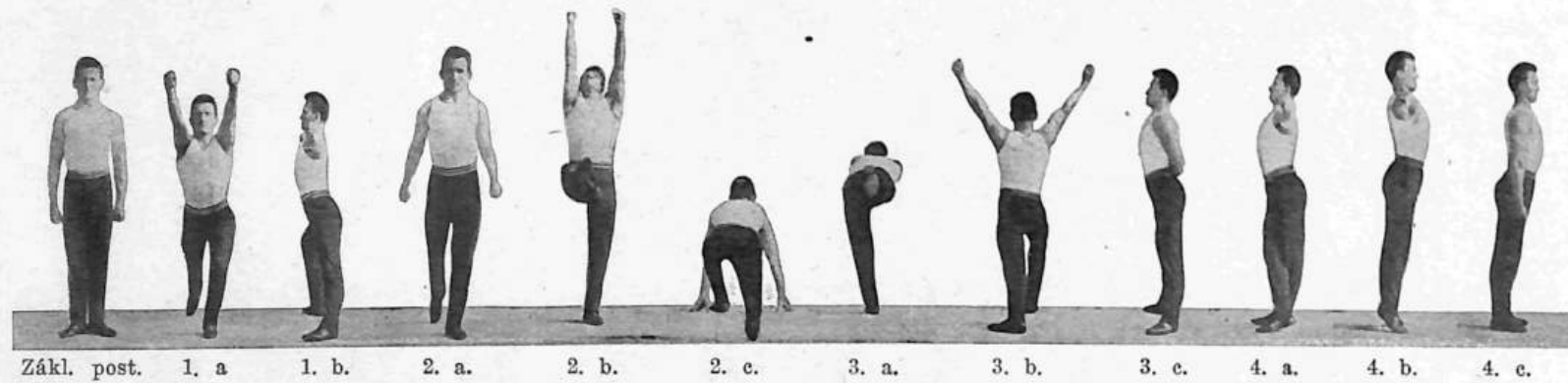
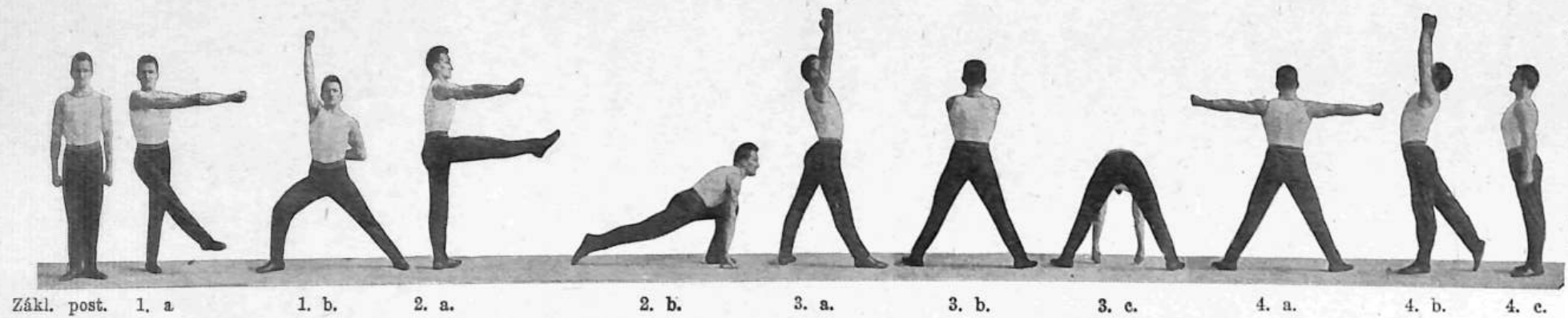
— Bratři naši v St. Louis utrpěli citelnou ztrátu úmrtím bratra dobrého a našince opravdu pilného. Jos. Buriana není více. Byl muž to v pravém slova smyslu, sokol dobrý

PROSTNÁ CVIČENÍ PRO V. SLET VŠESOKOLSKÝ V ROCE 1907.

I.

II.

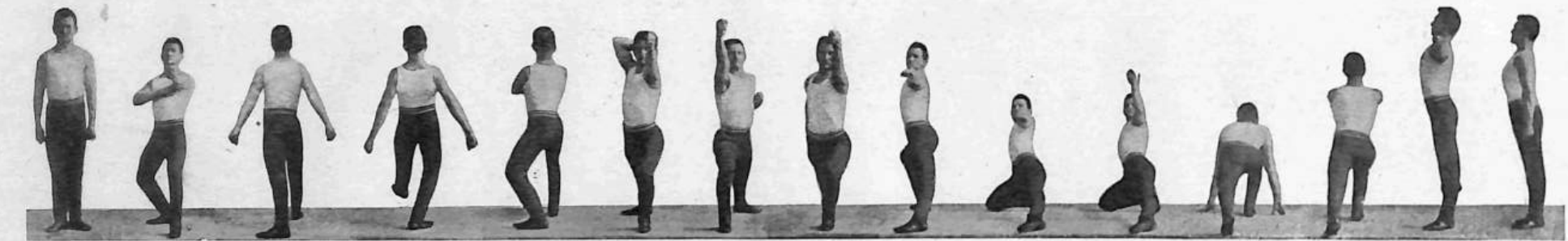
1 b. ze předu.

2 c. z pr. strany.

3 a. z l. strany

3 c. ze předu.

IV.

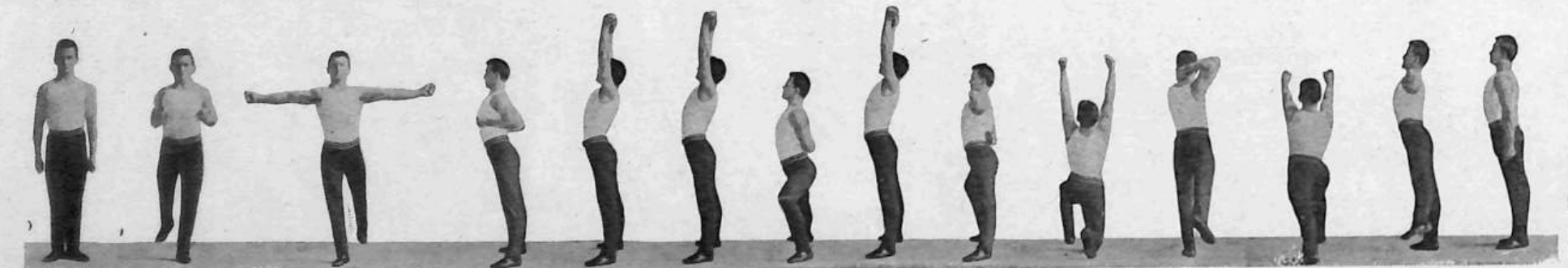

Zákl. post. 1. a 1. b. 1. c. 1. d. 2. a. 2. b. 2. c. přechodní poloha mezi 2. d. a 3. a. 3. a. 3. b. 3. d. 4. a. 4. b. 4. c.

přechodní poloha mezi 2. d. i 3. a. ze předu. 3. a. ze předu. 3. b. ze předu. 4. a. z l. strany. 4. b. ze předu.

V.

Zákl. post. 1. a 1. b. 1. c. 1. d. 2. a. 2. b. 2. c. 2. d. 3. a. 3. c. 4. a. 4. b. 4. c.

2. b. ze předu. 3. c. z levé strany. 4. b. ze předu.

CVIČENÍ PROSTNÁ PRO V. SLET VŠESOKOL. V PRAZE 28. A 29. ČERVNA 1907.

Základní postavení: Stoj spatný, připažit (ruce v pěst').
Časomíra: 1, 2, 3, 4.
Každý oddíl 8krát.
Ruch dle hudby.

I.

1. a) Stoj skřížný v pravo v před, vzpažit zevnitř (upažením);
b) výponem celý obrat v l. ve stoj spatný, oblouky dolů upažit;
c), d) výdrž.
2. a) Výpad v pravo stranou — paže ohnout upažmo (pěsti nad rameny);
b) půlobrat v levo ve klek v pravo — skrčit zapažmo a ihned třít v před;
c), d) výdrž.
3. a) Vztyk a výpad v pr. v před — skrčit zapažmo;
b) půlobrat v l. na patách ve stoj úkročný v pr. — třít vzhůru (oči sledují pěsti);
c), d) výdrž.
4. a) Předpažit (pr. obloukem zevnitř, levá nejkratší cestou, půlobrat v levo, zanožit v pravo);
b) přinožit v pravo — upažit;
c) připažit;
d) výdrž.

Poloha ruky ve všech dobách patrna jest z obrázků.

Přechod paží z doby 1 a) do 1 b) děje se oblouky dolů t. j. upažením, připažením a současně s obratem no-
vým upažením; přechod pravé paže z doby 3 b) do 4 a) děje se obloukem zevnitř t. j. upažením, připažením a sou-
časně s půlobratem v l. předpažením.

II.

1. a) Přednožit v pr. dovnitř — předpažit na levo;
b) výpad v pr. stranou — vzpažit v pr. (obloukem dolů) skrčit zapažmo dovnitř v l. (založit předloktí na kříži);
c), d) výdrž.
2. a) Půlobr. v levo, přednožit v pr. (až do vodorovné po-
lohy), předpažit (pr. obloukem zevnitř, levou mrš-
tění dolů);
b) podpor dřepmo zánožmo v pr. (ruce ve stejné čáře
se špičkou, levá noha stojí na špičce, kříž prohnutý);
c), d) výdrž.
3. a) Vztyk — stoj předkročný v pr. — vzpažit;
b) předpažit pr. obloukem zevnitř, levá nejkratší ce-
stou — půlobratem v levo ve stoj úkročný v pravo;
c) předklon (výdrž předpažmo);
d) výdrž.
4. a) Vzprím — upažit;

- b) půlobr. v l. do stoje zánožného v pr. — vzpažit (pra-
vou obloukem dolů);
- c) přinožit v pravo — upažením připažit;
- d) výdrž.

Přechod pr. paže z polohy 1 a) do 1 b) děje se opět
obloukem dolů t. j. do připažení, upažení a vzpažení, pře-
chod z 1 b) do 2 a), ze 3 a) do 3 b) a ze 4 a) do 4 b) opět
obloukem zevnitř popsáním u oddílu I.

III.

1. a) Únik pravou vzad — předpažit vzhůru;
b) náponem levé nohy a půlobratem v pravo úhyb v pra-
vo — upažit (pr. hořenním obloukem);
c), d) výdrž.
2. a) Půlobr. v l. ve stoj zánožný v pravo — zapažit;
b) přednožit v pravo — vzpažit;
c) celý obrat v levo na levé špičce, podpor dřepmo zá-
nožmo v pravo (viz II.);
d) výdrž.
3. a) Vztyk na l. noze (výdrž v předklonu), zanožit v pra-
vo — vzpažit (paže, trup a pravá noha v jediné
přímce);
b) vzprím, výpad v pravo v před — vzpažit zevnitř;
c) půlobr. v l. ve stoj úkročný v pravo — skrčit zapaž-
mo dovnitř (složit na kříži, předloktí na sobě);
d) výdrž.
4. a) Stoj skřížný v pravo v před — třít stranou;
b) celý obrat v l. ve výpon — výdrž upažmo;
c) stoj spatný — připažit;
d) výdrž.

Přechod pr. paže z polohy 1. a) do 1. b) děje se horem
t. j. vzpažením.

IV.

1. a) Střeh v levo v před,
b) rub pravou na zad s celým obratem Viz ro-
v pravo, hování.
c) kop spodní levou,
d) návrat na střeh.
2. a) Rub levou na zad s celým obratem v l. do předhybu
v l. (paže zadrží se však v poloze "předpažit" ve
výši tváře) a současně náprah na rub vnější pravou;
b) rub vnější pravou (paže zastaví v předpažení vzhůru)
s výpadem v pr. v před a současně náprah na sot
vřehní l.;
c) únik v pr. v zad — třít v l. v před vzhůru, za-
pažit v pr.;
d) výdrž.
3. a) Náponem l. nohy a půlobratem v pr. úhyb v pr. stra-
nou a ihned podpor klečmo únožmo v l. pravou, u-
pažit v l. (obličej hledí v l.);

- b) ohnout levou upažmo (v pravém úhlu, dlaň otevřena);
- c) výdrž;
- d) půlobr. v pr. do podporu dřepmo zánož. v l. (viz
II. oddíl).

4. a) Předpažit;
b) půlobr. v l. — unožit v pravo — upažit (l. obloukem
dolů);
c) připažit — přinožit;
d) výdrž.

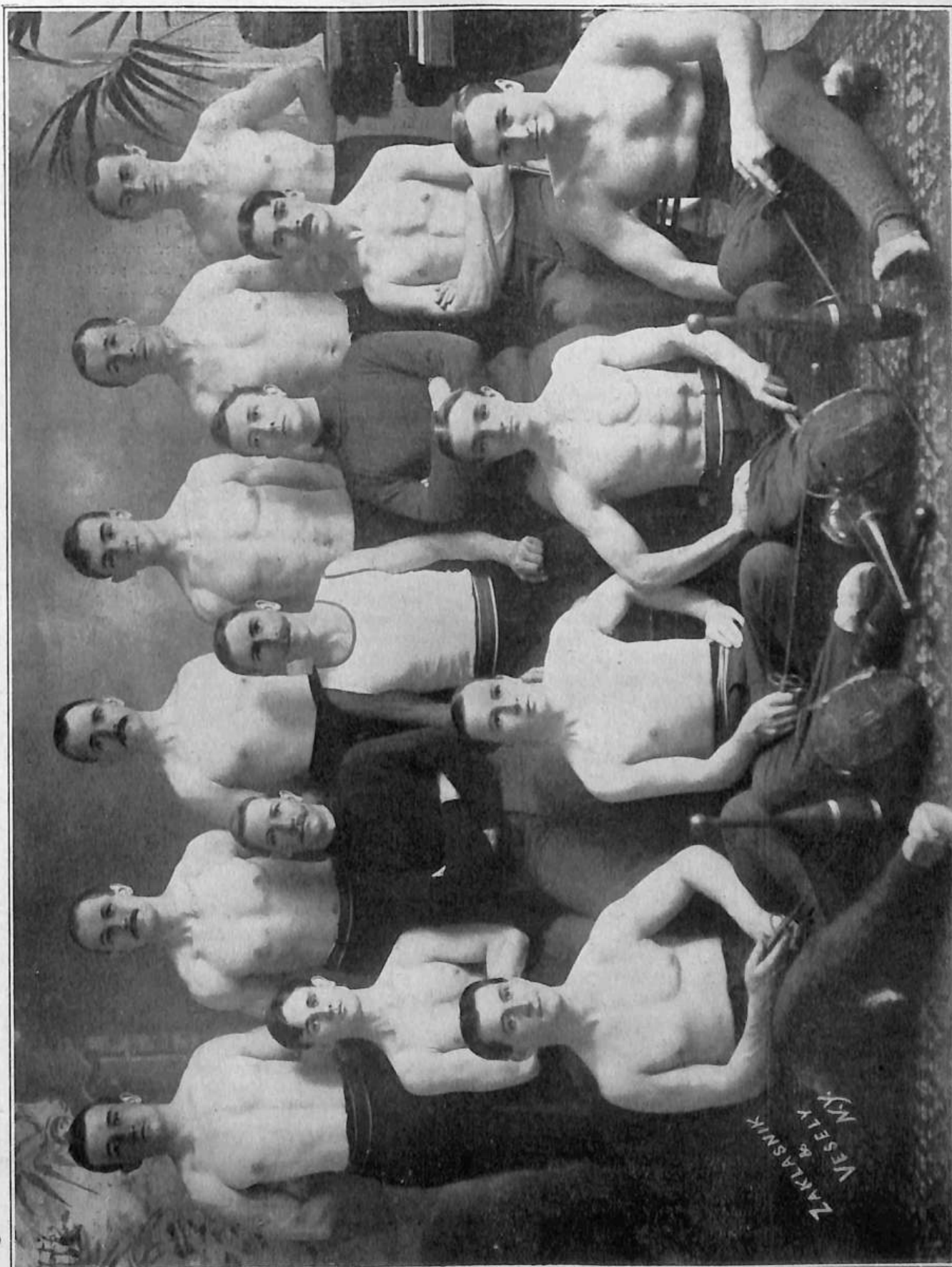
Na střeh v l. v před otočíme se na pr. patě a vykročíme
ihned l. nohou ku předu na střeh; vše na jednu dobu, tedy
ne jako v rohování (na dvě).

Přechod l. paže z polohy 4. a) do 4. b) děje se oblou-
kem dolů, t. j. do připažení a současně s ½ obr. v l. do
upažení.

V.

1. a) Krok levou v před — skrčit zapažmo;
b) krok pravou v před — třít stranou;
c) stojem předkročným v l. a půlobr. v pr. stoj úkroč.
v levo — skrčit zapažmo;
d) třít vzhůru (oči sledují pěsti).
2. a) Kruhy na levo vzpažit;
b) oblouky na levo skrčit zapažmo levou dovnitř (ruka
na kříž), upažit v pr. — úhyb v levo;
c) vzpažit l. mrštěním dolů pr. obloukem dolů — ná-
ponem l. nohy stoj rozkročný;
d) oblouky na pravo skrčit zapažmo pravou dovnitř (ru-
ka na kříž), upažit v l. — úhyb v pravo.
3. a) Půlobrat v pr., předkrokem v levo klek v pravo —
vzpažit (l. dol. obloukem, pr. mrštěním dolů, oči sle-
dují pěst').
b) výdrž;
c) vztyk a zanožit v pravo — obloukem na před náprah
na rub vnější pravou, předpažit l.;
d) výdrž.
4. a) Výpad v pr. v před — rub vnější pr. do předpažení
vzhůru levá obloukem dolů rovněž předpaží vzhůru;
b) půlobr. v l. unožit v l. — upažit (l. obloukem dolů);
c) přinožit v levo — připažit;
d) výdrž.

Přechod paží z polohy 1 d) do 2 a) děje se kruhy na
levo; z polohy 2 a) do 2 b) oblouky na levo; přechod ze
2 b) do 2 c) oblouky dolů a ze 2 c) do 2 d) oblouky na pr.
Při přechodu 3 a) do 3 c) opíše pr. paže zároveň se vzty-
kem oblouk napřed, tedy jde napřed do předpaž. přípaž.
zapaž. a pak teprve do náprahu. Cesta l. paže do 4 a) jest
táž jako pr. v době předešlé, počne však dříve než pohyb
paže pr. aby obě v poloze konečné stejně se ocitly. Cesta
l. paže do 4 b) je táž, jako ve IV. oddílu v době 4 b).

M. Klein, N. Y. J. Volman, N. Y. A. Mysliveček, N. Y. O. Kliepera, N. Y. F. Řezanka, Bayonne, N. J. H. Sekyra, N. Y.
 W. Podolak, N. Y. Václ. Hampel, učitel Ant. Jahoda, učitel Ferd. Martyny, učitel L. Pavlík, Phila., Pa.
 F. Černovský, Fügner, L. I. City A. Zelený, N. Y. J. Gregor, N. Y. Fr. Slavetinský, N. Y.

a pracovník národní nezištný a upřímný. Byl předsedou Hlavní úřadovny Jednoty Táboritů a jeho vlivu hlavně má Sokolstvo co děkovati, že navázány byly opravdu bratrské styky Sokolstva s Tábority a na sjezdech poslednějších sokolům tolik výhod zjednáno, pokud přistupování se týče za členy podpůrné oné jednoty. Josef Burian narodil se v Nepomuku, dne 9. března 1868 a do této nové vlasti přijel roku 1891, a sice přímo do St. Louis, Mo. Neduh hrdelní jej udolal, toho, jenž vždy jinak silně byl povahy a mysle jaré. Pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast.

— T. J. S. Pokrok v Town of Lake získala rovněž nového cvičitele, a sice v br. Burianovi, jenž také nedávno přijel z vlasti staré. Po těch pracech spojovacích dvou sborů v jedné místnosti a na jednom místě v Town of Lake, nastalo stanutí, cvičirna byla zavřena a teprve nyní zase dojde k práci tělocvičné. Pokud nás se týče litujeme opravdu, že nedošlo tehdy ku spojení sboru našeho Praha a Pokroku, jako nemůžeme pochopit, proč mnozí bratři tak v tříštění sil si libují, kde cíl všech nás jest stejný.

— V listě našem jest rubrika, kde zaznamenávají se vyloučení, ti, kdož se přestěhovali a p. Na prvý pohled věc nepatrná a přece měli by aspoň činovníci těch kterých sborů dbát a čas od času se přesvědčovat, jestli živel nežádoucí, v jiných sborech vyloučení a nepřijatelní, do jejich sborů se nedere. Jet' důležité nanejvýš.

— Že v D. A. S. se Svazem míní se upřímně, dokazuje tělesa toho neutuchající zájem. Tak v poslední schůzi Ústředního Výboru znovu rozpředla se o věci debata a ku stávajícímu Výboru Výkonnému přidělení byli ještě činovníci Hrbek, Košar a Kubát. Našemu "Plzeňskému Sokolu" se ani jeden, ani druhý návrh na Svaz nezamlouvá a proto chce, aby celá záležitost odložena byla do příštího sjezdu, což znamená celá dvě leta odkladu. A co za dvě leta po stránce technické za společného úsilí dalo by se dosíci, co vykonati. Takto však jak dnes věci se mají, vlivem všelikých přátel Sokolstva spíše k dalším dojde sporům, nežli k nějaké dohodě. Stačí porozhlédnouti se jen poněkud kol a přesvědčíte se, kdo oči máte k vidění a uši k slyšení, kdo umíte čísti, zejména v těch časopisech českých, jež proto že z různých, pochybných oznámek tyjí, jsou a musí býti proti Sokolstvu, jehož uzdravení lidu cílem jest nejkrasším. Viz poslední číslo "Besídky Sokolské" v článku "Nebezpečí".

— U nás zvolených dopisovatelů těch kterých jednotlivých sborů k N. J. S. náležejících, jest povinností do "Sokola Amerického" psáti a sboru svého zvěsti podávati, totéž platí o sokolkách, jednotlivých členů dopisovati a psáti vůbec jest právo, kdežto členové sborů nesdružených tak činiti mohou, jedná-li se o prospěch celku a tělocvičku i postupu našeho společného zvláště. Každá sebemenší práce, pokyn, posudek jsou vítány. Jen více jich.

— Ústřední výbor sdružených spolků českých v Morrisani, převzal známou místnost v č. 697-700 E. 166. ul. v New Yorku, kde veškeré spolky české společný budou míti stánek.

— V tělocvičně při katolickém kostele sv. Kříže, v záp. 42. ul. v New Yorku byl při pěstném zápase usmrcen 18letý J. Bergen. Přítomní páteři hned jej zaopatřili na místě, vidouce že umírá, jestli byl také lékař povolán se nepovídá.

— Český Veslařský Klub v New Yorku, o jehož mnohých vítězstvích již častokrátě měli jsme příležitost referovati slavil nedávno 25 let svého trvání. V klubu jest i několik našich hochů dobrých.

— Pověstný český silák Frištenský jest na pořadu řecko-římských zápasů v Madison Square Garden v New Yorku.

— Dokázali jsme nejednou, že nás těší úspěch práce tělocvičné, at' již sboru našeho, aneb sborů jiných k naší N. J. S. nenáležejících. To pak měrou ještě značnější patří

zejména sboru Sokol Slávský v Chicagu, kde zvláště pilná vládne ruka odborná, muže a sokola celého br. Košare. Z toho také důvodu vyjímáme o posledním veřejném tohoto sboru, jak následuje, ze "Svornosti": "Hned číslo první, cvičení malých záků s praporečky a další cvičení záků s kroužky vzbudilo značný zájem a bylo by jen k přání, by v tom duchu národním, v kterém v jednotě jsou vychovávány, setrvaly. Cvičení různého žactva skýtalo pestrý obraz a bylo již nastupování jeho, které se dělo čtyřmi proudy velice malebné. Žáci i žákyně za zvuků hudby páně Husovy zdatně po sokolsku sobě vykračovali, vedeni staršími bratry ku cvičení na nářadí. Starší hoši cvičili na bradlech a na koni, žákyně pak vysoký skok a s činkami. Sluší doznati, že dělali svým cvičitelům všechnu čest. Též cvičení s kopími bylo dokonalé a Slávský Sokol může býti vším právem hrd na svůj dorost. Večer byla pak v bohatém programu pokračováno. Pestrý jeho obsah sliboval všestranný požitek a přilákal opětně zástupy českého obecnstva, všech vrstev společenských. V ustanovenou hodinu zahájen byl skvělý večírek "Ouverturou", již sehrála hudba Slávských Sokolů za vedení známého kapelníka Václava Husa tak působivě, že rázem dovedla rozproudit krev a vyjasnit obličej, zamračené pod dojmem nevlídného počasí. Druhé číslo obsahovalo cvičení. Četný sbor roztomilých sokolek za vedení cvičitele sokola Karla Rabiňáka provedly rozmanité pochody, malebné skupiny s praporečky v rukou. Dále následovalo číslo třetí, prostná cvičení, nacvičená k příštímu sokolskému sletu v Praze. Tato se všeobecně líbila svou rázovitou přesností, obdivuhodnou dochvilností. Byla velice komplikovaná a úplně se lišila od těch prostných cvičení, na která jsme zvyklí hleděti. Hlavní zásluhu o to ovšem lze přičísti obětavému náčelníku Jaroslavu Košarovi. Dále následovala skupinová cvičení sokolek na koni na šír za vedení sokola Rabiňáka. Páté číslo obsahovalo cvičení na nářadí a sice: na hrazdě, vedené sokolem Rabiňákem, na koni, vedené sok. Bedř. Kostlánem a na bradlech, vedené sok. Jos. Mareškou. Program pak byl vyčerpán cvičením s batonem. O všech cvičeních nezbyvá než se vysloviti nanejvýš pochvalně."

— Polští sokolové, již jsou ve "Zwiazku Sokolow Polskych Ameryce" radují se o to zajisté právem, že Sokolstvo polské doma často jich vzpomíná ve vlastech starých a nyní ve Lvově o to usiluje, aby utvořen byl Svaz veškerého Sokolstva polského vůbec, k němuž by i hnízda americká náležela, tvořivše tak jednu velikou prý republiku sokolskou. Sokolstvo polské proto i v Americe svolává se pod jeden prapor veliké jednoty národní a co hlavního, že bratři Poláci od slov ihned šli ke skutkům.

— Nyní jest doba, kdy výbory přednáškové měly by u všech sborů pilně pracovati, tak aby v zimním období vykonalo se co nejvíce práce vzdělatelné, volné a agitační pro věc naši sokolskou zvláště.

— O pátém všesokolském sletu v Praze přinesl místní list "Republican" v nedělním vydání, ze dne 18. listopadu delší článek, v němž podrobně se píše o celém tom velkolepém podniku Sokolstva. Takovéto články informací pomohou hlavně tam, kde borci se chystají a pořádati chtějí veliká společná cvičení veřejná za účelem získání hmotných prostředků, vedle seznámení cizích kruhů s vlastní prací naší.

— Vreční náčelník br. A. Haller v Chicagu obdržel ko nečně od všech sborů Župy Střední zprávy, pokud obeslání Vsesokolského sletu v Praze roku příštího se týče a dle toho vyšle St. Louis, Mo., borci jednoho, Cedar Rapids borci dva a Sokol Chicago celé družstvo. Že Baltimore, Cleveland a Detroit budou zastoupeny jsme skoro jisti a tak N. J. S. při veliké Olympiádě české jen slušně bude reprezentována a borci

naši jistě i prostná předepsaná naeviči a aby se tak tím spíše státi mohlo přinášíme va zvláštní příloze.

— Z mnoha sborů stějný přichází stesk: "Do Čech od nás nikoho vypraviti nemůžeme, za prvé nemáme schopného evičence a za druhé prostředky finanční." Na Západě sbory, jakoby ani nevěděly, aneb věděti nechtěly co jejich jest povinností, ba v poslední době ani tomu svému listu nepišou, neposílají zvěsti ničádné. Co to, kde vězí toho příčina, či bylo by možné, aby všeliké "nancovaté živly" byly ovládly i ve sborech jindy nad jiné čilých? V Praze chceme být zastoupeni jako ten veliký náš celek N. J. S., ve sborech, kde není schopných sil, boreů, mohli by bratři aspoň usnísti, že poskytnou určitou částku do společného fondu na výpravu družstev, at' již tato sestává z členů evičicích toho, anebo onoho sboru k N. J. S. náležejícího. Tím nejen, že dal

lepší, nelekaje se nikterak překážek a mnohých odpovědí záporných. V každém sboru měl by být zvolen výbor sletový, sbírat příspěvky a starat se v dorozumění s New Yorkem o ty, již se k jízdě přihlásí a se sokoly jeti chtějí. Neváhejte již, čas kvapí a mnohá práce předléhá.

— V New Yorku sestoupila se z čelných zástupců všech rakouských národností společnost na ochranu přistěhovalců a Brodský zvolen jest podnikem toho dojista jen nanejvýš záslužného, předsedou. V Baltimore pak stará se o přistěhovalce slovanské bez rozdílu Rev. Vaněk, jenž za účelem tím zakoupil a zařídil přistěhovalce dům o 17 pokojích, kde za 50c denně přistěhovalcům skýtá se vše pohodlí, strava, doprava, atd., chudým to vše zdarma. Podnik dovolává se podpory kruhů nejširších a T. J. S. v New Yorku poskytla mu podpory \$25.00, z čehož dalo by se soudit, že bratři naši, již blíže jsou znáji dojista potřebu podniku humanního. V některých sborech našich příspěvky k cíli tomu již poslány, jiné prý pošlou, seč lze, vzhledem na naše přípravy sletové.

Sokolky.

— Naše sestřičky měly by rozhodně povšimnouti si těch několika upřímných slov sestry Voříškové z New Yorku, jsou na ně přímo adresována a týkají se všesokolského sletu v Praze. Známe již stereotypní odpověď "nejsou peníze", jako víme, že tam kde se chce mnohé se vykoná.

— Nový sbor sokolek ve Schuyler zvolil si následující činovnice: Starostku, pokladní a tajemnici i účetní, kdežto evičitelem jejich jest br. O. Otrádovský.

— Sokolky T. J. S. Praha v Town of Lake uspořádaly si pěkný dýchánek, na poučení i k ušlechtilé zábavě. Vydařil se, přičiněním hlavně starostky J. Havlíkové.

Dorost a žactvo.

— Kdekoliv připravujete se k veřejným, nezapomeňte svým připomenouti, že by jste rádi přispěli také ku zdaru vliového sletu pátého Sokolstva a to tím, že pomůžete nějakým tím příspěvkem do společného fondu na vyslání družstev. Poříd'te si malé pokladničky a do těch ukládejte centičky, jež si odepřete s láskou pro věc dobrou. Pokladničky ty vyvěste si v Sokolnách a řekněte sokolkám i sokolům, že dobrovolné příspěvky sebe menší tam vhoditi mohou, dle příležitosti a vůle.

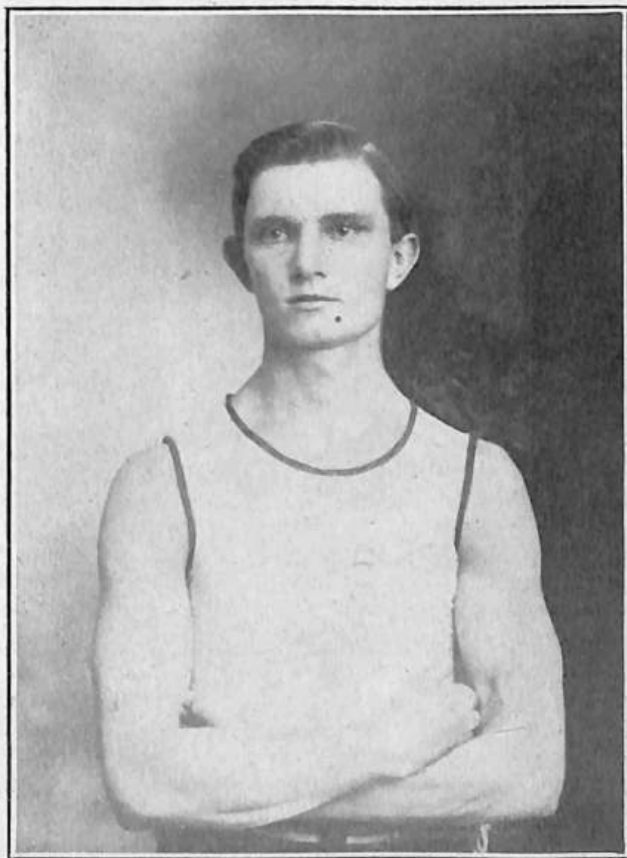
— T. J. S. v Omaze založila si zvláštní odbor zábavný, jenž starati a pečovati má o dorostu svého sušlechtění i pobavení zároveň, tak aby nemusel hledati náhradu jinde, v kruzích namnoze nežádoucích. V tom ohledu i jiné sbory měly by se činit.

— Dne 25. m. m. uspořádal evičitel těloevičné školy T. J. S. St. Louis, Mo., br. A. Tesař, akademii, na které se hlavně podíleli žáci i žáčky. Pořad vykazoval mnohá čísla hudební i deklamatorní, jakož i zpěvy veškerého žactva školy těloevičné. Škoda jen, že takovéto a podobné snahy dobré nenalezají podpory širších kruhů obecnstva, jakž dalo by se očekávati a tak bylo žel i zde.

Věci české a slovanské.

— Vděčíme br. Dr. Bučarovi v Záhřebu za zasluku různých památek ze sletu Sokolstva chorvátského, jehož i naši z vlasti staré se účastnili. Jest zejména to slavnostní číslo "Sokola", skvostně ilustrovaný pořad a několik čísel časopisu "Obzor", vedle průvodce zdravotní výstavkou u té příležitosti Sokolstvem uspořádanou, kde ani nás v Americe zapomenuto nebylo.

— U příležitosti všesokolského sletu, jakž známo, odbývati se bude sjezd mezinárodního Svazu těloevičných sdružení evropských se závody. A technický odbor stará se mimo to o mnohé novinky, zejména bude se v předvečer sletu evičiti na zvláštním podiu na nářadí společná i bez.

ANT. PEŠEK,
první přeborník v prvním oddělení v So. Omaha.

by se projev pravému bratrství, ale ukázalo by se také, že dovedeme chápati veliký význam počínu Č. O. S. v Praze, čili velikého světového sletu všesokolského. Jen čtete úřední to pozvání našich lidí z máti měst, čtete ty řádky upřímné, v nichž ohnivými slovy zve se veškeren lid český, celý národ a všichni jeho věrní synové k nádhernému divadlu zdatnosti, kázně a síly. A pak pátý všesokolský slet předstihnouti má všechny dosavadní a to nejen účastí československého Sokolstva, ale i návštěvou hostů z ciziny, vedle vlastního propracování, ucelení a novosti. Pořad sletu rozvržen jest na celý týden a týden druhý slavností, společných vycházek, výletů a p. A v té době předvedena budou veřejnosti všechna odvětví mnohostranné a rozvětvené činnosti sokolské, vedle různých ukázek práce hostů. V Praze pilně se pracuje a náš výbor v New Yorku také nezahálí, co zatím technický odbor stará se, aby družstva N. J. S. byla co nej-

Mimo to zřízena bude veliká arena, kde hosté stravování a hostění budou. Naše pak, již výpravy se účastní bude zajímat, že restaurater V. Vyhnanek v Paříži, rue d'Argenteil 12, vydá zvláštního pro nás průvodce po Paříži a knížku tu dostane každý účastník výpravy při vstupu na loď v New Yorku.

— Sokolstvo polské v Poznaňsku bije se statečně s nepřitelem svým Prusákem, šíří národní uvědomění ve veškeré vrstvy lidu svého, uzdravňuje a utužuje jej k zápasu a bojům novým.

— Sokolstvo české odevzdalo Sokolstvu chorvátskému velikou bronzovou medaili Č. O. S., černohorskému knížeti Nikolovi bronzovou sochu Jirfika z Poděbrad a městu Cetyni sochu krále Václava.

— Závodů v Záhřebě účastnili se pouze Chorvaté a Srbové, jako domácí borci a Slovinci jako hosté. Ve vyšším oddílu zvítězil Záhřeb, v družstvu hostů Lublaň v oddílu nižším Serajevo a hostů opět Lublaň.

— Pražský "Sokol" zařídil si pečlivě vedený "Věstník Slavnostní Pátého Sletu Vsesokolského v Praze", kde o postupu prací přípravných se zvěstuje dopodrobna a také přípravy Sokolstva amerického pilně se přetřásají, zejména účinné práce našich v New Yorku.

VĚDA, UMĚNÍ A PRÁCE.

— Českých ošetřovatelek nemocných, graduantek škol odborných, není mnoho. V New Yorku však s vyznamenáním prošly v říjnu krajanky dvě, a sice J. E. Hallerová a E. A. Bartlova. V Cedar Rapids B. C. Průškova a v Chicagu L. Pudilova.

— V New Yorku ustanoven vládním inspektorem masa na jatkách br. Jan Pulec, člen tamního sboru našeho.

— Velice poctivě zmiňuje se přísná kritika odborná o technické vyspělosti a umění Kláry Čermákové, jež minule uspořádala opět jednou samostatný koncert v Chicagu a pak s R. Vilímem v Michigan City, Ind., jako učitelka velikého a známého ústavu hudebního. Známe Kláru Čermákovu od malička, s potěšením sledujeme každý její úspěch na oblíbeném její nástroji — klavíru a těšíme se i tentokrát. Otec její, činovník náš pilný, může mít z deery své jen radost oprávněnou.

— V New Yorku usilovalo se o zařízení veliké české ležárny, v Chicagu se naši činí, aby jejich kooperativní sdružení obchodní "Bazár" prospívalo a v soutěži obstálo, kdežto tu i onde mnohé české podniky průmyslové věhází v život a co hlavního nejsou to jen pivovary. V Chicagu také jedná se o zřízení letního místa na způsob "Sans Souci Parku", v New Yorku zřizují se společnosti stavební, atd.

— Josef Baumruk vynášel zvláštní kartáč k umývání oken, povozů, atd., do něhož se přímo čistá voda vede. Baumruk bydlí v Chicagu a v našich kruzích jest dosti znám. V Clevelandu opět Václav J. Jiráček obdržel patent na výševní stroj, jenž co nevidět bude v trhu.

— Vedle častých ukázek uměleckých prací E. V. Nádherného v New Yorku, shledáte se i s pracemi V. A. Svobody v mnohých listech anglických, kdežto karikatury pro místní "Gazettu" kreslí u nás br. Hruška. Různá, ilustrovaná pojednání odborná a studie starých obyvatelů země této uveřejňuje občas Dr. Hrdlička z New Yorku, kdežto v mnohých lékařských listech i jiných listech již častěji shledáte se s pracemi našinců.

— Již několikrát zmínili jsme se na těchto místech, že v oborech technických široké jest pole pro náš dorost a proto tím více těší nás, když i tu dozvídáme se o pilných našincích. Tak v sladovnické škole "Wahl Heniusové" v Chi-

cagu s prospěchem studují Fr. W. Hajiček z Minnesoty a Frant. H. Paul z Nebrasky.

— S jménem Rokytanský shledáte se vždy, kupujete-li válečky na grafon, aneb talířky a žádáte-li si písně české. Nejsou sice všechny ty nejlepší, ale mnohé tu i zrno dobré, zejména v zásobě Columbia společnosti. Pro nás zajímavé, že "vezpíval" je, abychom tak řekli, skoro všechny do strojku přítel Hoffreiter z Chicaga.

— Celá řada umělců českých dle v době přítomné mezi námi a New York ovšem má z první ruky. Tak slyšeli již naši tam Mařenku Zieglerovu a Vladimíra Florjanského, kdys hrdiného tenora Národního Divadla v Praze. Týž dle zde se synem svým Marianem a virtuosem na piano F. Veselským. Kritika vystoupení našich umělců jen chválí.

— Sokolka Ludmila Kuchařová z New Yorku zpívá ve sboru společnosti Annie Russelové, jež hraje Shakespearův "Sen v noci svatojanské". V Damroschově symfonickém orchestru účinkuje houslista Ant. Kohout.

— Slavný malíř Alfons Mucha stal se předmětem mnohých ovací v Chicagu, kde v "Art Institutu" přednášel. Týž byl hostem i s chotí svou u přítele našeho A. V. Černého. Ukázky mnohých jeho prací nejnovějších nalazáme často v těch kterých magazínech prvního řádu.

— August Moleer z Wilber, žák školy Ševčíkovi, dával v Omaze a South Omaze první své koncerty a byl vlídně přijat a to nejen pro svůj přednes kusů nejobtížnějších, ale i dobrou techniku i ve vyšších polohách, třeba znáti bylo ještě, že vystupovati teprve začíná. Moleer jest profesorem na učilišti v Muncie, Ind.

— Br. J. Tyra z Minneapolis, Minn., jest vynálezce dveří, kovových dveří, jakž použití jich lze pro případ ohně v různých závodech k ochraně. Pojišťující jednoty o vynález ten zvláště se zajímají a konají s ním mnohé zkoušky, jichž většina již dobře dopadla.

— Prof. K. Schovánek z Clevelandu působí na veřejných školách v Bay City, Mich., jako dozorce nad vyučováním krasopisu. V Clevelandu usadil se akademický malíř A. Satra z Jilemnice, krajinář prvního řádu, jehož práce původní zasloužený budí obdiv.

— V. A. Černý, otec proslavené Miládky, založil v Chicagu "První Českou Hudební Konservatoř", k níž přidal nyní i zvláštní "školu mistrovskou". K cíli tomu získal známého nám umělce R. Frimla z Prahy a škole se daří. Virtuosi Friml chystá se ku koncertu někdy v lednu spolu s A. Moleerem. České Chicago má se naě těšit.

— A. V. Šíma, bývalý přednosta inženýrského odboru universitního v Iowa City jmenován byl na Kubě presidentem "Cuba Eastern Railway".

— "Omaha Beauty Waltz" jest rozkošný valčík, jenž napsal prof. B. Pecl v Omaze, Neb.

— O velikém pěvci českém Buriánovi psali jsme na místech těchto několikrát a nyní dle již v New Yorku, v hotelu Majestic, veškeré časopisy píšou o něm jako umělci českém i přijaly jej jako člena Opery velice vřele, posuzující umění jeho přímo s nadšením.

— Z Buenos Ayres byly do Čech zaslány stanovy spolku "Slavia", který jest sdružením rakousko-uherských Slovanů, v první řadě českých, usdlých v Argentině, Uruguayi a Paraguay. Spolek si vzal za úkol zříditi celou řadu institucí ve prospěch svých i slovanských přistěhovaleců, noclehárnu, jídelnu, poptavárnu, atd. Místnosti své má spolek v hostinci "Slavia" krajana našeho Ant. Zemana v Buenos Ayres v ulici "Paseo de Colon" č. 1045.

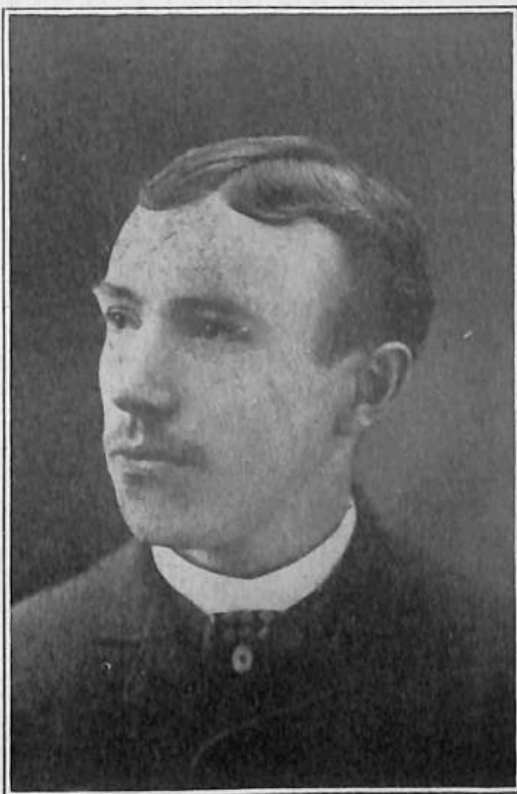
— Vaudevillové jednatelny zjednaly našeho Kociána na celou řadu koncertů. Není pochyby, že finančně pochodí náš umělec výtečně v té Americe, lépe nežli při první

snad cestě, ale na jméně asi sotva mnoho získá. Omluva, že na prknech těch byli i jiní slavní lidé, nestačí.

— Chicagský tenorista Adolf Erst stal se řiditelem sboru klubu "Germania" tamtéž.

— "Česká knihovna" v New Yorku, jakž říká se tamní knihovně veřejné nadané Carnegiem, čili Websterova odbočka, pokračuje pěkně. Naši hojně se knihy vypůjčují a tak Češi se činí i tam, jako kdys před lety v Chicagu v českých odděleních veřejné bohaté nadané knihovny. Na podnět několika našinců upřímných jedná se nyní o vyzdobení stěn české odbočky pracemi českých umělců, jako Manesa, Aleše, Márolda, Muchy, Švábinského atd.

— Členkou Rich. Mansfieldovy operní společnosti jest i A. Nováková z Chicaga, neteř obě. A. Jurky. Kritika výkony její umělecké, jako Solveigy chválí.

Alois Pokorný, Baltimore, Md.
Zemřel 17. října 1906.

— Kresby Šárkovy ku článku Sinclairovu "Děti Packingtownu" v "Success" jsou zdařilé. Totéž platí o Nádherného pracech v Harperově týdeníku. Po hudební stránce pak potěší vás opět článek psaný v "The Musical Standard" o Paganinim z pera prof. Jos. Vilíma z Chicaga. Tak skoro se zdá, že začínáme se leckde činit a uplatňovat.

DOPISY.

Oklahoma City, 4. listopadu.

Kýžená tužba naše, všech upřímných sokolů, abychom přináleželi ku svazu N. J. S., se splnila. Od kroku tohoto slibujeme si mnoho, ovšem že k vlastnímu vývinu musíme sami býti nápomocni. A snad žádně br. jednotě ve Spoj. Státech nekupí se tolik překážek v cestu, jako nám.

Jest tomu právě rok, kdy sešli se A. J. Čapek, Cyril Sádlo, Ot. Charvát, A. Navrátil a moje maličkost a rozho-

vořili se, jakým způsobem povzbudili bychem národní život v Oklahoma City. Nechei snad tím tvrdit, že by byl český živel zde neměl své ohnisko, a všechna čest našim starým osadníkům, kteří leta před námi zde k uplatnění české myšlenky pracovali, žel že okolnostmi byli nuceni přenést své působení na venek a že postavili síň svoji téměř 7 mil od města — pravím žel — poněvač my z města jen s velikými obětmi mohli jsme společenským schůzkám jich obcovati. Však starali se sami o sebe — a skutečně čestně — o čemž svědčí přehled práce jimi vykonané. O poučení a vzdělání své mládeže starají se četnými divadly, z nichž jedno i náš ochotnický sbor tam sehrál s naprostým úspěchem, českou školou, a společenskými zábavami a sami sebe poučují ve svob. sdružení "Svobodná Obec" a v řádu "Oklahomský Rolník" Z. Č. B. J., bez odporu nejčinnější to řád v celé Oklahomě.

Kdo zná staré ty zákopníky: Petráška, bratry Socho-ry, Straky, Skalu, Rabšteinka a jiné, pochopí, že práce vykonaná je zlatým listem v dějinách české Oklahomy.

Vše to v uvedené schůzce jsme uvážili a došli jsme k důvodům, že nelze tolik mládeže a českých rodin v City nechat nepovšimnuté, a že jest povinností naší učiniti kroky, které by vedly k spojení našinců v City, jich utužení a zavedení společenských schůzí i zábav.

Téměř všichni znali jsme působnost Sokola a poněvač sám jsem téměř celé desítky let členem N. J. S. (býval jsem členem jednoty Chicago, Schuyler a St. Louis) a též i Sádlo, který býval činným evičním členem a závodníkem, usmyslili jsme sobě založiti v City Sokola. Snad tehdy jsme ani netušili, co práce a sebezapření nás očekává.

Svolali jsme utavující schůzi, v které získali jsme mezi jinými upřímné bratry Ferd. Pojezného a M. Krále, který býval sokolem ve staré vlasti. Později získali jsme sílu mladých členů, Janavého, Režného, Dlouhého, Mařka, br. Svobody, Šritra, bratry Beneše, Šandu, Ambrože, Švandu, Hubyčku, Veverku atd.

Bylo nás as přees 50. Srdce hrdoostí tlouklo mi v nádech, když k první slavnosti sokolské sešly se zástupy krajanů, snad všichni v City sídlící a četní hosté z farem. Měli jsme tedy slibný počátek. Již jsme si i rýsovali, jak počnem evičit atd., ale prvním kamenem úrazu bylo, že nemohli jsme nikde získati síně pro evičení. To co bylo, bylo drahé, jiné se nehodilo. Doufali jsme, že zábavami vyděláme trochu peněz, s nimiž budeme moci činnost započít, ale vždy jsme prodělali, takže opět a opět evičení jsme odkládali. Prodělek zábav hradil úzký kroužek bratrů, takže sbor výloh těch byl uchráněn. V době té ztratili jsme i starostu, br. Sádla, který odstěhoval se do Prahy, asi 60 mil daleko od City, a tím i nadějněho evičitele. A v zápětí začlo proti nám soustavné nepřátelské tažení se stran lidiček nízkých povah, a napořád jsme byli tříštěni. V práci té pomáhal, lépe řečeno ji vyvolal, smutně proslavený čelovíček podlý a bezcharakterní, jenž počal ze sokolů i Sokola blázně si tropiti a sbor ostouzet. Jedné takové afery řádně jsme se ujali a veřejně proti ní se postavili. V době té ztráceli jsme na členech. Někteří i ryli do osobních poměrů členů a naši bratři, kteří Sokolu v čele stáli, kteří ho vybudovali, trpce byli napadáni. Ale vše přestalo, nepřátelé viděli, že nás nerozbijí a počali se s námi spřátelovat tím, že zvykali, že jsme tu.

V nejpohnutější době vyšel nám vstříc Řád "Oklahomský Rolník" a přátelská nálada zavládla, ku etí všech našinců v City. Zatím dolétla nás zvěst z Prahy, že br. Sádlo zakládá Sokola a proto uspořádali jsme tam výpravu, jíž se účastnilo 13 bratrů a dívek, a sehráli jsme tam divadlo. Při té příležitosti účastnili jsme se zakládající schůze So-

kola tamtéž, a tak položili základ druhé jednotě a nyníjší ratolesti N. J. S.

Leto překazilo opět touhu po cvičení, a v době té mnoho členů, kteří chtěli cvičit, odjelo. Tak ztratili jsme br. Truxu, Popa, Dlouhého, Janového a j. Ba stalo se i, že bylo nás jen 10, ale nepopustili jsme. Z hloučku toho br. Král, Čapek, Šanda, Pojezný a druzí upřímně starali se o agitaci pro Sokola. A snaha ta korunována byla zdarem, neboť získali jsme řadu starších členů: br. J. Hubatku, náčelníka policie, F. Beneše, F. J. Beneše, Pokornýho st. i ml., Sopra, Žahourka, J. J. Nováka a pro příští schůzi opět 9 je jich k navržení.

Prvním krokem oživeného sboru je přihlášení k N. J. S. a druhým zřízení prozatímní tělocvičny — a třetím — postavení vlastní síně. Jest to jediná možnost naší existence, mít vlastní krov, síňku třeba skrovnou, ale vyhovující potřebám českého živlu v City, nanejvýš sokolského. K cíli tomu zvolen byl 9-členný stavební výbor: br. J. Hubatka, před.; F. D. Novák, místopřed.; A. J. Čapek, taj.; J. J. Novák, účetní; F. Soper, pokl. (217 W. Reno St., Oklahoma City), M. Král a Fr. Beneš, výbor majetku a F. Pojezný a F. Pokorný, účtující výbor. V zápětí rozeslány byly prosby o příspěvky na všechny české spolky, hlavně sokolské v Unii a doufám, že ani jediný sbor neodmítne nám pomoc, neboť získala-li N. J. S. Oklahomu, získá jistě i Texas, a my zde jsme pouze na rozhraní. Proto, bratři, přispějte nám, jest to v zájmu věci sokolské! Mám zkušenost z podobného hnutí stavebního ze Sokola Chicago, kdy byl jsem tajemníkem výboru, a vím tudíž co práce a námahy nás čeká — ale vím též, že bratrské jednoty stály při nás a pomohly nám.

Doufám, že během času budu mít příležitost zmíniti se o činnosti v tělocvičně — dnes čeká přes 20 mladých členů na počátek.

Letošní sezonu zahájili jsme přednáškou a koncertem. Za řečníka pozvali jsme Dra. Išku z Chicaga, který jest zde všeobecně oblíben, a on mistrnými slovy nakreslil nám: "Cíl a účel Sokolstva". (Přednášku tu vydali jsme tiskem a možno ji dostat za 10c). V koncertní části účinkovali prof. J. G. Mráz, virtuos na housle, sl. Emma Hrabě, operní zpěvačka, a prof. Merrill z konservatoře při universitě Eppworth. Bylo to čestné odpoledne naší jednoty.

Na to měli jsme taneční vínek, při velké návštěvě mladých lidí a 10. list. máme opět sokolský dýchánek.

Zábavy naše nesou se rázem skutečně krásným a ušlechtilým a mají pověst nejlepších zábav v městě. Též získali jsme dobrou českou hudbu prof. Wosiky, která měla pro nás pouze "české kusy".

Tedy po činnosti jednoho roku učinili jsme kus práce čestné pro lid náš i jméno české a mohu ovšem bratrům i přátelům tisknouti ruku s bratrským uznáním a díkem. Doufám, že jako ratolest N. J. S. čestně raziti budeme cestu Sokolu na Jih, a že v brzké činnosti, nám stanovami předepsané, závoditi budeme se sbory ostatními. —

— Minulou neděli zaevil jsem si se Sokolem Praha a obdivuji se jejich výkonům. Cvičilo nás 16, vedením br. Šádlo, malí i velcí společně a vidím, že i zde sokolské símě padlo v půdu úrodnou.

Jen ku předu, zpět ani krok a ve snaze poctivé. Co Čech, to Sokol, a to at' rozvíří celou krásnou Oklahomou.

S bratrským Na zdar!

F. D. Novák.

St. Louis, dne 4. listopadu.

Nyní kdy oprava naší tělocvičny blíží se ku konci přichází opět do svých starých kolejí — cvičení odbývá se jako dříve pravidelně — a jest dosti navštěvováno. Cvičení členstva ujmuli se jako dříve br. sokol V. K. Triska a sokol M. Ryska, kteří povinnosti své svědomitě vykonávají, kdežto

evičení žactva a sokolek ujal se znovu náš osvědčený evičitel sokol Aug. Tesař, který zajistí svému úkolu v každém ohledu dostojí. Záleží tedy jen na br. sokolech a všech přátel tělocvičny, aby hleděli k tomu, by dítky své do tělocvičny posílali.

Tělocvična naše, až veškeré opravy dokončeny budou, bude opět na dlouhou dobu v dobrém pořádku a po tu dobu nám též dojista vyhoví.

Výbor na stejnokroj měl by členy více k tomu míti, aby tyto stejnokroj sobě i pořizovali, neboť dle znění nově přijatých domácích pravidel, mohou jej v každé době potřebovati — při větší objednávce přišel by snad kraj laciněji.

Divadlo "Zlatá svadba", našimi ochotníky dne 4. října uspořádané, se v každém ohledu vydařilo. — Sín byla obecenstvem do posledního místa naplněna, takže mnozí spokojiti se museli stáním. Jest zajisté ten nejpádňější důkaz vážnosti a přízně, jaké se sbor náš ze strany obcenstva těší. A našemu ochotnictvu jest nejlepším odměnou, za jejich snahu a obětavost, jež přináší.

Dne 20. října uspořádána našimi ochotníky soukromá zábava v menší místnosti Sokola, na níž sbor povolil jistou částku ze své pokladny na krytí výloh. Zábava tato byla skutečně zábavou bratrskou; těm, již se jí účastnili, na dlouho utkví v paměti. Jest zajisté jen chvála hodná, že sbor náš dovede ocenit snahu našich ochotníků a takto k další práci je povzbudí.

Náš nový manager se ujal již své povinnosti a vykonává jí v každém ohledu dobře, jest pro nové své povolání jako stvořen.

Dne 28. října bylo v naší síni odbýváno společné cvičení tří zdejších jednot, a sice: Mount Pleasant, East St. Louiské jednoty a našeho sboru. Cvičení odbýváno pod dozorem sokola V. K. Trisky a Rysky — a bylo dosti zajímavé v pořadu i co do rozmanitosti evičení. První cenu na největší počet zastoupených evičenců obdržel Sokol East St. Louis, jenž vedl jich evičitel sokol Fr. Burian.

Vyjednávání o zakoupení síně Č. S. P. S. jaksi vážně; zdá se, že vše jest živly známými zámyslně prodlužováno. Vyhlíží tak, jakoby obě strany chtěly říci: nehme toho, ale bojí se říci pravdu. Ta i ona strana si asi myslí a čeká, že ta druhá povolí — a tím pak že vše bude na tu druhou moci svěsti, aby tak vše odnesla. Sbor náš odhlasoval, aby se sín Č. S. P. S. koupila, kdežto sbor řiditelů N. Síně opět zcela určitě se usnesl sín prodati. Od té doby jedni stále kupují a druzí prodávají, ku společné akci však do dneška ještě nedošlo. Možná, že jest prací a přičiněním starých a osvědčených štváčů a nepřátel všeho, co jmenuje se Sokol — týchž asi, již mají na svědomí neblahou roztržku mezi námi stávající — vůbec k vystěhování se Sokola z Národní síně. Netvrdím to, ale jen tak mimochodem připomínám. Jest tedy pravdě podobno, že tyto naši přátelé i dnes přičinují se o to, aby veškeré jednání ohledně spojení v nívece uvedeno bylo. Jedná se jim nepochybně jenom o to, provésti svou, bez ohledu jak vše ostatní tím trpí. Jest to zajisté podivuhodné, že několik lidí dovede ovládati takové množství rozumných spolubratrů a že tito nedovedou se zbavit nadvlády těch několika domýšliveců, již všemu dobrému, lidu našemu volnému prospěšnému se staví v cestu. Kdyby více přemýšleli, bylo by těch několik se svým štváním a ničením brzy v konci. Místo poskytnutí veškeré podpory k zabezpečení si existence vlastní pomocí sborů jako jsou sbory sokolské, hledí existence jich všemožně podržiti a proti znění vlastních stanov a usnesení sjezdu, a je zničení, jejich jednání musí však každému rozumnému člověku připadnouti jako jednání onoho, jenž chtěje se svému obličejí notně zemstíti užil si nos — a tak jest to i zde. — Jmenovati někoho, není zapotřebí — neb koho pata bude tlačit, ten se zajisté

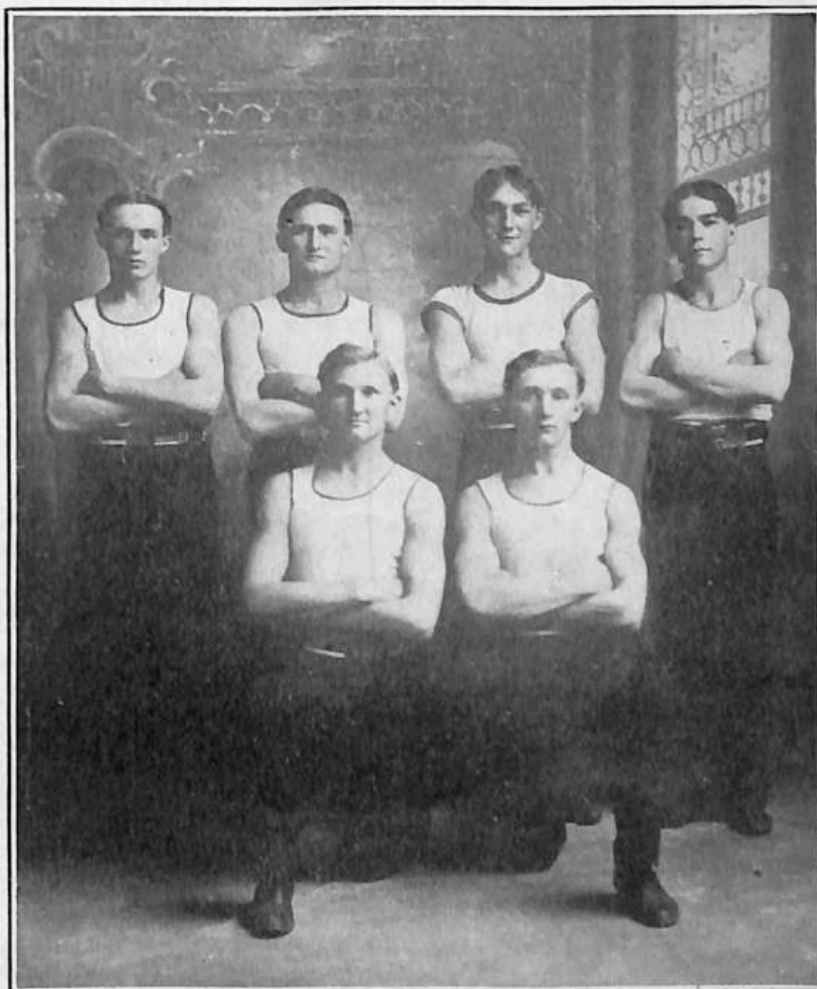
přihlásí sám. — Ač nerad se o této věci zmiňuji, musím, protože nelze více úplně pomlčet. Vím, že zmínkou touto píchnu do vosího hnízda, když však se s pravdou jinak ven nemůže, tedy nějak se s tím musí hnouti, všem rozumným poskytne se alespoň příležitost o celé situaci přemýšlet a uvažovati o bratrské té mnohé lásce a na papíře usnesení.

New York, 15. listopadu.

S potěšením oznamuji, že Těl. Sbor Dívek a Paní v New Yorku se usnesl vyslati 12 evičenek ku pátému Vsesokolské-

Cvičení u nás jest velmi pilně navštěvováno a br. Martyny má plně ruce práce, jednak s přípravou pro veřejné cvičení, které se bude odbývati dne 2. prosince a za druhé s družstvem do Čech. Přeji mu hodně trpělivosti. Snaživý náš zábavní výbor pořádá tak zvaný "Barn Dance" v předvečer dne díkuvzdání. Čistý výtěžek věnován bude fondu pro vypravení oněch 12 sester ku sletu.

Vzhledem k tomu očekáváme, že se bratři sokolové do jednoho sčastní, jak již po 'éta jest jejich chvalitebným zvykem. Na zlar!
J Voříškova.

Jos. Bureš, Jos. Schmid, John Pešek, John Holub,
Jerry Schmid, Karel Mastný.

První vítězná četa v druhém odděl. při závodech v So. Omaha.

mu Sletu. Všem zapláceno bude cestovné a ostatní musí si sestry hraditi samy, s čímž jsou však úplně spokojeny a již od nynějška se těší na tento velkolepý podnik sokolský, kde všechna odvětví činnosti tělocvičné i kulturní veškerého Sokolstva přijdou k platnosti! A což vy sestry milé z jiných míst? Až dosud se ani jeden sbor sokolek nepřihlásil. Což necháte new yorské, aby jen ony samy v té slovanské Praze americké sokolky reprezentovaly? Doufám, že se ještě rozmyslíte, že se přičiníte.

West Baden, Ind., 16. listopadu.

Dlouho již jsem nepsal, pravda. Že stárneme? Snad, však myslí mládneme a srdcem ve svých rodinách. Čím déle jsem lékařem, tím více mám rád lidi i ty, již mně ublížili, jako lékaři, kteří mně oklamali, ano třeba i ošidili a dobrým činem oplatit zlé musí daleko více působiti, jedná-li se o prospěch celku a pravdy, nežli jinak. Ostatně zapamatovati bychom si měli ve všem našem konání a sokolském zvláště, že pravdu nelze tak udupati, aby znovu a znovu nepovstala

k novému bujnějšímu vzrůstu. Mínil tu hydru, jež dollarové zuby má! Bud' me jen trpěliví, nejde vše najednou, těžko klády přes koleno lámat. "Pravdu nelze umlčetí lži," píše náš Kolár a podle toho veškeré naše musí býti konání, veškerý náš postup. Oči mé jsou otevřeny a třeba neradi bychom přiznali, naše děti přec jen lepší budou nás. Jsou již lepší nás. Mladší pokolení rychleji, nežli naši vrstevníci pokračují k lepšímu člověčenství veškerého, s pokrokem tím však i mnohé nové zjevy chybné se jeví, jak jináče by mohlo být. Klam a šalba ty budou zabity brzy, velmi brzy. Veřejné školy otvírají mladé generaci oči a pokud volné zůstanou k uzdravení mysle i těla přispívati musí. Jest to fyziologie, trochu té lučby, zdravotvědy, atd., a bude čím dále tím lépe. Tam měli bychom nejen my jako lékaři, ale sokolové obrátit zřetel svůj. Tam budujme Volné Myšlenky napomáhající i práci naší výchovné. Stárneme, ale přece snad ještě na světě kousek dobré práce uděláme při dobré vůli všech nás a jako lékaři na kolik ještě více jiných můžeme prospěti? Pracujme, trpme a žijme statečně tento život, jenž jen povrch těla našeho, aspoň na pohled — ve skutečnosti skrz na skrz celé tělo — uvádí ve styk s velebnou přírodou, vždy krásnou, jež sama ve mnohých svých změnách nutká nás k utužení vlastním a své vlastní i lidí svých posile, nutká k práci účinné, stálé a nepřetržité činnosti, jež vrcholice ve zdraví člověka nikdy nedá mu stanouti, býti zcela spokojeným. Sedět u plných egyptských hrnců s měsíci peněz a hlavu míti zahedněnu — to není život hodný člověka a tím méně sokola. Nezměnil bych můj leb a srdce se žádným Rockefellerem, žádný z nás, a proto, třeba stárnoucí kozáci k nové půjdem práci. Máme povinnosti a těch se držíme statečně.

Dr. Karol Štulík.

Chicago, 21. listopadu.

Jak to dopadlo u Prahy? Takovou otázku očekávám od všech čtenářů mého minulého dopisu, vyjímaje těch, kterých jsem se dotkl. Ale i ti jsou zvědaví, zda v tomto čísle budu mít zase slovo. Abych nenaplnil zvědavost prvnějších, přikročuji k popsání dalších událostí provázecí změnu evičitele. Druhé zase přesvědčím, že jsem v boji do konce. Jsem přesvědčen, že dopis můj vzbudil podivení u každého upřímného sokola. Rád věřím, že i mnohému se zdál nepravděpodobným. Mě samému se nelíbilo, ale až jsem ho po napsání četl několikrát, nemohl jsem v něm řádky změnit. Byl drsným, ale byla to holá pravda — a nic jiného než pravda a ta bývá skoro všude, hranatou. Psaní dopisů takových je jistě málo vědeckou prací, ale odkládal jsem s psaním do "Sokola" tak dlouho, že kdybych byl přešel ještě tuto událost mlčením, zasloužil bych si pokárání. Trestu zasloužil bych si již za to, že jsem nenapsal do orgánu ničeho o těch pracích spojovacích, mímím spojení sborů "Pokrok" a "Prahy", ale až se k tomu dostanu, což nyní když jsem se rozepsal, bude brzy, budu jistě omluven. Orgán náš o tom zprávy musí mít, je to děj ze života Sokolstva česko-amerického, děj velice zajímavý, poučný a zároveň výstražný. Hrál jsem v ději tom úlohu, byl jsem však vypískán a proto je lépe, že jsem se s psaním zdržel, aspoň budu nyní moci projednávat událost tu spravedlivěji, nestraněji. Shora pravím, že nebudu napínat zvědavost čtenářů a zodpovím otázku, jak to u nás dopadlo co nejrychleji, zatím píši o všem jiném než o tom.

Nuže přikročím k věci! Od poslání mého minulého dopisu bylo nám přestáti stávku. Vedly jí sokolky. Někteří evičtí členové odepřeli sice navštěvovati evičení, ale sokolky ukázaly se pravými amazonkami. Dahomejský král by si nemohl lepší tělesné strážce a bojovníce přát než jakou tvořily sokolky Beránkovi. Žačtvo naší tělocvičnou školu navštěvující rozestavilo stráž kol síně, v níž odbýváme evičení a kdo se odvážil přestoupiti jejich linii, tomu vyhro-

žováno, spíláno "skébů". Několik dítek bylo také skutečně stlučeno. Cvičící byli tak znepokojováni, že přední dvéře budovy musely být zamknuty. Na něco podobného ovšem nikdo z nás nebyl připraven. Ale jak jsme se o tom dozvěděli, vyzdvihli jsme "zákaz", soudní síce ne, ale několik "výplat" od rodičů stačilo, aby podobné výtržnosti se neopakovaly. Sokolky do evičení nešly. Na to jsme odbývali schůzi dne 7. listopadu. Jelikož sokolky na ten samý večer svolaly mimořádnou schůzi, byly přítomny i schůze naší. Cvičící členky podaly si žádost ku sboru písemnou, by sbor podržel Beránka za evičitele a žádost tu provázely hrozbou, nebude-li jim vyhověno, že přestanou evičit. Starosta L. Široký tázal se jich, zda evičí pro zdraví, neb k vůli evičiteli. Náčelnice Petrolina Somrová na to odpověděla: Cvičíme pro zdraví, ale nový evičitel měl se vyjádřit, že v Čechách evičil dámy a tu že má evičit stockyardnice, a urážet prý se nedají. Chtěli jsme vědět hned, která že to od něho slyšela, a ukázalo se, že to nic jiného než mrzký klep na vzbuzení předsudku proti novému evičiteli. Sokola Kotrbatého před jeho příchodem do evičírny neviděla ani jedna sokolka, vyjímaje manželky našeho starosty, byl v této části města vůbec neznámým. Vysvětloval jsem ve smyslu minulého dopisu příčinu najmutí nového evičitele, ale slova naše u sokolek aspoň vyzněla na prázdno. Bývalý evičitel byl také schůzi přítomen a zařikal se, že není vzpoury a nepokojů vinen. Za to, že ho děti měly tak rády a dělají k vůli němu takové komedie prý nemůže, podal si prý sice nabídku novou, ale když nebyla přijmata je prý dobře. Připust' me toho možnost! Nebylo však povinností jeho, když dobrovolně se úřadu vzdal, aby svým vlivem dělání ostudy Sokolstvu učinil konec, když by mu byl předejít nemohl? Byl-li žačtvem tolik milován, musel žačtvo to sám rád mít, ne? Jedno bez druhého není přec možným. Nuže, miloval-li ho dost málo, proč se úřadu evičitele vzdával, když mu to bylo možno učinit beze vší škody? Nechci tvrdit, že si třebaš při své práci nevydělá také tolik za ty hodiny, které dával evičení, ale jsem si jist, že v dobu večerní ty štičky při matném světle lampy lehce od ruky nejdou. A po celodenním sezení není mu evičení jistě nezdravé. Ale to jsou osobní jeho záležitosti, vrátím se raději k pokračování ve zprávě o schůzi. Když bylo stanovisko sboru vysvětleno, vstal jeden člen a žádal: "Udělejte také něco pro ty malé dítky!" I když tě konopiště! Co má ještě sbor pro ně dělat? Vydržuje jim evičitele, uspořádal pro ně "Šibřinky", měl je týden v Rivergrove, o novém roce jich vzpomíná různými dárky atd. Co ještě má dělat? Pak přijmata byla zpráva na obstarání evičitele a usneseno, bude-li toho potřeba, podat vysvětlení rodičům záků.

Po schůzi naší odbývaly schůzi sokolky. Starostka, J. Havlíková, znovu vysvětlovala situaci a žádala evičící členky, aby se umoudřily, ale všechna slova její byla hrachem na stěnu házeným. Byl jsem schůzi té přítomen také; pozoroval jsem některé stávkářky. Slovy starostky nevěnovaly žádné pozornosti a anglicky mezi sebou vzdor utvrzovaly. Na vyzvání, aby povstaly ty, které do evičení budou chodit, vstala pouze jedna. Byla to sokolka Petříková. Ta při tom prohlásila: "Přistupuji ku sboru, slíbila jsem pracovat ve prospěch sboru a Sokolstva vůbec a čestnému slovu tomu dostojím, budu chodit do evičení, at' je evičitelem, kdo chce." Slova ta byla mi sladkou hudbou, byla mi duhou po bouři na obzoru se objevivší. Žel, že toho čestného slibu nebylo pamatováno u ostatních přítomných stávkářek. Nyní již do opravdy myslím, že byly hypnotisovány, nebo jak jsem jim do očí řekl "mesmerisovány." Tato jinak nevysvětlitelná vzdorovitost popudila starostu, jindy dost chladného. Bez obalu jim řekl, že sbor si nevděku takového nezaslouží a od této doby, že půjde sbor svou cestou bez ohledu na jejich vrtochy. Místo,

aby zazlivaly evičiteli, který se od nich odvrátil k vůli přidavku, obrací se proti sboru, který jim ho vydržoval. Věřím, že výbor udělal jednu chybu, a tou je, že nechtěl od stávkárek, by za ten prospěch, který z evičení mají, samy žádaný příspěvek ze svých kapes doplácely. Bylo by se aspoň ukázalo, jak daleko láska jejich k evičiteli sahá, bylo by se ukázalo, jakou evičení u nich má cenu. Takhle zdají se vše považovat jen za práci pro Sokol konanou, za níž by měly k posledu být ještě odměňovány. Následující evičení navštívilo již 5 sokolek a jsem si jist, že řada jejich poroste. Dne 17. listopadu pořádaly sokolky dýchánek při vstupném \$2. Jest to jejich výroční zábava a proto těšívá se vždy hojně účasti. Tentokrát bylo vyhrožováno nezdarem, ale stávkárky dožily se převelkého zklamání. Zábava byla hojně navštívena a byla zábavou veselou, upřímnou a potrvála až do 5 hodiny ranní. Přes 100 párů zasedalo k večeři, skládající se z kuchařských výrobků sokolek. Tak bohaté večeře již dávno nejsem pamětníkem. Dr. Felmlee vzdal uznání kuchařkám tím, že si objednal "svíčkovou" po druhé. Sokolce Havlíkové po uvítání hostů dostalo se od přispívajících členky krásné kytice chrysanthémů. Bylo to pro ni milým překvapením, vytrhlo ji to trochu z těch trampot, jež stávkou zažila. Byla také hromosvodem: Beránek jí zazlival, že stávkující děti "tahala" do evičírny. To je vděk za to protěžování ho. Inu, kdo se nadál, že se z beránka vyklubá vlk, vidíte? Ale již jsem zas z kroku. K obveselení přítomných při spěli nemálo naši komikové A. Tysl, Voj. Vorel, Fr. Havlík a sokolka Šíroková, ta svým představováním staré panny, nařikající nad ztrátou Amidorka, rozesmála kde koho. Sokol Tysl ve svém kupletu dotekl se stávkárek a verš ten doprovázen byl hlučným potleskem. Zapění naší národní hymny "Kde domov můj?" napřed česky a pak anglicky malými sokolkami Fuerstovými, bylo parádním číslem večera a děvčátka byla dvakrát vyvolána. Tím koním první oddíl dopisu tohoto, finále bude následovati po druhé naší schůzi.

II.

"Bude-li ticho, v týdně půjde zas vše hladce!" Za ten slib, věřte si mi nebo ne, byl bych se rozběhl k výpravě "Sokola Amerického" a byl bych zastavil, možno-li, rozeslání posledního čísla, aby dopis můj nebyl příčinou k pokračování ve stávce neslavně dokonávající. Na neštěstí dozvěděl jsem se o tom ultimatu pozdě. "Sokol" došel, byl přečten a dopis můj těšil se pozornosti. Bylo mi sice slíbeno, že jeden knoflík u vesty bude mi uříznut, abych podruhé přišel k rozhodnutí "nemáš". Ale to by byla zbytečná práce, já jsem sám rád, že vím, za jakých podmínek může být konec a proto nebudu prodlužovat epistolu tuto. Ale byl to také ode mne nápad, psát do "Sokola"! Psát? To nebylo psaní, to bylo "špinění, dělání ostudy, přehánění". Vidíš, bratře redaktore, jak jsem zneužil místa v orgánu našem. Porovnej jen to beránčí ultimatum s obsahem dopisu mého a hned poznáš, že jsem ani poctivě řádky nenapsal. Ještě výhodu jednu dopis ten má, a tou je, že jsem ho psal já, ode mne prý to nebolí. Jaké jsem si dělal výčitky, že jsem neměl přece tak ostře psát, a zatím vše se minulo účinkem. Inu, v kůžích je rozdíl a v tom je útechou, že jsem neublížil. Ostatně nejsem si důsledným. V referátech o veřejných vystoupeních sboru psal jsem o býv. evičiteli pochvalně a teď ho chci snižovat. On se drží té chvály a odvolává se na ni. Ale neměl by mi zazlívati. Jednou viděl jsem v zelené trávě pestrobarevné hádě. Ty jeho barvy byly v souladu s tou krásnou přírodou. Sotva jsem si ho však z blízka chtěl prohlédnout, hádě zvedlo hlavíčku a hned mělo jazýček venku a ukázalo se škodným plazem. Co jsem měl dělat? Měl jsem ho dále s tou přírodou chvalně popisovati? Použil jsem proutku. A tak

jest tomu i v tomto případě. Rozumíme? Ale teď k závěrku. Ve schůzi odbývané dne 24. listopadu, schválil sbor smlouvu uzavřenou výborem se evičitelem J. Kotrbatým na jeden rok, od 1. pros. 1906 do 1. pros. 1907 a doufám, že sbor pod jeho vedením pokračovat bude, tak jako pokračoval dříve. Sokol Kotrbatý Lepšíšel do teplé postýlky, nebyly mu údělem růže, ale nedal se odstrašit trním. To mu bude snad pobídkou, aby požadavkům sboru vyhověl, aby povinnosti evičitelské konal poctivě, aby sokolskou myšlenku do mysli mládeže zasadil, aby evičírna naše nebyla jimi vyhledávána jen pro ty mimořádné požitky sborem jim připravované. Mimo evičení tělesných sbor musí nyní také obrátit pozornost k výchově mravní, musí po příkladu jiných sborů pořádat přednášky a večírky poučné a zábavní, ku šlechtění mysli mládeže, ku občerstvení starších. I v tom měl by nám evičitel Kotrbatý nápomocen býti a doufám, že bude. A ještě jednu žádost ku sboru mám, a tou je, aby dohlédl na patronátní školu. Ač jsem předsedou patronátu a snažil jsem se docílit jejího zlepšení, hlas můj zůstal hlasem volajícího na poušti. Potřebuji k tomu podpory, a sbor náš mohl by v tom mnoho udělat. Na naši stále vzrůstající osadu svobodomyšlných je jedné třídy málo. Měli bychom zde mít nejméně dvě. A sokolky bych také na něco upozornil. Všiml jsem si dobře těch krásných hlasů při zpěvu ve evičení. Nebylo by záhodno, by utvořen byl pěvecký kroužek, který by pak při veřejných vystoupeních sboru zapěl nějakou národní píseň ku povzbuzení mysli posluchačů? Jak hezké by to bylo, a jistě by to mnoho obětí nestálo. Začneme nový život s novým rokem a pracujeme úsilovně k cíli vytknutému.

Na zdar!

T. Vonášek.

Chicago, 22. listopadu.

Více důslednosti a sebevědomí nám třeba! Že více nežli pravdivým je tento výkřik, znamenitě demonstroval v Chicagu "jeden" sokolský sbor, pořádající v měsíci listopadu t. r. odpolední a večerní veřejné evičení. Již několik dní před tím oznamoval totiž zahájení odpol. evičení na dvě hod. odpoledne mnohoslibným evičením dorostu. Záhy po druhé hodině byla síň i galerie naplněna četnými příznivci a hosty. Asi o půl třetí hodině jeden bratr z výborů zajímavým a proto pamětihodným způsobem zahájil pořad, kterýžto se "poněkud změnil". — Nastoupiv u dolenní mety, pochodoval levo kolem ku nejbližší dámě a přešel ve stoji spatněm do předklonu, z tohoto ve vzpřím a z tohoto — do tance! ... Co následovalo? Tančilo se, co mezitím dorost "děl poslední zkoušku". Bratři! Jednání toto bylo od pořadatelského "tělocvičné produkce" nešetné (užívám-li nejmírnějšího výrazu naší mateřštiny) k účasti, kteří přišli sledovati vaši činnost sokolskou a obdivovati se vaší vytrvalosti a lásce, kterou jevíte k naší chloubě, k našemu dorostu! Jak bylo asi těm, kteří mohli onen čas užitečněji ztráviti, a těm všem, již byli nuceni na tento rej se dívat, neboť tanec se vícekrát střídal. A jak jim bylo, volám k tobě slav. výbore tohoto "veřejného", těm, kteří vycítili, jak dovedete — systematicky na zdraví ničit ta něžná naše kánata, vám k výchově svěřená — když dále rozvířiti kde jaký prach v síni, napotom je triumfálně tam přivedete, aby při dosti namahavých výkonech, jež rozvlní křehounké ty hrudě a rozčerpají plíce ku vdechování plného proudu jedovatého prachu, jež jim moudří tatíci a matky "namíchali"? Co tomu říkáte? Kdo z vás zodpoví? Mně bylo nějak smutno, vida tuto bezpříkladnou lehkomyšlnost, a cosi jako "Neronovy" oběti mně potom kmitlo se lebkou, když po tomto tanečním "I. čísle" pochodovala do "arény" ta drobotina, jež vám tak důvěruje, a jejímž zdravím vy takhle hazardovati jste schopni — před

veřejnosti. Ani v pravdě pěkné výkony (až na onen, jenž označil br. pořadatel obecněstvu ukázkou, "že sokolové se dovedou také rvát") nezahladily rozhořčení nad spáchanou nerozumností vaší. Vím, že nemůže výbor za to, že nemohlo se přesně a dle vzorně upraveného pořadu přesně vystoupiti, ale tu bylo by snad vhodnější nepředvídanou trhlínu nějakým koncertním číslem vyplniti. — Tolik onomu výboru v úvahu a jiným k výstraze! Jar. Burian.

Baltimore, 24. listopadu.

Věru, že až podivuhodno, jak ten čas při stálé práci utíká. Již poslední měsíc v roce, a já přehlížeje všechna čísla našeho orgánu v tomto roce vyšlá, ztěžá mohu uvěřiti, že již jedenáctý dopis předkládám svým trpělivým čtenářům. Nu, napsal jsem toho dosti, a snad nebudou mi bratři vytýkati, že čas svůj jsem prozahálel. Ovšem, nemá se hleděti tak na množství, jako na jakost, a v tom ohledu ponechat musím každému úsudek, jaký si o ceně mých listů utvořil. Tolik chci připomenouti, že hleděl jsem vždy, abych slovy svými prospěl té věci naší společné, že měl jsem vždy na mysli jen prospěch věci sokolské, jíž tak rád propůjčil jsem své skrovné síly i péro své v naději, že když ne způsobil jiným, tož aspoň tímto budu moci býti užitečným. A tak jako dovedl jsem poukazovati na ty chyby a nedostatky naše, znám svoje vlastní, vím, že nedostává se mi těch vědomostí potřebných, zvláště co se technické tělesné výchovy týče, a rád bych byl vystřídán schopnějším bratrem, který mohl by prospěti i po této stránce nejen nám, ale i jiným. Vidím však, že bude mi nadále zastávati úřad dopisovatele, ač opravdu nevím, zda z důvěry a spokojenosti členů sboru našeho, či snad z liknavosti a nedostatku lásky k práci na té roli naší. Jak mnohem lépe by se to pracovalo, ba větší nadšení by panovalo, kdyby měli jsme to vědomí, že práce naše jest uznávaná, že skutečně chceme se řídit dle rad upřímně míněných, a že chceme zachovávat ty zásady naše až do poslední písmeny. Nestačí jen odměnit činovníky naše za práci jim povinnou, oni sami nemohou udržeti sbor náš na té výši žádoucí. Rádi konají práci svoji mnohdy s obětí, o nichž druží nemají ani potuchy, leč vidouce tu liknavost, nepochopení sebe i těch pravých zásad sokolských, odcházejí, a to mnohdy třeba i s dosti trpkými pocity. Jak můžeme očekávat, že náčelník bude lpěti s nehynoucí láskou na věci naší, když na svolání dostaví se k pořadovému třicet pět členů ze sboru čítajícího přes 200 členů? Jak můžeme očekávat tu lásku i u činovníků jiných, když do svolané, důležité schůze dostaví se třicet údů, z nichž žádný nechce hnouti prstem pro sbor a myšlenky, které zastupuje. Za ten rok, co jsem dopisovatelem, měl jsem přec občas příležitost zaznamenati některé v pravdě hezké úspěchy činnosti naší, ty však nemohou a nesmějí nám býti omluvou na druhé straně. A snad právě tato liknavost jest vinna, že odchází tu v ústraní, byť i jak doufám dočasně, muž, který v nejlepším květu věku mužného, mohl rozhledem svým tak mnoho vykonati ku prospěchu našemu, jako vykonat již v letech minulých. Bratr Stiegler prošel již za tu dobu jeho členství ve sboru našem tolik různých úřadů, že zkušenost jeho činila jej téměř ideální hlavou sboru sokolského. Doba jeho vedení nebyla poseta růžemi, mnohý tvrdý oříšek byl mnohdy k rozluštění, a tu ku cti jeho musím konstatovati, že vyšel ze všech záležitostí vždy čistý, velký, děk svému vysoce vyvinutému smyslu pro spravedlnost. On byl nejen příkladem druhým, věda jak reprezentovati sbor náš svým důstojným chováním, ale vždy i stál na strážích těch volných snah našich, jimž děly a i nadále diti se budou nástrahy, zkrátka byl mužem, jakého jest zapotřebí v čele sborů sokolských. Necht' těchto několik řádků jest Ti odměnou i uznáním, milý bra-

trě, za práci vykonanou, a my doufáme pevně, že po odpočinku potřebném opět vzhopíš se k další činnosti ku prospěchu a zdokonalení našemu.

Sbor náš utěšeně květá co do počtu členstva, leč zvětšení činnosti na žádné straně pozorovati nelze. Co nových, mladých členů přistoupilo za poslední čas, marně však pátralo by oko po nich v tělocvičně, jak při pravidelných cvičebních hodinách, tak při pořadovém. Nanejvýše setkáte se s nimi při kulečnicku, neb u karet. Každý se ovšem baví dle své chuti; tu chci jen připomenouti, že mladík, jenž nemůže se téměř od hry odtrhnouti, sotva prospívá tím sobě, jak na zdraví, tak i co do mravní stránky svého života. Trubeň v našem úle máme již počet až přebytný, a tu jest na čase, aby každý byl opatrným při získávání nových členů. Mnozí mají ještě ten nepěkný zvyk, že nutí své známé ku přistoupení ku sboru sokolskému, neuvažujíce nikterak, zdali člověk ten co do povahy i jiných vlastností jest spůsobilým býti členem našim. Někteří v tom získávání jdou ještě dále, vypočítávajíce takovému příteli ty všechny výhody, které skýtáme, jako podporu v pádu nemoci, úmrtí atd. Nešťastná podpora! Že zakladatelé její měli úmysly ty nejlepší, že měli na mysli pomoc vzájemnou bratru v neštěstí, to víme. Leč během času stalo se zařízení toto pro nás velmi neblahým, neb přistupuje pak značná část členstva jediné k vůli té podpoře. Mnohý dostaví se ku přijmutí, pak zmizí vám s očí, a neuslyšíte o něm až když hlášen jest nemocným. Žádejte, aby cvičil, žádejte, aby navštěvoval pořadová, zkrátka žádejte, aby konal sokolské své povinnosti, on se vám zkrátka vysměje třeba i dosti drze, poukáže, že si platí řádně, a jste hotovi. A proto, buďme na příště opatrnějšími!

Dne 19. listopadu sehrál dramatický odbor veselohru "Katakomby". Návštěva byla veliká. V kuse tom rozloučil se náš nejstarší ochotník br. J. Franc s jevištěm po 42leté činnosti zde i ve vlasti. Činnost to zajisté pozoruhodná, zde ojedinelá, a snad i jinde vzácná. Na první sobotu v prosinci měli jsme připravenou přednášku. Já chtěl jsem promluvit o směru našem volném od počátku, a i trochu o našich protichůdech. Tou dobou však zavítá k nám V. Florjanský, známý tenrista, a tu výbor náš vzal pořádání koncertu na se. Přednáška zatím odložena. Dojde-li k ní, zmíním se později. Na zdar! Karel Matoušek.

Racine, Wis., 25. listopadu.

Když jsem s blahými pocity a radostným rozechvěním psal předešlý svůj dopis do "Sokola Amerického" o řádném usnesení Těl. Jed. Sokol Mladočech o znovu přistoupení do svazu Národní Jednoty Sokolské, ani ve snu mě nemohlo napadnouti, že by toto právoplatné řádné sešluzé usnesení zvráceno a zrušeno mohlo býti, jak se skutečně za dva měsíce po usnesení k znovu přistoupení stalo. Jsa takovým nedůsledným jednáním roztrpčen a rozmrzen, vida, co u veřejnosti sokolské i mimo sokolské pro jednotu z toho následovati bude, nehodlal jsem se o nedůslednosti této tak nejpouhou omluvou podporované, a vůbec o všech záležitostech jednoty u veřejnosti ani jediným řádkem zmínovati. Avšak po přečtení jednoho redakčního článku v listopadovém čísle "Sokola Amerického", snad přímo se záležitosti T. J. S. Mladočech týkající, přišel jsem k náhledu, že bude přece lépe pro sbor, který celý za několik jednotlivců trpěti musí, i veřejnost sokolskou pro uvarování a opakování se podobných nedůsledností a nepěkných zvrácení snad i jinde, když se o té záležitosti v orgánu sokolském co možno krátce, avšak pravdivě a stručně zmíním. Vím předem, že budu od nepřátel a falešných přátel N. J. S. kaceřován, hanoben a tupen, a že na mě nenechají, jak se říká, poctivého stehu, ba tito lidé, kdyby v moci jejich bylo, jak již jeden z nich

pokus nepřímo učinil, by mě nejráději ze sboru vyhodili. Nedbám však, aniž kdy soběu dbáti budu, pravdu na nezvratitelných faktech se zakládající vždy hájiti ehei a obhájeti vůči každému dovedu. Pro dnes se obmezím pouze objasniti otázku, kdo jest vinen zvrácení pravoplatného usnesení k znovu přistoupení k tělesu Národní Jednoty Sokolské. Můj náhled jest a při něm setrvám, poněvač dle stanov a pravidel spolkového jednání jest správný, že po dotyčném usnesení sboru páni funkcionáři T. J. S. Mladočech, v jejichž moci a povinnosti to bylo, co možno v nejkratší době měli vypracovati listinu s 10 podpisy členů zaopatřenou, co žádost o přijetí s připojením povinného příspěvku k Výk. Výboru N. J. S. zaslali a ne tuto tak velmi pro sbor a její dobré jméno u Sokolstva amerického důležitou záležitost, jak se říká, za hřbet založiti a při tom potajmu nepřímo proti připojení pracovati. A když během dvou měsíců měli půdu dobře pro vzrůst bejli připravenou, tuto záležitost opět znovu před sbor k odhlasování předložiti. Toto jednání bylo nesprávné, nedůsledné, první usnesení, které bylo pravoplatně uzavřeno, mělo býti platné a provedené. Kdyby to páni funkcionáři, jak jim povinnost a čest sokolská kázala, byli svědomitě učinili a vykonali a nehráli úlohu dvojí, o niž bude-li třeba se pak šířeji zmíním, dnes T. J. S. Mladočech by náležela do svazu N. J. S. a nemohlo by se u veřejnosti sokolské na její nedůslednost poukazovati. Emanuel Dvořáček.

Cedar Rapids, Ia., 26. listopadu.

Jest to přec jenom nepopíratelnou výhodou, patří-li dopisovatel k jednotě, která mezi své členy čítá i jednoho z redaktorů orgánu. Nemůže-li pro tu, či onu příčinu dopisovatelské povinnosti své dostáti, učiní tak za něho — aspoň v hlavních rysech — pořadatel, a na něho se také všechny ty "díky" za dobře míněný pokyn sesypou. Poněvač však tento jest můj poslední dopis, který co úředně zvolený dopisovatel právo psáti mám, a dále proto, že přeji si, aby doktor-pořadatel pod tíží těch "diků" neklesl, dovolím si také několik "pokynů". — Šťastnou shodou okolností stalo se, že jednotě naši nabídnuta za její majetek suma, která umožní ji, po zaplacení všeho dluhu, aby postavila si úplně moderní, všem potřebám vyhovující tělocvičnu — a nic jiného, než tělocvičnu. Nebude-li každý náš krok ku předu stěžovati železná kráva v podobě velikého dluhu, najdeme již cesty a prostředky, jak vydržovati evičitele a domovníka, aniž musili bychom stánek náš ledajakou dupandou znesvěcovati. Však na to času dosti. Dle smlouvy s kupujícími uzavřené, máme dosavadní naši evičirnu ku volnému použití až do 15. března. Však rovněž možno, že noví majitelé (dráha), s radostí prodlouží nám lhůtu, až do doby, kdy pozemek bude musit být vyprázdněn, a to za podmínek zcela mírných. Proto nemyslím, abychom se ukvapovali a již teď spory o to vedli, kde příští náš stánek byl by nejvhodnějším.

V minulé schůzi sboru rozhodnuto, aby účastnili jsme se Vsesokolského sletu v matičce Praze dvěma borci. To asi — mezi jiným — má nemalý vliv na návštěvu evičení. Jet' potěšitelná. Rovněž sokolky se tuží, připravující se k veřejnému vystoupení, které provedeno bude společně se sokoly — tentokrát před širší (míním i americkou) veřejností. Ne tak uspokojivou jeví se návštěva žáků a začek. Nevím, co toho příčinou. Mnozí mají za to, že hlavně ono nestálé, ba šeredné počasí. Kéž tomu tak, však obávám se, že netečnost rodičů větší vinu na slabé návštěvě nese.

Jako každoročně, vydá i letos jednota naše svůj "životní orgán" (jak to výbor navykl jmenovati) "Šibřinky". V týž den, kdy bratři budou míti příležitost řádky tyto čísti, spatří i onen "životní orgán" světlo světa. Na rozdíl od všech předešlých bude s obalem o 20 stranách a sešitý.

Že neškodily by některé opravy stanov N. J. S. zejména v Hl. I. a II. jest úplně pochopitelné tomu, kdo ví, jaké také-bratry dostává přijmutím bud' některého nového sboru do N. J. S., aneb jaký také-člověk se v některém vzdálenějším, třeba menším městě, ku sbratřenému sboru vetřiti pokouší. Nebylo by spravedливо viniti dotyčné sbory — ony stanovám vyhověly a vševědoucei být nemohou. Rovněž nespravedливо bylo by viniti V. V. N. J. S. pro to, že s tím kterým novým sborem příjmu snad také člověka, který před nemnoha lety s pravou pochoutkou zakládal true-sbory, který činovníky naše hanobil i existenci jejich ničil a který před přijetím nepravé jméno udal. — Kdyby však nutno bylo, by seznam členů nového sboru rozeslán byl všem jednotám k N. J. S. patřícím, kdyby nově navržený člen musil udati, kde bydlil během posledních — řekněme dvou — a tam, aby jeho navrzení oznámeno býti muselo, nemohli by na členství v N. J. S. počítati lidé, kteří vůbec lidmi nejsou, byt' i recitovali "Lešetinského kováře".

Doufaje, že i v ohledu tomto nápravy se dočkáme, že dopisovatelé v příštím roce jen samé potěšitelné zprávy z kruhů našich budou moci podávati a že N. J. S. žádoucího členstva měrou utěšenou přibude, znamenám se s upřímným Na zdar!

J. Halq.

Milwaukee, Wis., 29. listopadu.

Konečně po tak dlouhé přestávce dochází k vám opět dopis od Těl. Jed. Sokol z Milwaukee. To však není ještě žádný důkaz, že by naše jednota byla zahálela, aneb byla nečiná celý ten čas, co jsme nenáleželi ku nejpřednějšímu Svazu probudilých a svobodomyšlných Čechoameričanů ve Spojených Státech; totiž k Nár. Jed. Sokolské. Pravím Čechoameričanů proto, že vím dobře, že velký počet našich bratrů sokolů jest v této zemi rozených, což též platí o moji maličkosti. O ne! my nezaháleli, ani jedinkého dne minulých deset roků. Na něco podobného jsme ani nepomyslili, neb jsme byli a jsme posud v takovém národním proudu činnosti, že nám ani není možná ochabnouti bez způsobení ztráty, jak pro náš sbor, tak pro naši síň. A totéž platí o našem statečném a zdárném prospívajícím sboru Těl. Jed. Paní a Dívek.

Považte jen, že zde v Milwaukee není sokol aneb sokolka hotova s prací, když koná povinnosti své u svých sborů, ale vy je najdete ve všech kruzích zdejšího českého života. Naše česká divadla, která pořádá Besední Sbor "Kolár" těší se té největší přízni našeho obecnstva a až na skrovné výminky hrajou tam skoro sami sokolové a sokolky. A to lze i říci o smíšeném sboru pěveckém "Hlaholu". A dále pak o řádech Č. S. P. S., Záp. Jed., Loží Rovnost R. a D. Cti, dámských sborech patřících k Jed. Čes. Dam, zábavnému sboru Libuše, o výboru české nedělní školy, o Patronátu Česko-Americké Síně a naposled i o Výpomocném a Stavitelském spolku, který tak prospívá, že nedávno zvýšil základní kapitál na jeden milion. Odpust'te, že vám to tak do podrobnosti vypisuju, ale necht' ví Češi a sokolové vůbec, v jiných městech, co všechno mají milwaučtí sokolové na starosti a v čem, že jsou tak činní. A všechny ty shora jmenované spolky a výbory dosti zdárně pokračují. Ve evičirně jest též dosti živo, náš stálý šestičlenný evičeí výbor má dozor na všechna evičení tam odbyvaná a návštěva jest dosti velká, obzvláště žáci a žáčky naplní vždy evičirnu úplně; jenom, že dle mého úsudku by se mohli lépe chovati. Cvičení tento podzimke počalo teprve prvního listopadu nebot' naše tělocvična dostala nový kabát, to jest sbor Sokol povolil přes tisíc dolarů a sbor Sokolek tři sta dolarů na různé změny a opravy, které tam bylo zapotřebí, tak to tam vypadá teď skoro jako v paláci a my se tomu jen těšíme. Tak prozatím dost, podruhé více! Na zdar!

C. J. Klinka.

New York, 29. listopadu.

Co nevidět opět rok tento skončí a máme zajisté, bratři, právo, ba jest to i naší povinností poohlédnouti se, co za celý rok jsme vykonali ve prospěch jednoty naší i velké a milé Nár. Jed. Sokolské. Hledělo se na nás ze západu jako by jednota naše hlasovala "proti" vyslání družstva Nár. Jed. Sokolskou na V. slet všesokolský na účet všech jednot jako na škůdce myšlenky tak vznešené. Byli jsme v podezření, že chceme ubít ideu Sokolstva amerického, když jednohlasně proti poplatkům "všech" jednot jsme hlasovali. My měli na zřeteli nesnáze finanční malých jednot našich, které by platiti musely, aniž by jim prospělo. Mysleli a byli jsme přesvědčeni, že jednoty, které mají borce vyškolené, které finančně poměrně dobře si stojí, že na svůj vlastní náklad družstva, neb několik jednotlivců vyšlou na účet svůj. Či měli jsme snad někomu dělati výlety na účet "izí"? To přičilo se našemu rozumu. A když hlasování dopadlo dle náhledu našeho, tu jako by studená sprcha spadla na ty jednoty neb jednotlivce, kteří před hlasováním se tak o slet zajímali, pro obeslání sletu psali, o něm rozumovali a velké slze vlastnecké láskou k sletu ronili. Dnes ticho všude. Žádná jednota nedává vědět ničeho o družstvu do Čech. Vždyť by to stálo ohromné peníze a musely by do "vlastní" své kapsy sáhnouti. Kdyby to byli zaplatili jiní, tak snad by družstev bylo dost, ale na vlastní pěst — — — ? Naše jednota se vydání však neleká. A když odnikud družstvo vysláno nebude, tu naše družstvo čestně zastupovati bude Nár. Jed. Sokolskou s našimi sokolkami společně. Ano newyorský Sokol dokáže, že vzdor 44 tisícům dluhu, které na Sokolně má, a který nejvíce do jednoty své musí platiti (platíme 3 až 4 dollarů čtvrtletně), že slovy neplýtvá, ale že k činům hned přikročí. Žádáme snažně, by všichni, kteří co borei by jednotami svými vyslání byli, hleděli se prostná, která budou ve veřejném evičení na sletu evičena co nejdříve studovati a evičiti tak, aby připraveni byli v čas, neb jsou nanejdvůš složitá a dosti práce vyžadovati budou. Naši je pilně eviči již celý měsíc. Zatím, co mnohé spolky jen s dětmi dělají si obrovskou návštěvu při plesích, jednota naše již po kolik roků do Šibřinek dítka do 14 let nepřipustí a hle, reformou touto vzrůstá obliba Šibřinek našich utěšeně. Na nás mnohý spolek stěblo vidí, ale břevo v oku svém viděti nechce. Zábavní list "Šibřinky" více vydávány nebudou. Jest to opět novota, kterou páni obchodníci s radostí uvítají, neb vlastně oni ty nákladné Šibřinky sami museli zaplatiti a jednota naše je vydávala na své jméno. Jest to zcela po právu, že nechceme déle naše obchodníky odírati. Přednášky příště, které jednota naše pořádáti bude, budou pouze pro dospělé, dítka ani v průvodu rodičů přístup míti nebudou. Tot' opět novota naší jednotou zavedená. Chceme určitě vědět, mnoho-li máme přednáškového obecnstva bez různých pohyblivých obrazů a jiných zábavných čísel. Příští přednáška koná se dne 16. prosince ve prospěch závodnic Těl. Sboru Dívek a Paní. Další nové zařízení v našem sokolském kruhu jest náha zvýšiti větší zájem pro evičení tělocvičná. Každý nový člen, který nejméně 10 evičení navštíví, má právo ke dvěma dollarům týdně podpory v nemoci. Po 20 evičeních ke třem dollarům, po 30 evičeních ke 4 dollarům a po 40 evičeních k 5 dollarům podpory. Nevím, jak novota tato členy nové nám přivede, však činíme všemožné pro získání členů v tělocvičce. A opět novota. Žádné zpáteční lístky vydávány nebudou pro večerní zábavu po divadle neb opeře. Každý kdo večerní zábavu navštíviti hodlá, zaplatí 25c a může se dle libosti v slušné společnosti naší do půl noci pobaviti. A konečně uloženo boreům našim, kteří pojedou na V. slet všesokolský, by nejméně třikrát týdně pravidelně a v čas evičení navštěvovali, ve evičení byli vzorem všem evičícím členům, mezi sebou i v českých společnostech jen výhradně

česky mluvili, schůze jednoty navštěvovali a na jednání podílu brau. Bude toto nařízení jen k prospěchu jejich, našeho i celé české osady zdejší. Naše tetičky vždy nás překvapí jich návštěvou, kdykoliv k nám zavítají; tak v poslední schůzi nám přinesli dárek \$100.00 co čistý výtěžek z představení "Rozvod", a aby paní Sokolovna nebyla žárlivá i jí přinesly posvícenský dar \$150.00 za to, že smějí pro naši Sokolovnu pracovat. Za těch sto dollarů pro závodníky srdečně děkujeme a za paní Sokolovnu vám přeji, abyste velmi často nás navštívily. Na Sylvestra naše tetičky či pardon naše příznivkyňe a manželky sokolů pořádají ples, z něhož čistý výtěžek darují T. S. Dívek a Paní. Přijďte hoši!

Na zdar!

M. Kafka.

Chicago, 30. listopadu.

"Mě a budeš moudrým!" Slovy těmi zahájil sokol Košar svoji řeč v Sokole Plzeňském, a která až na výše uvedené slova byla též uveřejněna v posledním čísle Sok. Am.

"Mě a budeš moudrým," tot' dobré pořekadlo, žel jen, že se ním ani sám sokol Košar neřídil, byl by jistě věci naší i sobě více posloužil, než jak učinil řečí jeho nemístnou. V oné schůzi bylo každému řečníku dovoleno 10 minut ku pronesení svých neb sboru svého náhledů, co spojení se sborů chicagských týče, sokol Košar však mluvil déle jak půl hodiny a o udané téma téměř ani nezavdal, aniž pověděl přítomnému obecnstvu, co o spojení soudí sbor, jehož je členem, Sokol Slávský.

Na místě, aby mluvil o věci, o níž obecnstvo chtělo slyšet i k vůli které se bylo tak četně sešlo, sokol řečník se rozhovořil o Svazu, v kterém on vidí spásu Sokolstva česko-amerického.

Sokole Košari, nemyslíš, že ten Svaz není než veliká komedie, bájka, kterou ty jsi stvořil? Dělnické spolky sokolské, jejichž jest několik na východě spojení úplné si nepřejí, a k vůli několika nedávno založeným sborům Župy Fugner-Tyrš my máme tvořiti Svaz, což má-li býti spojení nějaké, nemůže Župa Fugner-Tyrš přistoupit k Nár. Jed. Sokolské?

Nár. Jed. Sokolská již vám otevřela cestu, jaké tu výmluvy. Sokol, pravý sokol si přeje spojení úplné a ty, ač velké jsou ty tvé ideály, a přece jen chceš spojení jen polovičaté. Bojiš se podati bratru ruku svou a podáš-li ji, musíš dříve natáhnouti na ni rukavici, tak se asi zobrazit může ta myšlenka Svazová. Myslíš, br. Košari, že to je důstojné jednání, chtít, by velká a nejstarší jednota zde tvořila nějaký Svaz, za nějaký čas, kdyby se týž třeba uskutečnil, mohlo by se opět založit několik sborů a to v okolí sboru našich a také žádat zase nějaký Svaz, ó jak nicotné to Sokolství, kde zůstalo to jediné, to pravé Sokolství, na něž si činíš nároky. Což my u Nár. Jed. Sokolské nejsme lidmi, že musí se zakládati sbory jiné, jednoty jiné? Kdybych to měl ostře souditi, řekl bych, že jest to Milotism, jak jistý bratr vtipně jednou byl řekl. Mne bolí srdce nad jednáním vašim. Vrat'me se však k věci: V druhé části řeči své sokol Košar vyčetl Sokolstvu vše, na co jen vzpomenouti mohl, nevynechal ani jedné chybičky, vše, co my děláme, není nic než nesokolské, jako to hopkování, umělkování a papouškování, vše odsouzeno šmahem, činnost sboru některých hozená v posměch, práce evičitelů též a to jen proto, že nekonáme vše tak, jak si to řečník sám v jeho bludné fantasii představuje.

Sokol Košar uzná, že to, co místného on byl řekl, že to bylo již mnohokrát řečeno i napsáno se strany naší. On uzná, že my též víme, co nám schází, a že činíme opravy dle možnosti a jak okolnosti tomu dovolují, kdyby sokol řečník byl trochu upřímnějším, pomohl by nám v práci naší. Zneužitím času a ochoty posluchačů, ku hanění práce naší na poli sokolském, která přes tisíce lidí je uznávána, toho si mohl řečník ušetřiti a posloužil by jak sobě tak i věci naší sokol-

ské. Jednání jeho bylo až urážlivé, toho náhledu jsem já a mnohý jiný též. To jeho posměšné ukázování na tu naši nevlasteckost, na to nenárodní a pochybné vychovávání dítek, vyznělo jako ta povídačka o přelévání moře skořábkou, divím se, že za 13 let sokol Kořář, (tak dlouho dříve, že jest v Americe) nepozbyl ještě těch ideí, jež se velice kavárenským podobají.

To tvé pravé české Sokolství, to ideální Sokolství, jež nutí člověka, aby urážel sokolky od jiného sboru, proto že na zvýšené dráze mluví anglicky, to se mně hnusí. Sokol pravý, mluvící k obecnstvu, též nemusí užívatí žádných sentencí a objektivů, ta naše česká řeč by měla býti pro něho postačující. V tom nížeapsaný mohl býti někomu za dobrý příklad, neb čeština jest mu nade vše a vždy.

Na zdar!

Václav Kotek.

Newburgh, O., 30. listopadu.

Co zvolený dopisovatel v naší nové Těl. Jed. Sokol Tyrš, začínám svoji činnost tímto prvním dopisem. Vím, že úřad tento není zrovna závidění hodný, ale také vím, že jest to úřad čestný pro toho dopisovatele, který nic nesprávného nekreje a píše vždy, jen pravdu a na tomto základě hodlám vždy úřad svůj zastávat. — Jednota naše založena byla před několika týdny, ač již dávno zde mohla utěšeně působiti, neb naše osada, až na malé výjimky, jest ryze českou. Již před dlouhým časem toužilo několik občanů po založení těl. sboru, ale každý se bál přiložení ruku k práci, která vyžaduje v začátcích píle největší pro každý sbor sokolský. Konečně letošního roku svolána těmito občany schůze za účelem založení Těl. Jed. Sokolské, na to druhá, a třetí již zakládající, ku které byl pozván br. Knobloch z Clevelandu, aby vysvětlil hlavní cíl práce sokolské.

Volby činníků dopadly následovně: Starosta Jan Vild, náměstek Alois Mulač, tajemník Ant. Novotný, účetník Václav Krňoul, pokladník Frant. Horn a náčelník Karel Turek.

Ve schůzi té usneseno požádati clevelandské sbory o zapůjčení tělocvičného nářadí, abychom mohli co nejdříve započít se cvičením. Současně jsme požádali Sev. Východní Župu Sokolskou, aby nám zakoupili na splátky nářadí: totiž koně, hrazdu, bradla a nějaké žíněnky. Na naši žádost zapůjčila nám Těl. Jed. Sokol Čech bradla, takže jsme mohli ihned započít se cvičením. Na to Sev. Východní Župa zakoupila nám nářadí, takže nyní máme pro začátek dosti slušnou eviérnu. Cvičí nás průměrně 15 členů a 10 dorostů, každé cvičení; jest to dobrý začátek, jen záleží na našich bratrech, kteří začali pracovati v začátcích, aby ve své práci neochabli, aby náš nový sbor sokolský, ku cti a slávě sokolské vždy vzkvétal. Končím tento první dopis, podruhé více. Na zdar!

Ant. Novotný.

Chicago, 1. prosince.

Bratři sokolové: V poslední schůzi zástupců pro sloučení všech sborů sokolských v Chicagu za účelem zřízení společné tělocvičny usneseno bylo, aby Plzeňský Sokol objasnil jednotám, jakým způsobem by se myšlenka ta provést dala, a my tudíž tímto naznačujeme vám tři způsoby, na jejichž základě by sloučení uvedeno býti mohlo ve skutek:

1. První plán: Kdyby bylo možno odprodati budovu Plzeňského Sokola, za peníze zbylé, a ty, jimiž by ostatní sbory sokolské přispěly, postavena by byla vzorná, všem moderním požadavkům vyhovující tělocvična, která by více vábila, naši ztrácející se dorost. V budově té měly by místo vábila náš ztrácející se dorost. V budově té měly by místo a čítárna.

2. Druhý plán: Kdyby síň Plzeňského Sokola se prodala a veškeré Čeststvo chicagské dalo by se tak dalece po-

vzbuditi, aby přispělo ke stavbě Národního Domu, mohlo by se pomýšlet na důstojný stánek, v němž by byla nejen tělocvična, ale i divadlo. Však k tomuto kroku přikročilo by se jen tehdy, kdybychom viděli, že by celé brímě nespočívalo pouze na bedrách Sokolstva.

3. Třetí plán: Kdyby nebylo možno nyní budovu Plzeňského Sokola prodati, bylo by lze položit aspoň základy k provedení jedné shora uvedených myšlenek následujícím způsobem: Kdyby jednoty přinesly na oltář spojení jen dosti malý kapitál, mohla by stávající místnost Plzeňského Sokola zdokonalena býti na slušnou tělocvičnu a když by se dluh snížil, mohla by se vydělkářským zábavám dáti úplná výhoda a síň věnována výhradně čistě ušlechťující činnosti, jakou se podnes žádná síň pochlubit nemůže; zdokonalení výchovy tělesné by ovšem bylo snahou hlavní.

Prosíme, abyste o otázkách těchto pojednali a zástupce své k dalšímu pověřili jen tenkrát, pakli s naznačenými plány, aneb s kterýmkoliv z nich na sloučení Sokolstva, souhlasíte. My jsme hotovi přinést obět' jakoukoliv neb snahou naší jest pouze, aby aspoň jedna organizace národní, jež postavila se na čisté stanovisko, prováděla věrně to, co hlásá.

Se sokolským pozdravem za výbor Plzeňského Sokola
Karel Hýbler, předseda. J. L. Voborský, tajemník.

VŠEM BRATRSKÝM SBORŮM!

Oklahoma City, v listopadu 1906.

Drazí bratři!

Vedeni jsouce ideou oživení českého života v městě Oklahoma a soustředění českého živlu, usnesli jsme se postaviti v městě našem stánek, byt' třeba skrovný, ale který by v první řadě postačoval potřebám sokolským a v druhé potřebám národním vůbec. V městě našem žije dosti značný počet českých citících našineců, jsou tu tři české spolky, Sokol, Záp. Čes. Bratrská Jednota, Č. S. P. S. a právě čtvrtý podpůrná jednota Táboritů se zde zakládá. Stávající sbory byly nuceny odbývati své schůze v síních jinonárodních a tamtéž se značnými výlohami společenské zábavy.

Od doby, kdy vešel v život náš Sokol, který dnes již jest jednou větví mohutné naší národní organizace, Národní Jednoty Sokolské, což datuje se od listopadu roku minulého, shledali jsme naprostou potřebu střediska našineců v Oklahoma City a především vlastní síně, lépe řečeno příhodné místnosti k potřebám sokolským. Marně jsme se ohlíželi v celém českém okrsku po příhodné místnosti. Některé síně se nám nehodily, jiné byly předraženy a na naši sílu a sbor v počátkové činnosti nemohli jsme na podobné výlohy se odvážiti.

A žádost po sokolských cvičeních ozývala se ze všech stran, ba počali jsme ztráceti i členy, kteří připojili se ku sboru našemu pouze za účelem cvičení. Jsme jisti, že zbudováním české síně v Oklahoma City združí naše krajany zde bydlící, že rozproudí v řadách našich nové touhy a novou činnost, která ponese se k šíření slávy jména českého. Nemáme-li zaniknouti či státi se Sokolem pouze dle jména, musíme chopiti se svízelné plné práce, zudování příhodné místnosti. Však v uvážení, že jednota naše je chudou, že sami nemůžeme myšlenku tuto provést, apelujeme k bratrským našim jednotám a voláme: Pomozte nám, pomozte Čechům oklahomským, pomozte založiti kámen k pomníku českého života zde, na dalekém jiho-západě.

Znajíce šlechetné snahy vašeho sboru, víme, že neoděpřete nám pomocné pravice své, že přispěcháte nám vstřícnou svou.

Nechceme šířiti planých slov, aniž květných frází, neboť víme, že není české osady po Unii a snad čelnějšího sboru, aby nedovedl pochopiti již z vlastní zkušenosti postavení naše, a doufáme, že nebude jediného národního sboru,

aby nepomohl nám v práci naší, v práci upevniti zde národní sebevědomí a zásady našich zakladatelů sokolské organizace Fuegnera a Tyrše.

Děkujeme předem za každý dárek, za každou pomoc, za niž tiskneme vám bratrsky ruce a voláme vám v odpověď naše sokolské Na zdar!

Všecké dotazy zodpovídá ochotně tajemník stavebního výboru A. J. Čapek, 219 W. Reno, Oklahoma City, Okla. — Všecké příspěvky zasílány buďtež na pokladnici stavebního výboru: Fr. Soper, 217 W. Reno, Oklahoma City, Okla.

Za Těl. Jednotu Sokol v Oklahoma City Stavební výbor: Jan Hubatka, před., A. J. Čapek, tajemník, Fr. Soper, pokl. Fr. Beneš, M. Král, F. D. Novák, F. Pokorný, J. J. Novák, F. Pojezdny.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC LISTOPAD.

Listopad	Příjem
3. Za ohlášku v Sok. Amer.	\$ 10.00
3. T. J. S. New Bedford, Mass.	12.90
3. T. J. S. Wilber, Neb.	13.80
do fondu pro sjezd za r. 1906	5.50
7. T. J. S. Wilson, Kans.	26.30
14. T. J. S. Milligan, Neb.	41.40
dar pro San Francisco, Cal.	5.00
14. Č. A. S. Manitowoc, Wis.	10.40
14. T. J. S. New York, N. Y.	156.60
17. T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.	10.80
19. T. J. S. So. Omaha, Neb.	20.40
19. T. P. J. Budivoj, Detroit, Mich.	25.00
dar pro San Francisco, Cal.	5.00
19. Za těl. knihy od br. Slavětinského, N. Y.	—45
21. Sokol Cleveland, Clev., O.	39.60
100 platebních knížek	1.00
28. Sok. Tyrš Newburgh, O., za vstupné	10.00
28. T. J. S. Praha, Okla., za vstupné	10.00
28. Za těl. knihu od br. Zeleného, N. Y.	—20
	\$ 404.35

Hotovost z minulého měsíce 5,189.42

Úhrnem \$5,593.77

Vydání.

13. Za express knih, tiskopisu a pod., zasl. do Timken a T. J. S. Oklahoma	\$ 2.85
16. Dary od jednot pro T. J. S. San Francisco	120.00
19. Pořad. S. A., br. J. Rudiš-Jičinský.	30.00
19. Výp. poř. S. A., br. Ant. Haller.	10.00
19. Výp. poř. S. A., br. Jos. Čermák.	10.00
28. Za dvě bedny spisů po prof. L. Klácelovi, zasl. do Náprstkova museum v Praze z N. Y.	18.52
28. Za cut dne 7. list. \$11.54, dne 21. list. \$6.85, do Sok. Am. Knoxville Eng. Co., Tenn.	18.39

Úhrnem \$209.76

Příjem \$5,593.77

Vydání 209.76

Hotovost \$5,384.01

Fond pro příští sjezd v Detroit. \$335.02

Fond pro příští běh cvičitelský. 42.85

Na darech od jedn. pro T. J. S. San Frisco 12.00

Základní fond N. J. S. 300.00

Na Germania Savings Banku \$1,700.00

Na Dry Dock Savings Banku 1,700.00

Hotovost v pokladně N. J. S. (na banku) 1,984.01

\$5,384.01

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ZÁPIS

Župy Střední N. J. S. č. 32 ze dne 19. listop. 1906.

V nepřítomnosti br. starosty zahajuje schůzi br. ž. n. V. K. Triska. Ze zástupců nepřítomen br. Pitha, br. starosta přišel později. Br. Široký žádá, aby byl zaň zvolen zástupce, jelikož má chorou pravou ruku, nemůže tedy psát. Zvolen br. M. Vimr.

Zápis minulý č. 31. čten a schválen v plném znění.

Br. ž. n. Triska podává zprávu výboru, jenž byl vyslán do E. St. Louis k urovnání neshod ve sboru s majitelem cvičební síně. Tříčlenný výbor účastnil se schůze sboru jednoty E. St. Louis. Br. Burian vzal svou resignaci zpět a zůstane cvičitelem. Sbor bude se snažiti získati jinou místnost ku cvičení.

Br. Janovský, zástupce Sokola E. St. Louis, oznamuje, že již jest nová místnost vyjednána.

Zpráva výboru přijata; usneseno hraditi cestovné 90c, a výbor propuštěn.

Br. náčelník podává zprávu o společném cvičení v tělocvičně "Sokola St. Louis". Začátek ve 3 hod., účast 27 cvičenců, z nichž 8 čekanců. St. Louis měl 10, E. St. Louis 9 cvičenců, Mt. Pleasant nebyl zastoupen. Cvičení bylo dobré, ač účast měla býti větší. Po cvičení rozvinul se rozhovor o otázkách sokolských.

Čten dopis od "Slov. Lípy" z Chicaga stran nevyřízených záležitostí od závodů. Usneseno upozorniti V. V. N. J. S. na vydání zprávy o závodech a chicagský výbor aby navrátil Slov. Lípě vypůjčené nářadí, což mohl sbor Slov. Lípa vyřídit sám, přímo s řečeným výborem.

Omluva výboru pro pořádání závodů Ž. S. v Chicagu r. 1906 uznána za nesprávnou co se týče tisku plakátů sletových neunionovou tiskárnou. Výboru udělena důtka.

Na žádost T. J. S. Oklahoma City o podporu na stavbu síně se odpoví, že Ž. S. nemá peněz, jimiž by bez hlasování sborů v takovýchto případech mohla vládnouti.

Dopis unie typografické, že stávka v tiskárnách "Svornosti", "Denního Hlasatele" a "Katolika" dosud trvá vzat na vědomí.

Br. Vůch podává zprávu dozorců:

1. Byla by žádoucí lepší pozornost a poslušnost žáků denní školy a odstranění všech nezdravých překážek, hlavně šli, jež překáží volnému pohybu.

2. Nebrati do cvičení moc malých t. j. mladých dětí.

3. Cvičitel by měl míti pomoc k rozestavování nářadí, aby nemusel dělati vše sám, aneb jen s dětskou pomocí.

4. Bráti raději ohled na elegantní a správné provedení výkonů, nežli na výši těžkých výkonů.

5. Požadování cvičebního kroje u členů.

Při podávání této zprávy přišel br. starosta. Zpráva přijata.

Br. Vůch dává návrh, aby výbor projevil rodně po zemřelém velezasloužilém br. J. Burianovi, členu T. J. S. St. Louis soustrast a přečítá návrh této. Výbor povstáním projevuje soustrast a uloženo br. tajemníku, aby soustrast navrženou napsal a zaslal.

Příští společné cvičení ustanoveno do East. St. Louis.

Vydání: Za Památník N. J. S. co odměnu T. J. S. East St. Louis za společné cvičení. \$2.25

Cestovné výboru do East St. Louis. 90

Celkem \$3.15

Na zdar!

Michael Vimr, zástupce tajemníka.

ZE ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ.

Srpen 5. — Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr, za přítomnosti všech členů. Jos. Štíbr oznamuje, že obdržel tisknuté plakáty a též, že je po sborech vzdálených rozeslal. Tajemník má dopsat na všechny sbory, aby oznámily, mnoho-li sokolů přijede a kdy, pak požádat má místní sokolky, zdali by nám v práci byly nápomočny (co se týče pouz. kuchyně). Pak přistoupeno a pokračováno v práci pro sokolský slet. Před ukončením schůze usneslo se obeznámit všechny sbory, zdali souhlasí a nápomočny by byly, aby Sokolstvo Župy Sev.-Vých. zastoupeno bylo na příštím Sletu Všesokolském v Praze roku 1907. Účet za rozeslání plakátů 28c vyplacen. Příští schůze svolána má být na 19. srpna.

Srpen 19. — Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr, zápisky z minulé schůze jak četny tak přijaty. Dopis od Čechů z Newburghu, O. oznamující, že tam zakládají nový sokolský spolek přijat a o něm pojednáno. Načež pokračováno v práci pro Župní Slet. Třicetičlenný výbor ustanoven na rozličné práce k vykonávání, což jim tajemník předem všem dopisem oznámí. Sokolové z Detroit oznamují počet a čas, kdy se dostaví. Výbor Župní v stejnokroji je přivítati má.

Ríjen 28. — Schůzi zahájil starosta Jos. Štíbr, nepřítomný V. Štíbr omluven; Jan Chábek a Fr. Vácha neomluven. Dopis od náčelníka Jana Fryšee přijat, a evičitelský sjezd určen na dobu 4 dnů, v měsíci lednu, jenž zakončí s přednáškou, což mu tajemník oznámí má. Tajemník má požádat sok. J. Čermáka, zdali by mohl sem někdy v lednu přijeti, na evičitelský sjezd, pak dopsat má na všechny župní sbory, aby si vyslaly evičitele do sjezdu, ale Župa platit bude pouze jednomu od každého sboru, druzí pak musí na vlastní neb sborové výdaje se spolehnouti. Dopsat má Nár. Jed. Sokolské, že uznáváme za nejlepší, aby výpravu do Čech vzala do rukou sama, aby Sokolstvo americké zastoupeno bylo společně pod jedním vedením. Sok. J. Štíbr a A. Pánka podávají zprávu, že žádané nářadí pro Sokol Tyrš v Newburghu, O., zakoupili a jím odevzdali. Sokol Tyrš má zaslat Výboru Župnímu záruku, že částku onu splatí do dvou roků ve čtyřech šestiměsíčních lhůtách bez úroků, počínaje od 27. října 1906. Pozvání od nich k první zábavě přijato a výbor dle možnosti se jí účastní. Sokol Cleveland zasílá zprávu, že nesouhlasí, aby byla vyslána četa na slet do Prahy, neb čas jest krátký a vydeje velké. Sokol Lorain s tím souhlasí, ale peněžitě mu přispěti nelze. Účet J. Fryšovi za cestovné a ztrátu při Župním Sletu v Clevelandu \$10.00 vyplacen. F. Cais, taj.,

NAŠÍM SBORŮM V ZÁP. ŽUPĚ.

Sbory Záp. Župy snažně žádám, aby nějakým způsobem přinutily své náčelníky ku konání povinnosti, kterou na sebe přijetím úřadu převzali. Mám-li pro vrchního náčelníka (dle nařízení Hlav. stanov) vypracovati zprávy, jest mi zapotřebí zpráv náčelníků sborových. Žádnému smrtelníku není možno učiniti z něčeho něco. Pouze as 10 procent náčelníků v Záp. Župě koná svou povinnost; pro ostatní snad stanov vynechat. Br. náčelníci, kteří zprávy dosud nezaslali, necht' učiní tak co nejdříve a zašlou zprávy za celý nynější rok (1906). Ze sborů, kde se neevičí, necht' mi bři. náčelníci oznámí aspoň poštovním lístkem, abych nemusil na zprávu zbytečně čekat.

Se sokolským Na zdar! Jos. Štěrba, náčelník Záp. Župy.

VYHLÁŠKA.

Přijme se schopný evičitel na jeden rok pro Župu Západní, znalý amerických poměrů; zároveň musí zastávati úřad organisatora nových sborů. Podmínky zasílány buďtež na jednatele V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S. ze dne 8. prosince.

Starosta T. Martyny zahájil v přítomnosti všech členů schůzi.

Zápis o minulé schůzi přijat.

T. J. S. Čech zasílá dopis, v němž oznamuje, že jsou úplně spokojeni s usnešením stran výpravy k V. sletu Všesokolskému do Prahy.

Vrchní pořadatel dr. J. Rudiš-Jičínský zasílá účet za dovozní a zaslání básní po zesnulém prof. L. Klácelovi do Náprstkova Musea v Praze v obnosu \$12. Účet přijat a k vyplacení odkázán.

Ústřední výbor Župy Východní zasílá dopis, v němž oznamují, že vyslali br. F. Martynyho co agitatora do New Bedford, Mass., a žádají, by vydání s tím spojené bylo polovičně kryto Výk. Výb. Usnešeno vyhověti a částka \$9.88 povolena.

T. J. S. Tyrš z Newburghu, Ohio, se hlásí v počtu 29 členů co člen N. J. S. Jelikož nebyla zaslána jména členů, byla záležitost tato odložena do příští schůze.

Národní Tiskárna zasílá účet za tisk a výpravu "Sok. Am." za měsíc listopad v obnosu \$201.05; účet přijat a k vyplacení odkázán.

T. J. S. Fugner žádá záslužní listiny pro br. V. Vančuru a M. Trunečka; žádosti vyhověno.

T. J. S. Praha z Prague, Oklahoma se hlásí v počtu 34 členů co člen N. J. S., a zároveň zasílají stanovy a patřičný poplatek co vstupné. Žádost tato byla přijata a T. J. S. Praha, Oklahoma, byla dnešním dnem co člen N. J. S. prohlášena.

Br. jednatel oznamuje, že zaslal 200 platebních knížek T. J. S. Blesk v Baltimore.

Uloženo zapisovateli, by dopsal náčelníku Župy Střední, aby hleděl záležitost stran cen a diplomů ze závodů oné župy do pořádku uvést.

Na vyhlášku v Sok. Am. stran evičitele pro Župu Západní přihlásil se br. F. Slavětinský, člen T. J. S. New York. Usnešeno, by to bylo odevzdáno výboru na těloevik. Dále uloženo jednatelem, aby dopsal Župě Západní a požádal ji, by oznámila, jakou částkou by Župa k tomu byla ochotna přispěti.

Pro návrh T. J. S. New York, by T. J. S. San Francisco byla sprostěna poplatků k N. J. S. po dobu dvou roků, a zároveň by jí bylo povoleno \$50 na nové nářadí z pokladny N. J. S., hlasovala většina jednot. jednohlasně pro. Následkem toho byl návrh T. J. S. New York přijat a T. J. S. San Francisco jest sprostěna poplatku k N. J. S. a jest jí povoleno \$50 na nové náčiní sokolské.

Finanční výbor podal zprávu, že prozkoumal a porovnal knihy jednatele a pokladníka, a vynašel vše v úplném pořádku. Z posledního sčítání \$5,053.39. příjem za 3. čtvrtletí \$1,337.42; úhrnem \$6,390.81. Vydání \$1,201.39; zbývá \$5,189.42.

Následující Jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: Wilson \$26.30; Milligan \$41.40, dar do San Francisco \$5.00; Manitowoc \$10.40; New York \$156.60; Mt. Pleasant \$10.80; S. Omaha \$20.40; Budivoj \$25, do San Francisco \$5.00; Cleveland \$39.60; Tyrš, Newburg, O., vkladné \$10; Praha, Okla., vkladné \$10; Svornost \$17.80, za Památníky \$12.50; Sbor Sokolek Libuše \$2.20; Bayonne \$6.60.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zap.

Z NEWARKU, N. J.

Tímto dosvědčujeme, že někdejší náš člen Hugo Sysel, který pro neaplacení příspěvků byl vyloučen, se sborem našim úplně se vyrovnal a odstoupil listinu obdržel.

Ant. Peřina, star.

Al. Rovenský, taj.

VYZVÁNÍ.

Oznamujeme všem Jednotám, že Výkonný Výbor Nár. Jednoty Sokolské zakoupí za mírných podmínek tělocvičné nářadí, jako jsou: bradla, hrazda a kůň. Pakli některá Jednota podobné tělocvičné nářadí má a nepotřebuje je, necht' ihned oznámí to jednateři V. V. na adresu: Jan Černý, 437 E. 71st St., New York City.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; N. Y., Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajem., 1 Teasdale Pl. F. Ller, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

Župa Východní, Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Antor Mysliveček; náměstek Fr. Beníšek; pokladník Fr. Lier II.; jednatel Vinc. Vaněk, 420—424 E. 71. St., New York City; náčelník Jos. Gregor, 406 E. 75. St. podnáčelníci: I. Jan Beníšek, II. Fr. Beníšek; finanční výbor: Jos. Gregor, Fr. Lier ml. Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St., New York.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 2002 Ellsworth St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J.; tajemník Jan Batka, 132 F. Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59 — 2nd Ave. Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeiffera, roh 15. Ave. a 9. ul.; taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly Ave.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th St.; taj. J. Šrámek, 2389 3rd Av.

T. J. Sokol, New York; 2. a poslední pondělí, 420—422—424 E. 71st St.; taj. Jos. Mrštík, 420—424 E. 71st St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděle v měsíci v České budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3. hod. odpo.; tajemník Alois Neibert, 1860 N. Darien St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vác. Kyliš, 6 Sycamore St.

T. J. S. New Bedford, Mass.; tajemník Josef Krupka, 11 Oneko Lane.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděle v Národní síni Č. S. P. S. taj. Frant. Novotný, 717 Penington av.

T. J. S. Komenský, Patterson, N. Y., taj. Jos. Michalčeka.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděle v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston St.; taj. Vojtěška A. Jaroš, 2004 Ashland Ave.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voffšková, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1. Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Anna W. Peřina, 1 Berkshire Pl.

Župa Sev. Vých. Sídlo v Clevelandu, O.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Štíbr; tajemník F. Cals, 14 Grand Army Ct., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník Jan Fryš, 104 Tillman Avenue, Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Gust. Kašpar, V. Štíbr, Fr. Vacha, Emil Slapák, Frank Vejnar. — Schůze 4. neděle odpo. ve 2. hod. u "Sokola Cech".

Sokol Cleveland, 1. sobotu v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jed. Emil Slapák, 8711 Capitol St. S. E.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděle v Sokolovně, č. 6 Wendal Ave.; taj. V. J. Štíbr, 2177 Wilson Ave.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Vojt. Rozhoň, 118 Sackett St.

Těl. a Podp. Jed. Rudívoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 430 Huribut Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Gustav Vimr, 507 — 30th St.; účetník Vác. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O.; 4 neděle v měsíci, v síni Al. Štoiby, 422 Charles St., taj. Václav Mužík, 502 Everet St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa., tajem. Louis. Sedlák, 3271 East St., Allegheny, Pa.

Župa Střední, Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Šedivec; náč. V. K. Tříska, 2039 A Russell Ave. Podnáčelníci: Jan Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids. Ustavovatel Aug. Tesař, 2334 So. 13. St.; jednatel Fr. Široký, 3450 Itaska St.; pokladník P. Pitha; Jos. Janda, Mat. Ryška, Vimr Mich., Fr. Vách, Fr. Janovský. — Schůze v "Sokole", 9. a Allen av, každé 3. pondělí

Plzenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, tajem. A. Kalík, 934 So. Ashland av. účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Vác. Topinka, 1359 So. Avers Ave.

Těl. Jed. Čechle, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Alois Sršeň, 55 Emma St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti 1300—1302 41st Ave.; tajemník Jaroslav Mottl, 1526 So. 40. Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake —; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 4746 Honore St.

Sokol Slovanská Líba, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hálek, 133 W. Taylor St.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípvy; Fr. Vranec, taj. 521 N. 10. St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni. Taj. Jos. Pokorný, 682—14 th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen av., taj. V. K. Tříska, 2039 Russell Ave.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo., schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Av. a Neosho St. Tajemník Vinc. Václavík, 4537 Minnesota Ave.

Tyrš C. R. Sokol, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděle v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. Ave.; taj. Fr. Grubhoffer, 727 F. Ave., West.

T. J. S. East St. Louis, Ill., taj. Jan Vrzal, 1208 N. 3rd St.

Župa Západní, Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, taj. Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokladník Jan Mathauser, náčelník Jos. Stěrba, 2014 Q St., So. Omaha; podnáčelníci: Fr. Pavlík, Prague, Neb.; Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Václav Blatný z Bruno, Marie Patáček a Růžena Sedláček, Jos. Vonásek a Anna Zikmund. Schůze 3. čtvrtek v měsíci, večer, v Sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abbe Neb.; 1. neděle, taj. Jan Vávra.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žilka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděle ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Milligan, Neb.; 2. neděle v Central Hall bratří Jíchů; tajemník Karel Smrha.

T. J. Sokol, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2417 So. 13th St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni CSPS.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Kubín, 287 So. 21. St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděle; taj. V. Hubálek.

T. J. Sokol, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. J. Novák.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.; taj. A. Odvárka.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb. Schůze 2. neděle v měsíci. Taj. Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. neděle v Národní síni, 21st & U. Sts., tajemnice Ludmila Dienstbier, 164 So. 21st & Q. Sts.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Anna Redla, 1732 So. 13. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva. taj. Jindř. Studněčka.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Frant. Ptáček, 434 Waller St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb., taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb., taj. Ant. Ryšavý.

T. J. S. Timken, Kans., tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City, tajemník A. J. Capek, 219 Reno St.

T. J. S. Praha; taj. J. Hálek, Prague, Oklahoma.

